

U - derz w swo - ją ha - rfe

niech me - lo - dia brzmi, niech po - ply - nie

wdzię - cznie pieśń ku Bo - żej czei.

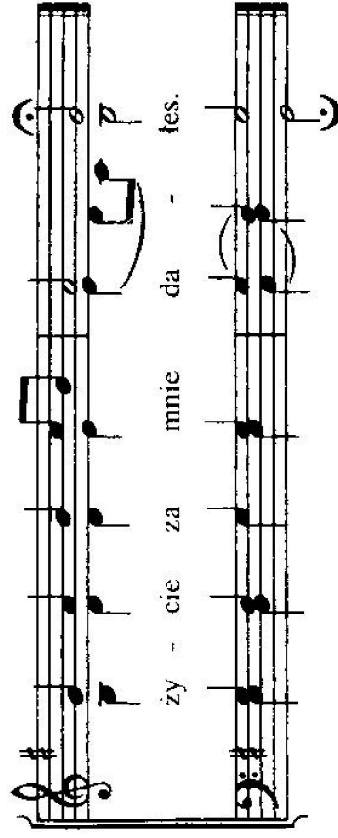
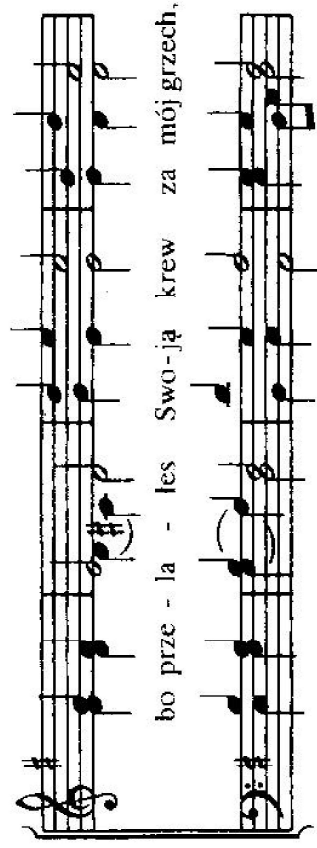
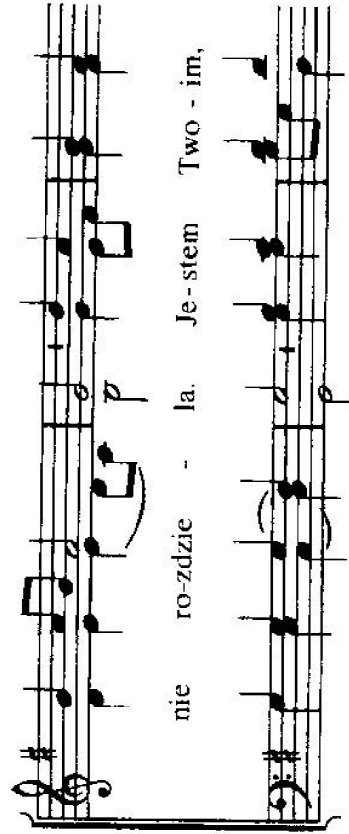
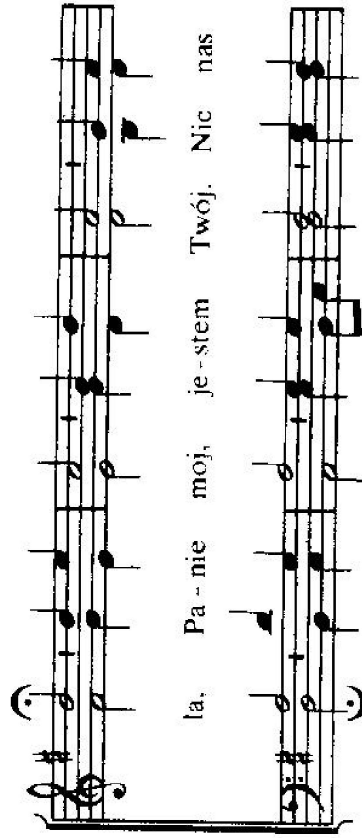
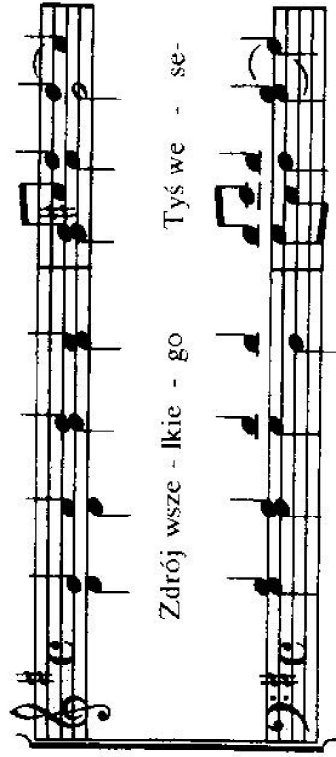
O - jeze, mnie na - by - łeś Sy - na

świę - tą krwią, grze - sznych o - dku -

pi - łeś już na wła - sność Swą.

2. Ach, Ty Syna Swego,
tu posłałeś Sam.
Dla zbawienia mego
sąd On ponieść chciał,
wolę Twą wypełnił.
świat zwyciężył, śmierć,
zadławił w pełni,
chwałę oddał, cześć.

3. Ojcie, miłość Twoja
wielbić pragnę wciąż.
Wierni uwielbiają,
z śpiewem niosą chwałę.
Harfy brzmiały dziękczynnie
i z ciał serca drżały.
kiedy jesteś przy mnie
wielkość widzę Twą.

2. W Tobie jestem już bezpieczny,
bowiem Ty dałeś mi w łasce żywot wieczny.
Mam Ci ufać, Zbawicielu
i czy w bój, albo w znój-z Tobą iść do celu.

3. Świętą miłością mnie otaczasz
w życiu tym, o tym wiem, opiekę rozściasz.
Tyś wziąć godzien cześć i chwałę,
Jezu mój, Panie mój, dziś i wieki całe.

Pa - nie Je - zu, my - śmy się
Kie - ruj se - rca, by - śmy Cię

w l - mie Two - je tu ze - bra li.
go - dnie te - raz u - wie - lbia li.

Ła - ska Two - ja o - bda - rze - ni

i Twym Du - chem pro - wa - dze - ni.

2. O, Baranku Boży cny,
ach, jak byłeś poniżony!
Teraz jesteś pełen czci
do Swej chwały wywyższony.
Ześ nas drogo kupił Sobie
wdzięczny hołd składamy Tobie.

3. Ojca w sławie czcimy też
w Tobie, o chwalebny Panie,
bo przez Twoją świętą krew
On ma w nas upodobanie.
Jako dziatki Go sławimy,
dziękczynienie przynosimy.

Bóg wśród nas o - be - cny,
Świę - ty Bóg w po - śro - dku -

u - wie - lbia - jmy Je - go i z czeią
niech w nas wszy - stko w ci - szy szcze - rze

zbli - zmy się do Nie go. Kto Go
przed Nim się u - ni - ży.

zna, przy - stęp - ma, hold niech zło - ży

Je - mu, Bo - gu ta - ska - we - mu.

2. Bóg wśród nas obecny,
cherubini w chwale
służą kornie Jemu stale.
Święty, święty, święty —
wdzięcznie wysławiają,
Jego chwałę wywyższają.
Panie, przyjm ten nasz hymn,
choć nieznaczne dary
naszych serc ofiary.

3. Twe przepiękne światło
wszystko wszak przenika,
naszych lic niech się dotyka.
Jak się kwiaty pięknie
w słońcu rozwijają,
w siebie jego blask wchłaniają.
Ku Twojej czei niech i my
blask Twój zairzynamy,
działać Ci w nas damy.

Je - zu, Zba - wco, my - śmy się
O - święć nas, a - by - śmy się

po - bło - go - śław zno - wu swych.

słu - chać słów Twych tu ze - bra - li
te - raz z nich tu bu - do - wa - li.

2. Gdzie się zejść dwaj lub trzej
w Imię Twoje na zebranie,
to z miłości wiernej Swej
jesteś pośród nich, o Panie.
Zgromadzonych wokół Cię
uczyć Duchem Swoim chciaj.

3. Daj, by ziarno Twoich słów
na serc żyzną padło rolę,
byśmy oświeceni znów
lepiej Twą pojęli wolę.
W serca słowa łaski wlej
i utwierdź w prawdzie Swej.

W ro - zwa - ża - niach Pa - nie tych

Na Już wy - so - ko - ściach
Juź nam nie mo - że

Bo - gu cześć i dzie - ki
zgu - by nieść moc po -

ła - sce Je - go! Bóg w nas u -
te - ga zle go

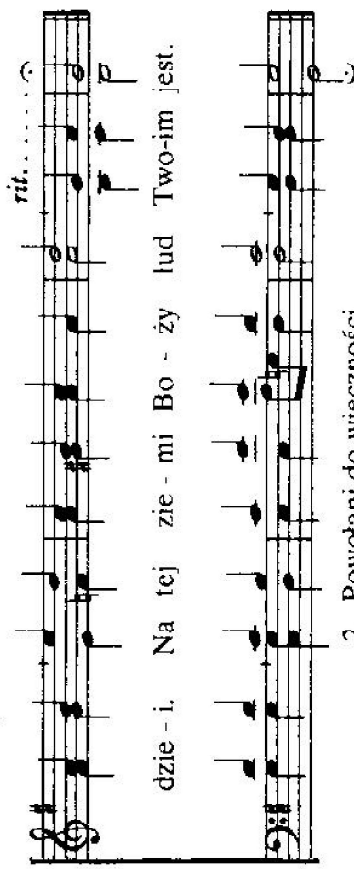
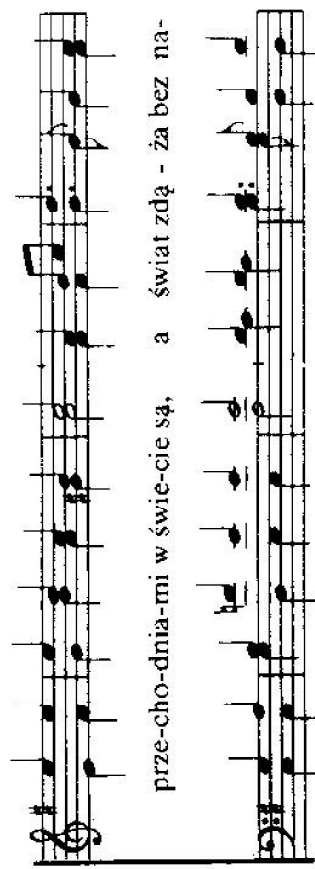
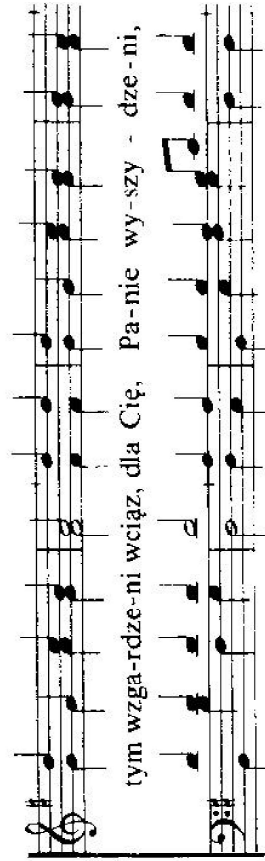
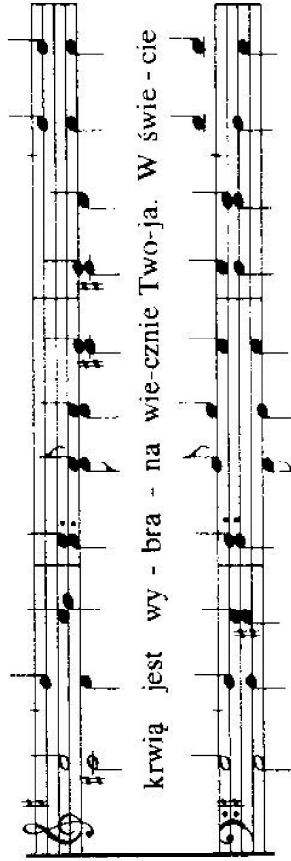
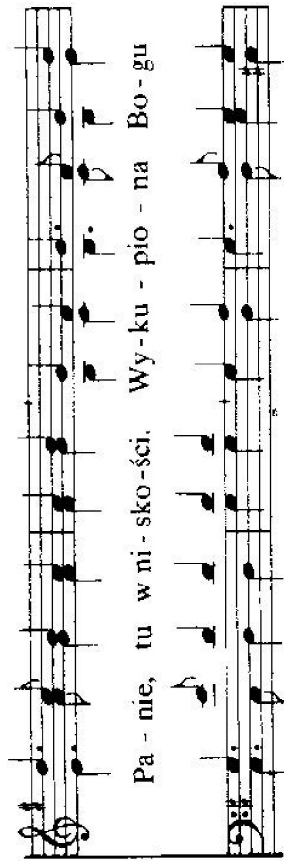
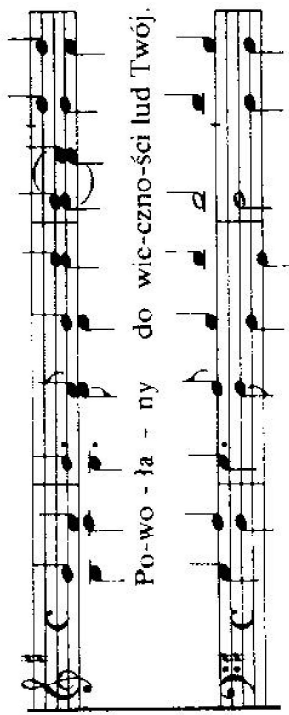
po - do - ba - nie ma, gdyż po - kój

z Nim bez prze - rwy trwa i

ma - my po - je - dna - nie

2. My przez Jezusa w łasce tej
przez wiarę tu stoimy
i wspaniałości Bożej w niej
nadzieję się chlubimy.
Bez granic jest potęga Twa,
coś postanowił, wiecznie trwa
godzienieś wywyższenia.

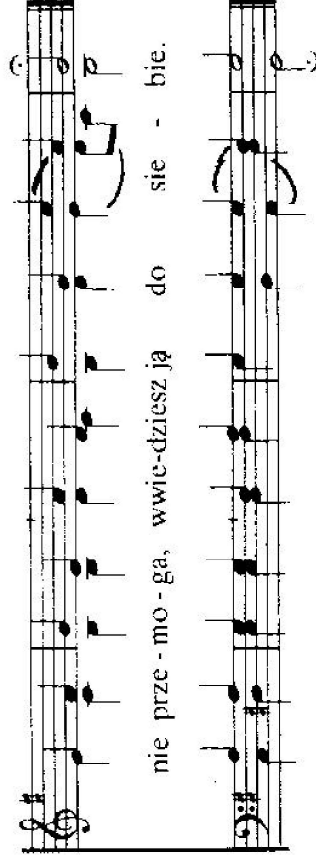
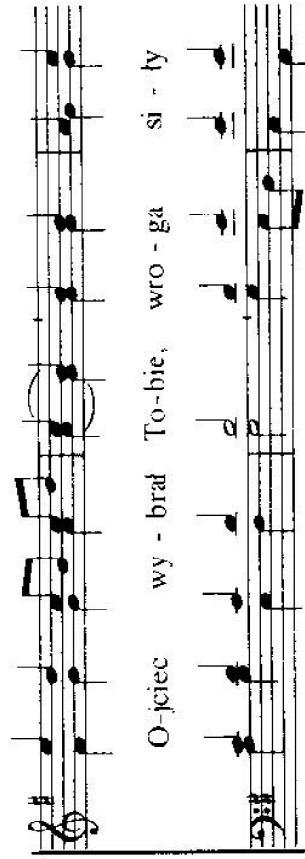
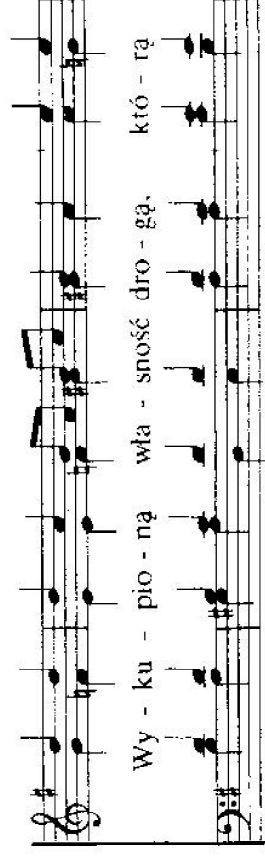
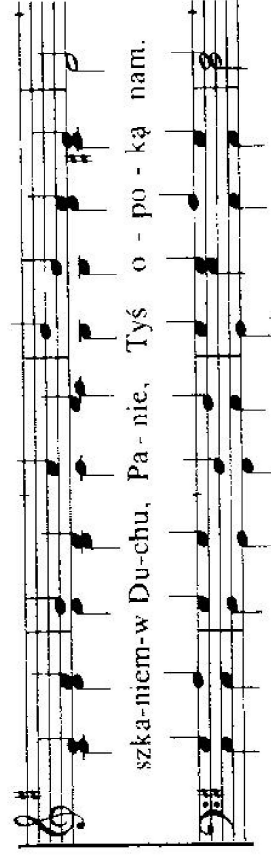
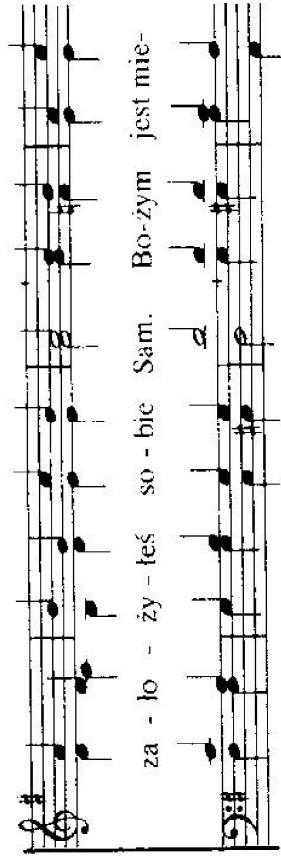
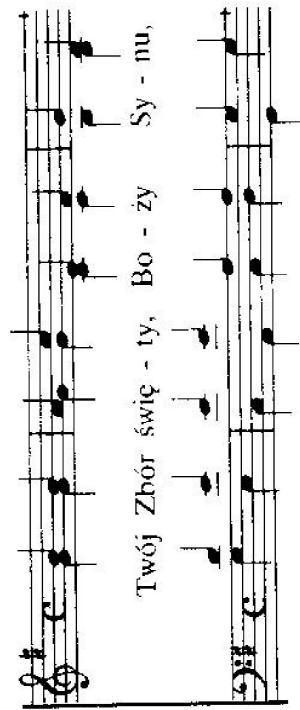
3. Wznosimy Tobie, Ojcie nasz,
dziękczynną pieśń w tej chwili,
boś chwalców Swych uczynił z nas,
abyśmy Cię wielbili.
My w Duchu w prawdzie czcimy Cię
za wykupienie wieczne Twe
z miłości Twej nam dane.

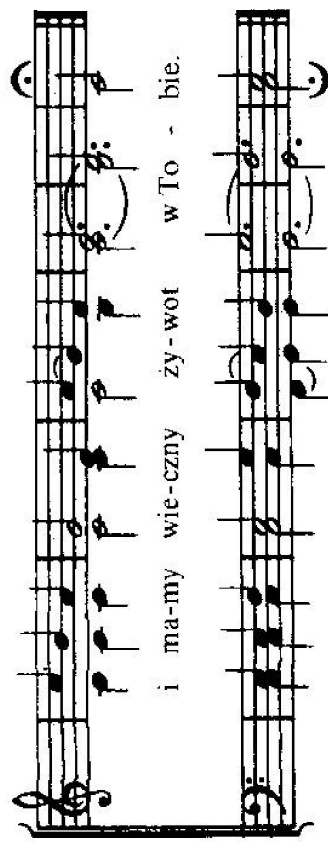
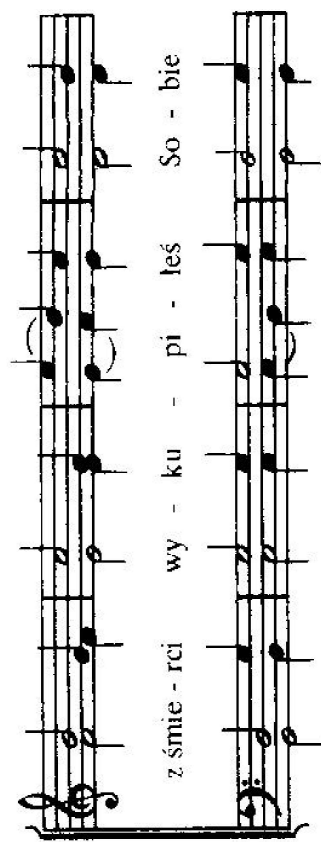
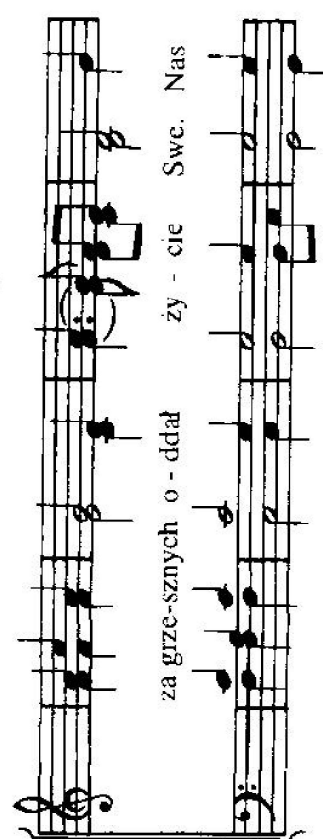
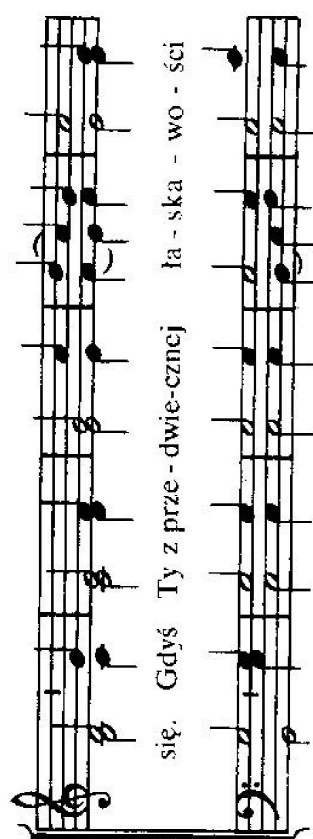
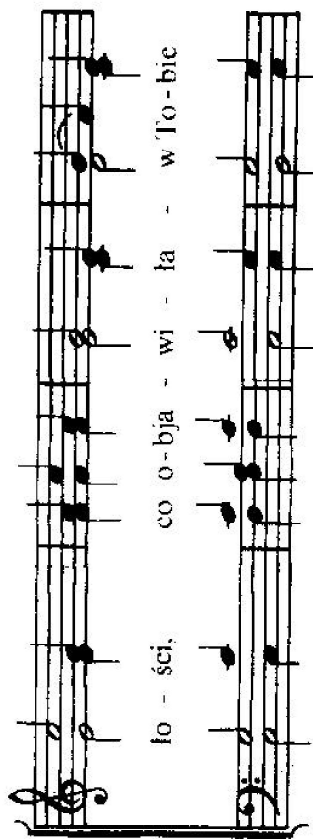
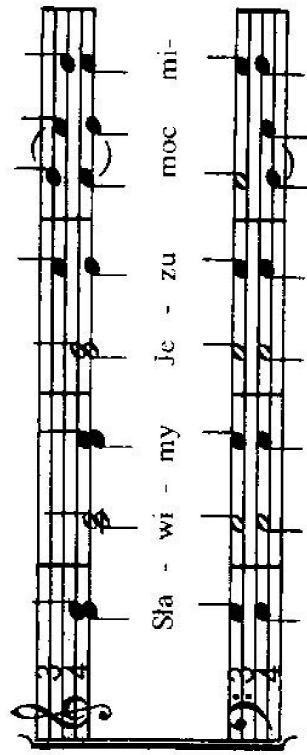
2. Powołani do wieczności,
zna Pan Swoich w Swej wierności.

Imię Jego nosi, kto
wykupiony jest na własność.
Głową ich jest Chrystus Pan
i Pasterzem pełnym sławy.
Czyni tych, co wierzą, Wen
już godnymi wiecznej chwały,
w niebie zapisani są
w księdze Twej.

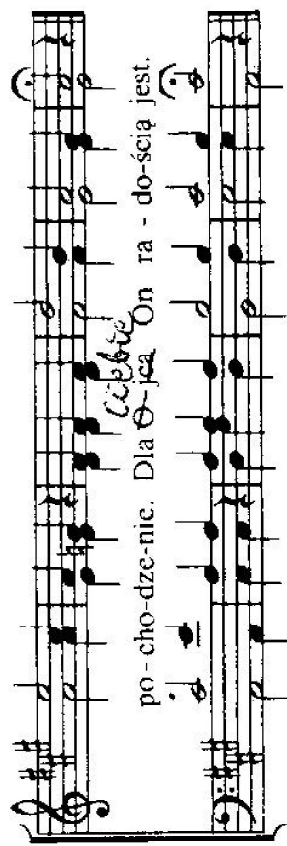
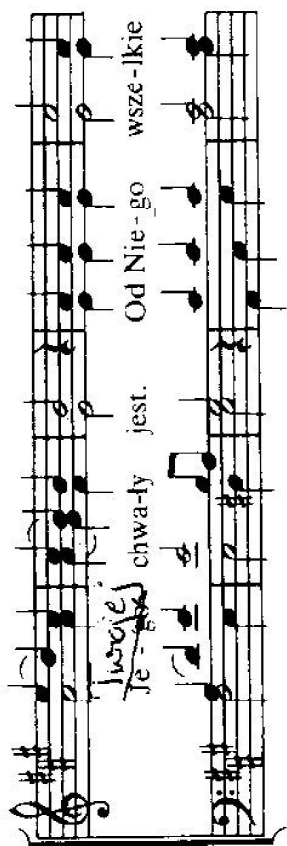
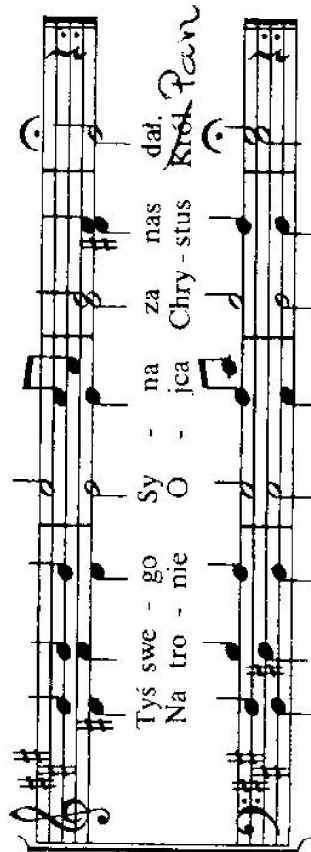
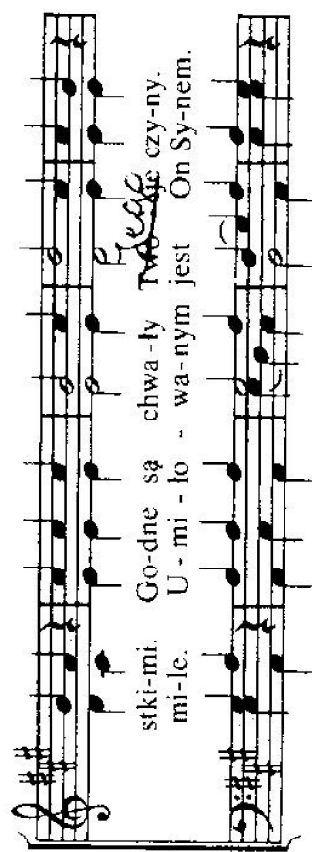
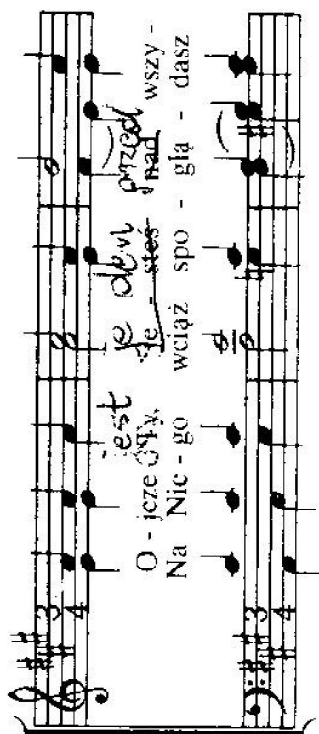
3. Powołani do wieczności,
nie zostawisz nas w niskości.
Wtedy każdy w świecie tym
pozna, kto był dzieckiem Twoim.
Co za radość będzie tam,
gdy będziemy zawsze z Panem.
Wiecznie błogi dla nas stan!
Zaśpiewamy wszyscy razem:
Chwała Tobie, Panie nasz!
Panie nasz!

2. Boży Synu, Ty budujesz
Kościół Swoją duchowy sam.
Z żywych Go kamieni wznosisz
ten przybytek Tobie dan.
Według Ojca zamierzenia
wnet dokonasz Swoje dzieła,
będą one dla uczczenia
chwały Najwyższego.
3. Na świadectwo tu wybrane,
jest dziś Zgromadzenie Twe.
Z tego świata powołane,
w Tobie poświęcone jest.
Ono ma królewską godność,
także jest kapłaństwem świętym.
Okazałeś Swą wspaniałość,
miłość wykupionym.

2. Dług całkowicie nasz spłacieś
zastępcą za nas śmiercią Swą.
Żądaniom Bożym uczyniłeś
zadosyć tam ofiarą tą.
Lecz z martwych Ty wzbudzony byłeś
i nas tym usprawiedliwiłeś.
3. Na tronie Ojca siadłeś, z chwałą
i zastępujesz zawsze nas.
Więc przystępować możemy śmiało
do Twej świątyni w każdy czas.
Za doskonałe dzieło Twoje
przyjm dzięki od własności Swojej.

2. W Nim tutaj wszystko jest stworzone.

Przez Niego winy są zglądzone.

Czysty, bez zmyły *Boży Syn. Bawa wiek*

Grzechem, przekleństwem uczyniony

a w Tobie Boże uwielbiony

na krzyżu Twój wypełnił plan.

Twą wolę On wykonał w pełni

i Twoją świętość uczcił Sam.

Ojcowskie Twe pragnienia spełnił,

Coś przed wiekami w sercu miał.

3. Do Twej prawicy wywyższony

jest Syn Człowieczy uwielbiony.

Panie, jak wielkie imię Twe.

Oblubienicę wnet do Siebie

weźmie Twój Syn, by mieć ją w niebie.

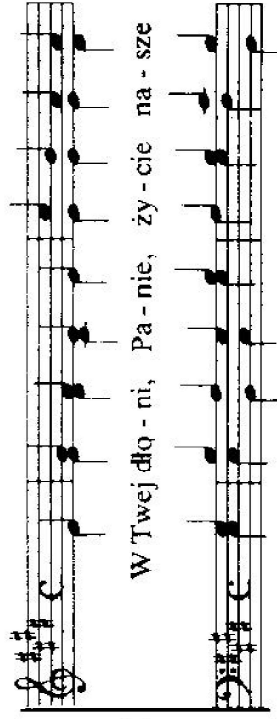
Kupił ją Tobie Swoją krwią.

Na Twoją cześć tam ona będzie,

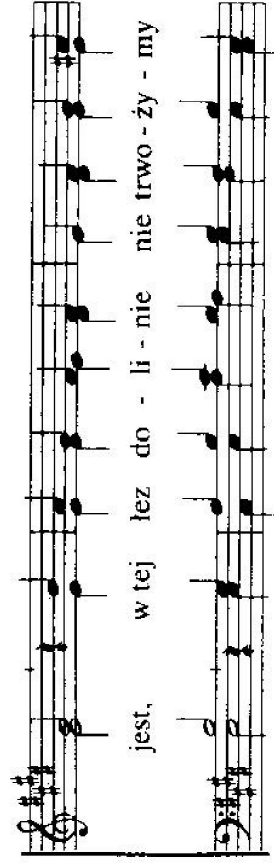
dla wysławiania sławy Twej,

by hold i chwałę w uwielbieniu

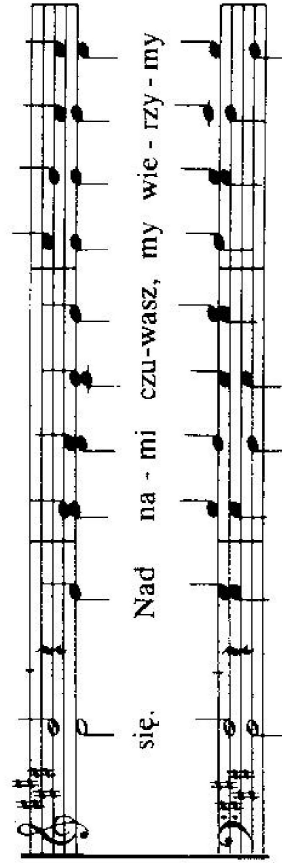
na wieki wieczne Tobie nieść.

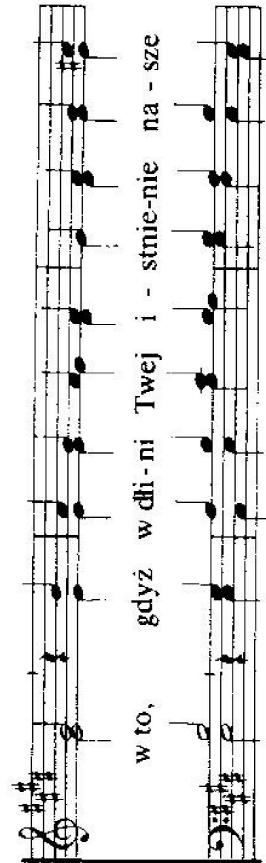
W Twej dło - ni, Pa - nie, ży - cie na - sze

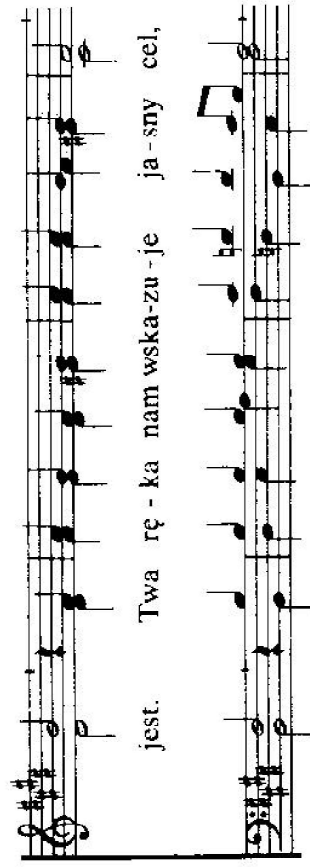
jest, w tej lez do - li - nie nie trwo - ży - my

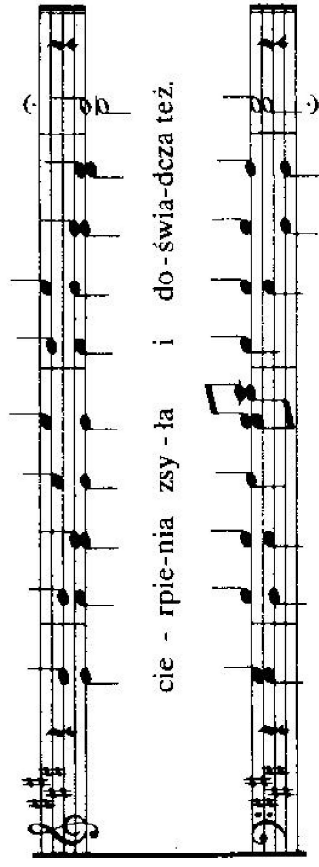
się. Nad na - mi czu - wasz, my wie - rzy - my

w to, gdyż w dli - ni Twej i - stnie - nie na - sze

jest. Twa rę - ka nam wska - zu - je ja - sny cel,

cie - rpie - nia zsy - ła i do - świa - dza też.

2. Gdy bojaźń, troski otaczają nas
i cienie złe na ścieżkę padną wraz -
Tyś światłem nam, ochroną pewną Tyś,
pośpieszasz wczas, by pomoc Swoją nieść.
Ufamy w Tobie w każdej chwili złej,
w Swe dłonie, Panie, wszystkie troski weź.

3. Gdy ciemne moce twożo Panie, nas,
Twe Słowo nas pokrzepia w każdy czas.
Z ciemności mocy Tyś uwolnił zdej -
cóż nas ołączy od miłości Twej?
Tyś z nami, na Cię kierujemy wzrok.
W Twych rękach każdy chętnie czynię krok.

Je - zu - so - wa si - lna dłoń,
zbył mnie dro - go ku - pił On,

trzy - ma mo - cno mnie na wie - ki,
by wy - pu - ścił miał z o - pie - ki.

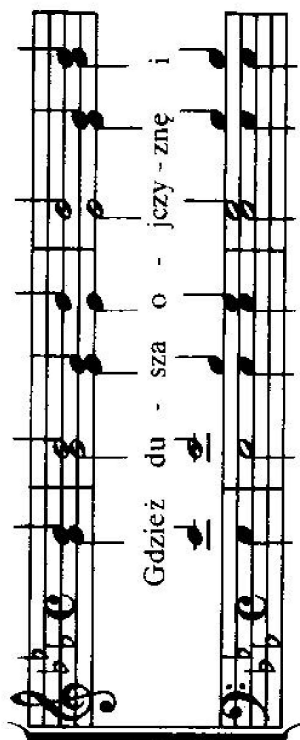
Mój Zba - wi - ciel przy mnie trwa,

to na - jle - psza u - fność ma.

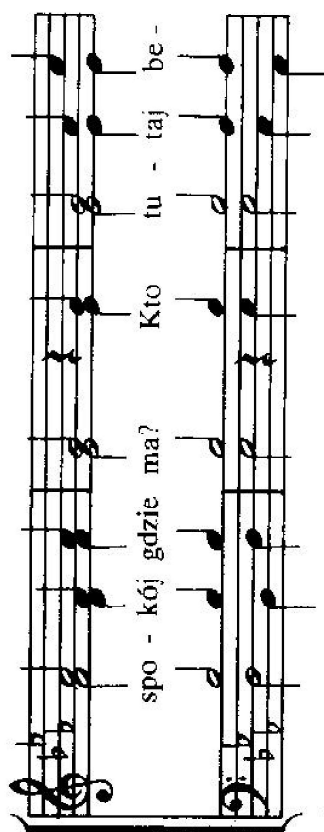
2. Kiedym trwożny, nieszczęść rój
widzę, braknie w sercu męstwa,
dłoń mą trzyma Zbawca mój
i prowadzi do zwycięstwa.
On zachowa mnie od zła,
to najlepsza ufność ma.

3. Gdy oskarża szatan mnie,
Chrystus już mnie zastępuje,
gdy on mnie osłabiać smie,
Chrystus za mną oręduje.
Mój Zastępca o mnie dba, —
to najlepsza ufność ma.

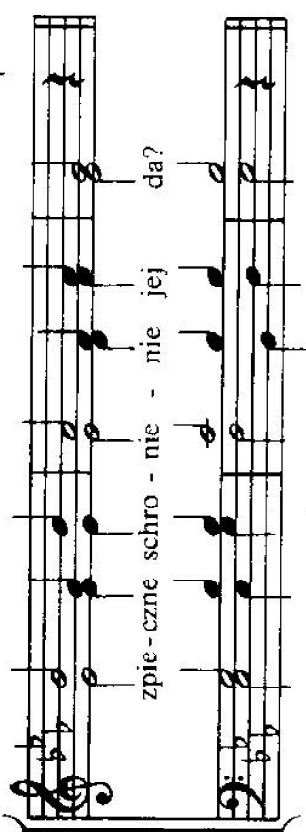
4. Z Jego mocnej ręki już
nikt wszak wyrwać mnie nie może,
On mój Pasterz, On mój stróż,
zawsze wiernie mi pomoże,
Jego siła wiecznie trwa,
to najlepsza ufność ma.

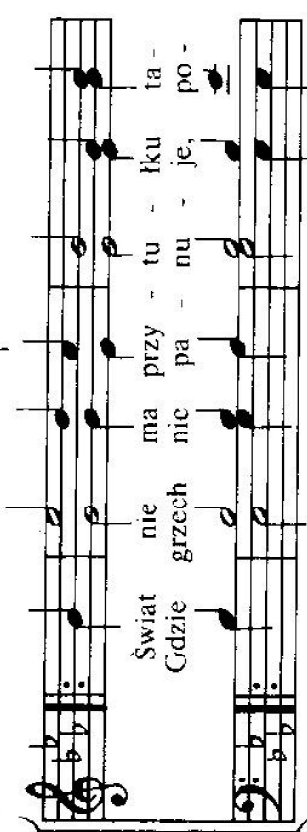
Gdzież du - sza o - jczy - znę i

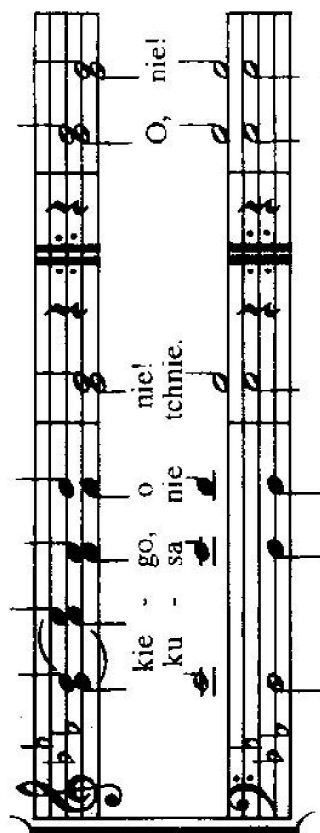
spo - kój gdzie ma? Kto tu - taj be -

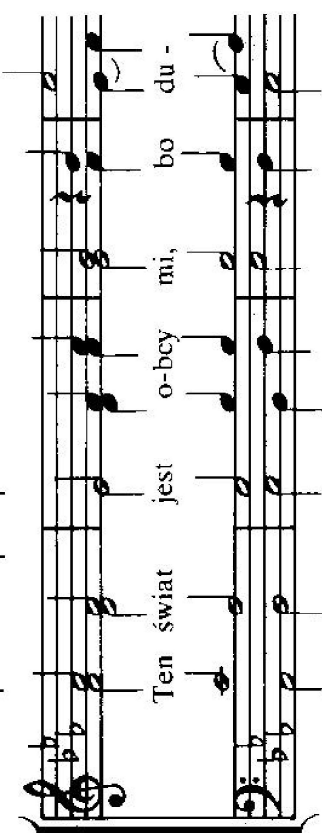
zpie - czne schro - nie - nie jej da?

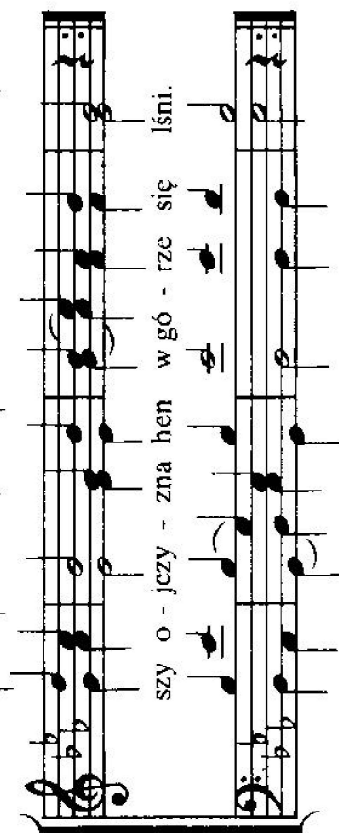
Świat nie ma przy - tu - łku ta -
Gdzie grzech nie pa - nu - je, po -

kie - go, o nie
ku - sa nie
nie! technie.

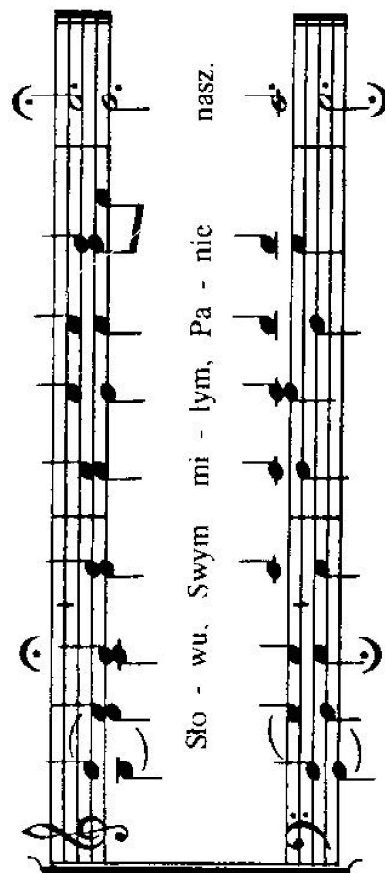
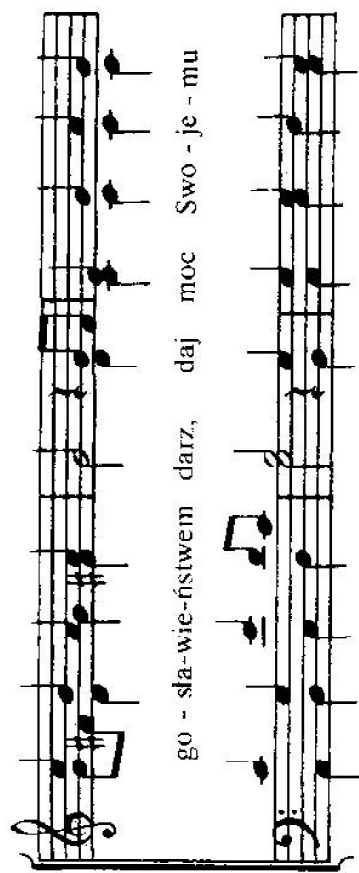
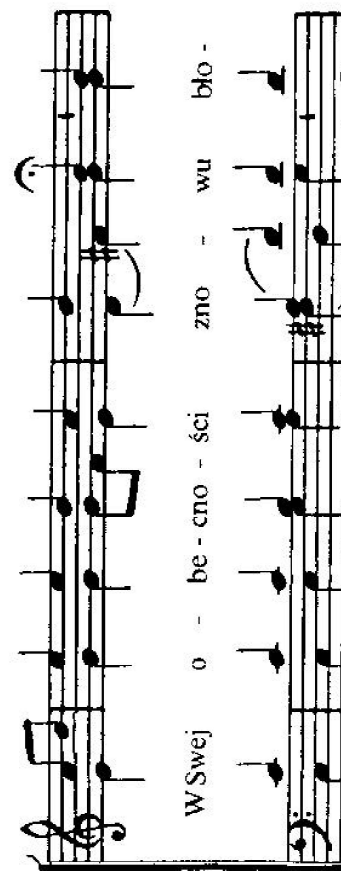
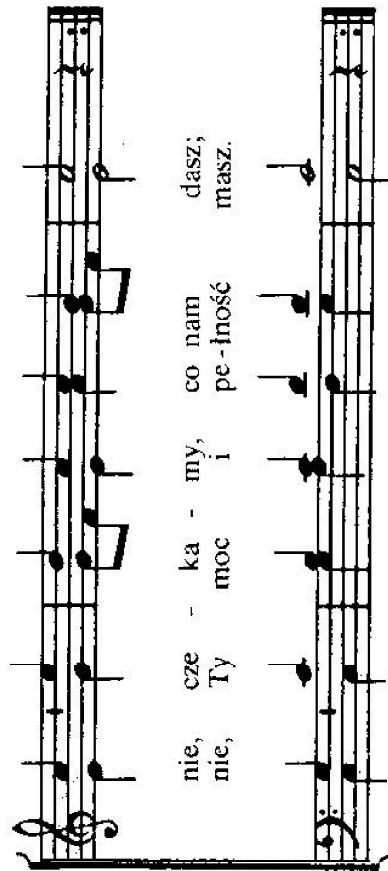
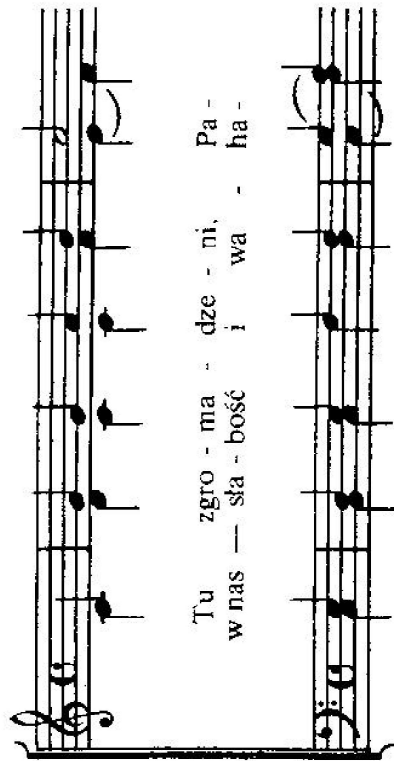

Ten świat jest o-bcy mi, bo du -

szy o - jczy - zna hen w gó - rze się lśni.

2. Jak błogo w spokoju u Zbawcy tam żyć,
gdzie śmierć, grzech ni boleść nie mogą już być!
Niebiańskie melodie rozgłośnie wciąż brzmią
i witać zbawionych gotowe już są.
Spokój błogi, i nie ma burz,
spoczynek w światłości tam pewny mam już.

2. Przez Ducha prawdę Swoją
chcesz w nasze serca wryć,
daj odczuć siłę Twoją,
ucz rozważnymi być,
pod Słowo Twe się korzyć
w bojaźni pełnej czci,
racz nas za świadków użyć
połuszných, wiernych Ci.

Pa - nio, zła - ski i mi -
Wszy - stkie na - sze nie - pra -

to - ści w u - ni - że - niu nio - śleś tu,
wo - ści i nasz sąd na krzy - za pniu.

Po - tem do O - jca wró - ci - łeś,

przy - go - to - wać mie - jsca nam.

Wnet za - bie - rzysz nas do sie - bie,

w Nie - bo, w Dom O - jco - wski tam.

2. Już niedługo, drogi Panie,
a ujrzymy Twoją twarz.
Bo Ty zstąpisz na spotkanie,
by hołd przyjąć od nas wraz.
Noc się skończy, dzień nastanie;
wielki bój zakończy się.
Wróci Pan na przywitanie,
Swą wybraną weźmie wnet.

W ho - łdzie ko - rnym Cię wie -

łbi - my, Je - zu, że mi - tu - jesz

nas, cześć Ci w da - ni przy - no -

si - my w ten przy - je-mny dla nas czas.

2. Nam zbawieniem i ozdoba,
i mądrością jesteś Ty,
przeto się chlubimy Tobą
i wznosimy dzięki Ci.

3. Ty u Ojca jesteś w niebie,
tam odwieczną chwałę masz,
my, zbawieni, czcimy Ciebie
za Twą miłość, Panie nasz.

4. Serca nasze Ty zdobyłeś
Panie, z łaski wielkiej Swej
i dla Siebie odłączyłeś
nas, ku chwale sławy Twojej.

Jak śło-dko i - mię Je - zus brzmi, wszak
w Nim zba - wie - nie da - ne mi! Jak ja - sno w mo-im

2. To imię kocham z serca ja,
wszak Jezus zwolnił mnie od zła,
mieszkanie w cudnym niebie da.
Jak miłe imię Jezus!
Jezus tylko ...

3. Gdy słysząc imię to wśród nas,
to serca Mu śpiewają wraz,
przejmuje Jego miłość nas.
Wielbijmy imię Jezus!
Jezus tylko ...

4. To imię Jezus słodkie nam
i najpiękniejsze w niebie tam,
niech zawsze z naszym będzie nam.
Wię sławmy imię Jezus!
Jezus tylko ...

se - rcu lśni, cu - do - wne i - mię

mf
Je - zus! Je - zus ty - lko szezę - ściem mym,

Je - zus wszy - stkim w świe - cie tym, Je - zus! Nu - ćcie

w se - rcu swym, Cu - do - wne i - mię Je - zus!

Chce Bóg wszy - stkim lu - dziom Swo - ją

ła - skę dać, bto - gą wieść ka - żde - mu chce do

se-rca wlać. O - twórz więc nie-zwło-cznie se-rca

swe-go drzwi i Je - zu - sa przy - jnij

ty! Wpuść Je - zu - sa w se - rce

dziś! Wpuść Je - zu - sa w se - rce

dziś! Nie zwle-ka-jąc za - raz przed Nim

u-kórz się. Je - mu wy-znaj grze-chy swe.

2. Jezus przyszedł, bo za grzechy umrzeć miał,
zmarłychwstaniem Swoim nam zwycięstwo dał.
Otwórz więc ...

3. Gdy w ciemnościach błądzisz i gdyś pełen ran,
wiedz, że takich szukać przyszedł Chrystus Pan.
Otwórz więc ...

4. Szczęście znajdziesz, jeśli przyjmiesz Zbawcę dziś,
gdy się zdecydujesz Jego śladem iść.
Otwórz więc ...

5. Choć tu nieraz ciemno, lecz Pan świeci nam,
w mroku ziemskim daje radę Jezus Sam.
Otwórz więc ...

p

Ty - lko Cie - bie, Je - zu dro - gi,

ja o - bra - tem Pa - nem swym,

bo dro - ga - mi mię zba - wce - mi

wie - rnie wie - dziesz w świe - cie tym.

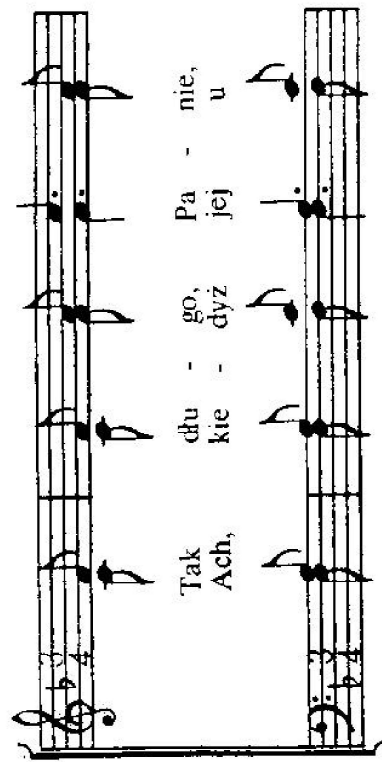
pp

Ty - lko Ty je - steś mi

mf

wie - rnym Zba - wcą - ty - lko Ty!

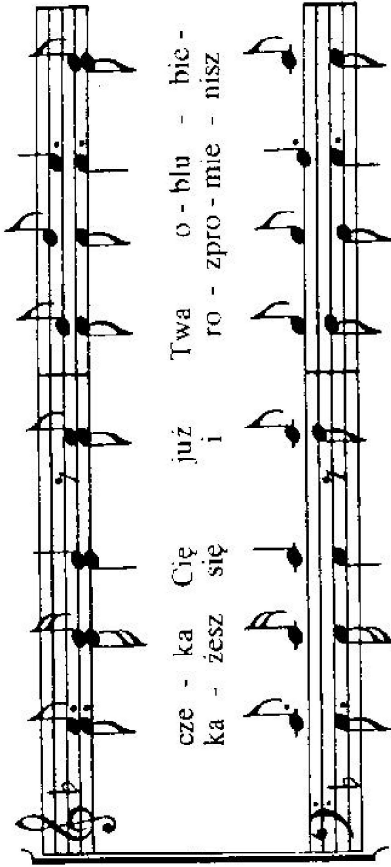
2. Tylko Ciebie moja dusza
jako swoją radość zna.
Tylko w Tobie pokój błogi
moje serce zawsze ma.
Tylko Ty ...
3. Tylko Ciebie serce szuka,
gdy mam Ciebie - na tym dość.
Wszystko oddam, by mieć Ciebie.
Pragnę w łasce Twojej rość.
Tylko Ty ...
4. Tyś mię zbawił, tylko w Twoją
twarz chcę patrzeć - z Tobą żyć.
Wiarą pragnę wzniesić się w górę,
z Tobą wiecznie w niebie żyć.
Tylko Ty ...

Tak
Ach,

du - go,
kie - dyż

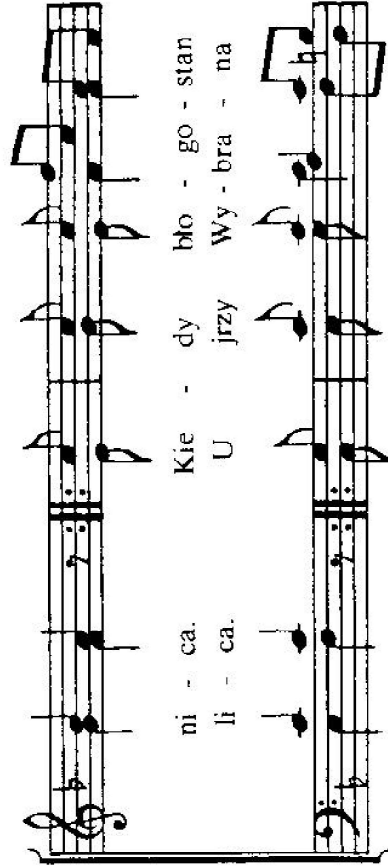
Pa - nie,
jej u

cze - ka Cię
ka - żesz się

już i

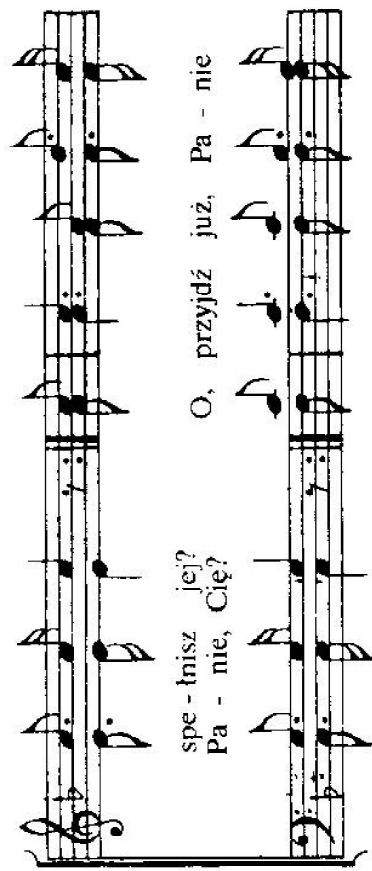
Twa o - blu - bie -
ro - zpro - mie - nisz

ni - ca.
li - ca.

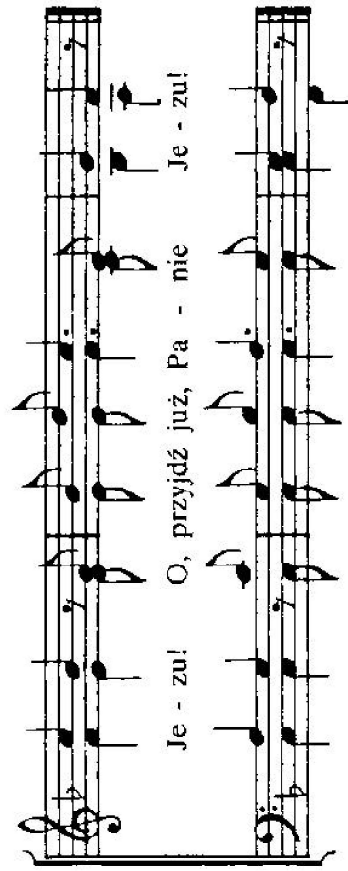
Kie - dy
Ujrzy

blo - go - stan
Wy - bra - na

spe - tnisz jej?
Pa - nie, Cię?

O, przyjdź już, Pa - nie

Je - zu! O, przyjdź już, Pa - nie Je - zu!

2. Choć wprowadzie już wśród uczniów Swych

obecný jesteś, Panie,
im „pokój” rzeczesz, słyszysz ich
i dzięki, i błaganie.

Nam wszakże nie wystarczy to,
bo chcemy twarz oglądać Twą.

O, przyjdź już, Panie Jezu!

O, przyjdź już, Panie Jezu!

3. Ucz być czujnymi w każdy czas, dopomóż nam nie zasnąć,

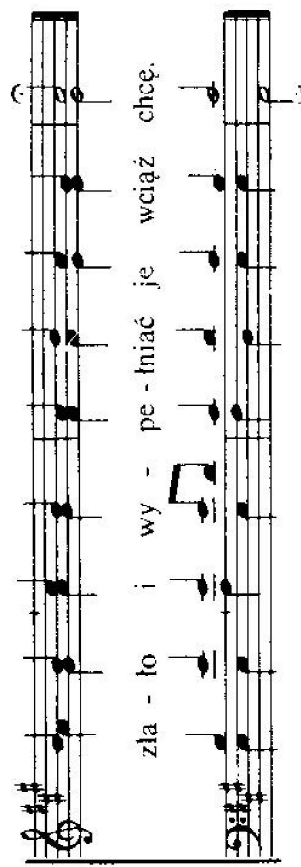
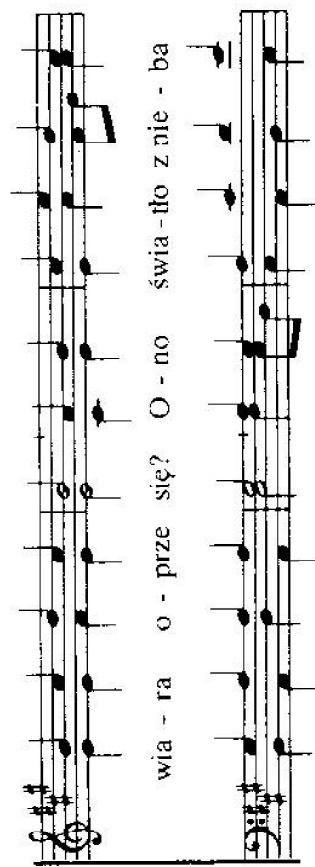
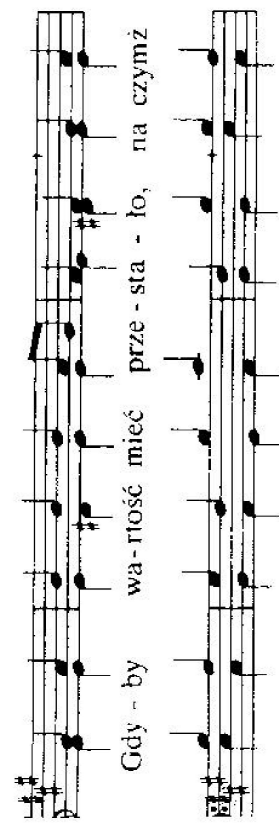
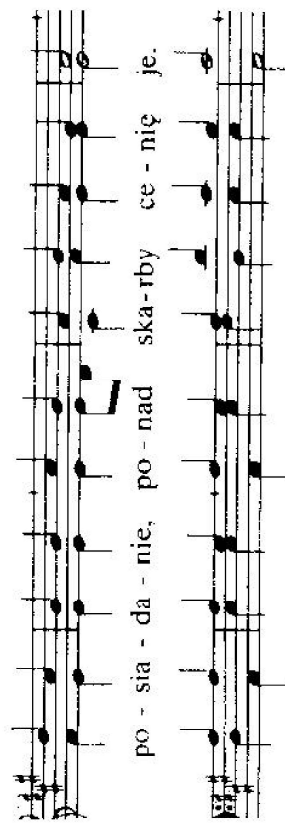
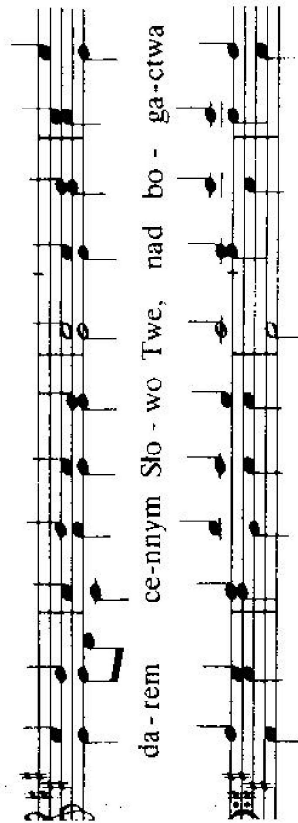
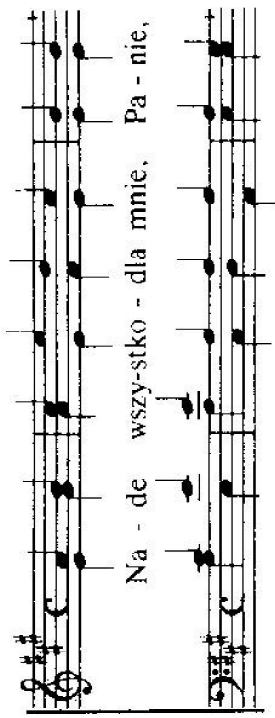
niech gnusność nie ogarnie nas,
niech lampy płoną jasno.

Bo gdy się zew rozlegnie tuż,

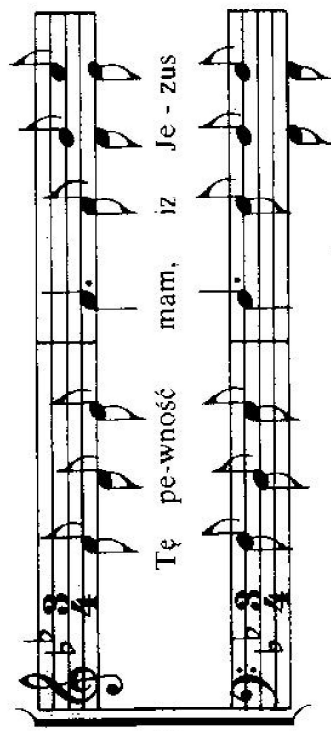
że Oblubieniec idzie już,

jak echo niech to zabrzmi:

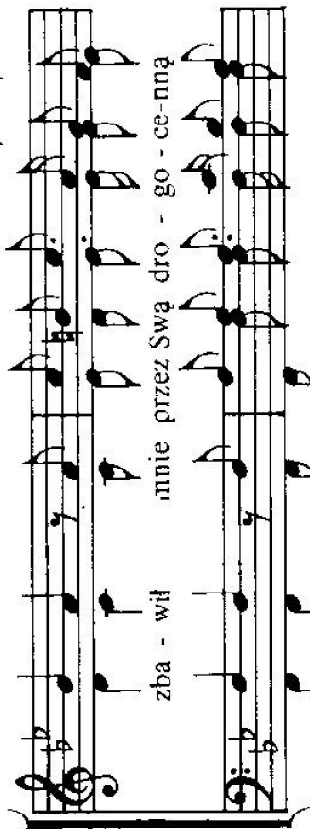
„Przyjdź, amen, Panie Jezu!”

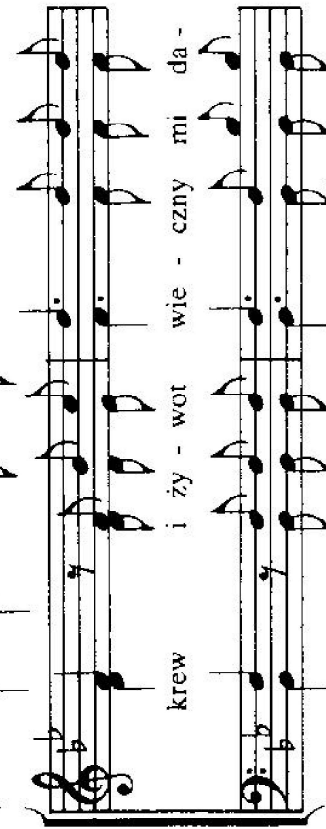
2. Tak i Amen! Nieprzerwanie
Ty byś u mnie widzieć chciał,
bym w Imieniu Twoim, Panie,
przy Twym Słowie mocno stał,
bym gorliwie się przykładał,
Tobie służyć zawsze mógł,
bym przy Słowie Twoim siadał,
jako Maria, u Twych nóg.

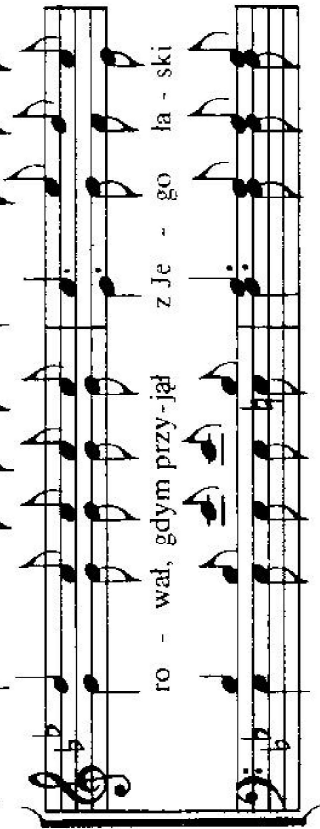
Tę pe-wność mam, iz Je - zus

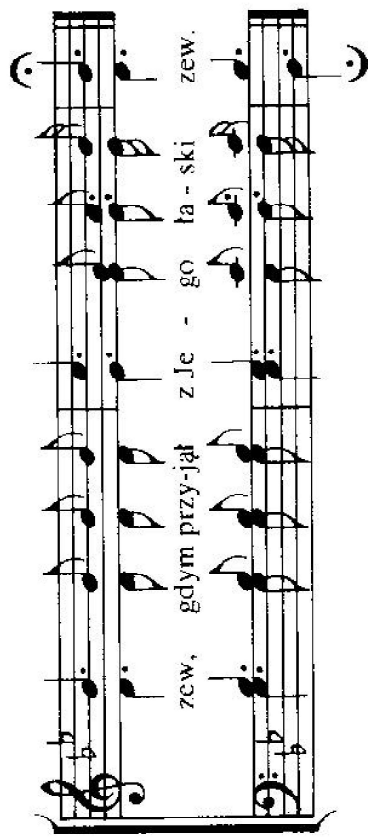
zba - wił mnie przez Swą dro - go - ce-nną

kre- w i ży - wot wie - czny mi da -

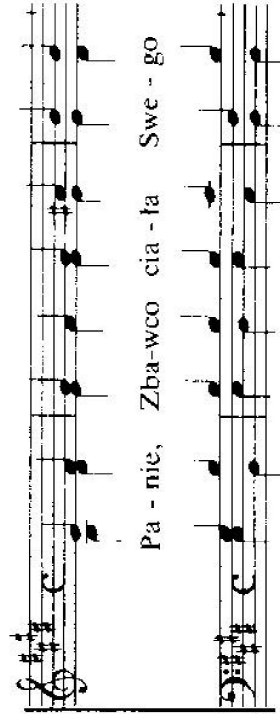

ro - wał, gdy przy-jął z Je - go ta - ski

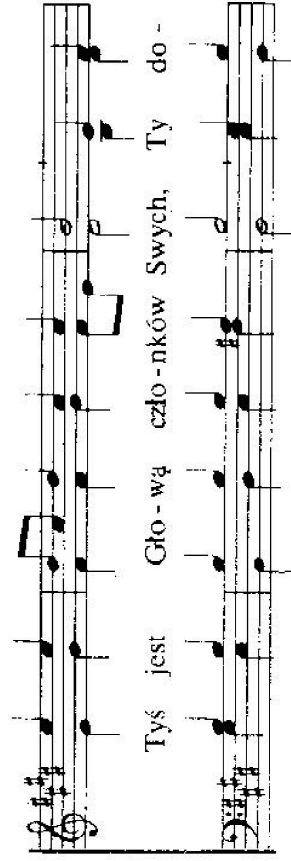

zew, gdy przy-jął z Je - go ta - ski zew.

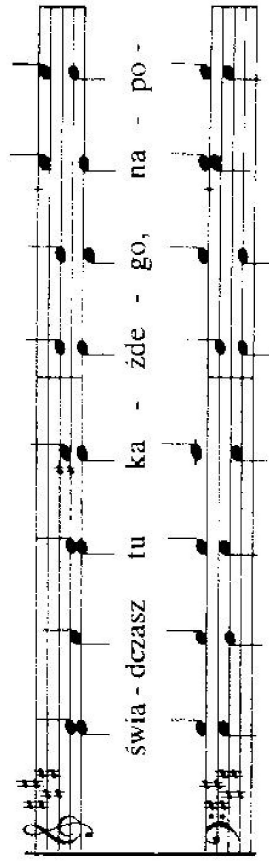
2. Tę pewnoś mam, iz żadna siła
nie wyrwie z ręki Zbawcy mnie,
gdyż miłość Boża mnie zdobyła
ku chwale sławnej łaski swej,
ku chwale sławnej łaski swej.
3. Tę pewnoś mam, zem powołany
od Pana dla świadectwa tu
i Duchem Bożym pomazany,
bym w Jego mocy służył Mu,
bym w Jego mocy służył Mu.
4. Tę pewnoś mam, że Zbawca z nieba
prowadzi mnie tu Duchem Swym.
Kieruje sercem jak potrzeba,
abym Go służył życiem mym,
abym Go służył życiem mym.
5. Tę pewnoś mam, że Pana ujrzę,
bo przybiec w Słowie Swym,
że w przemienionych ciałach, w górze
zbawieni zawsze będą z Nim,
zbawieni zawsze będą z Nim.

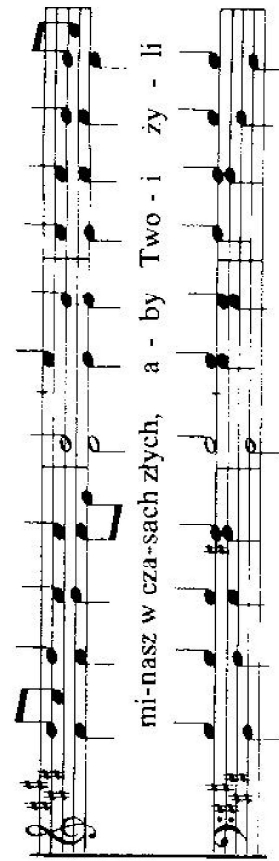
Pa - nie, Zba-wco cia - ła Swe - go

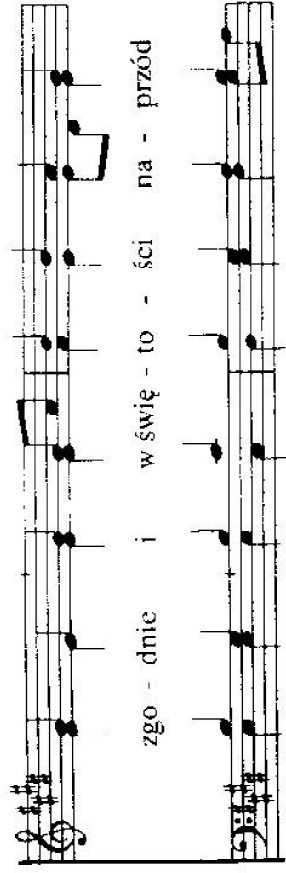
Tyś jest Gło-wą czoł-nków Swych, Ty do -

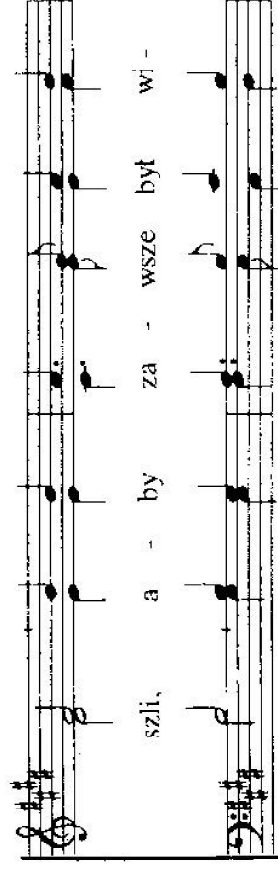
świa - dczasz tu ka - żde - go, na - po -

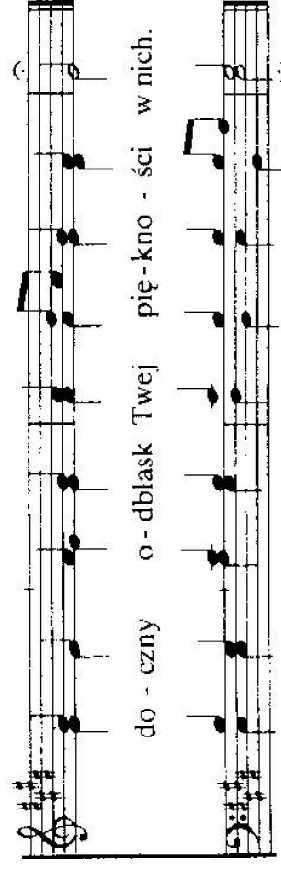
mi-nasz w cza-sach złych, a - by Two - i ży - li

zgo - dnie i w świę - to - ści na - przód

szli, a - by za - wsze był wi -

do - czny o - dblask Twej pię - kno - ści w nich.

2. Darem każesz usługiwać,
który Duch Twój Święty śle,
aby służbę wykonywać,
w nich Swą sławę widzieć chce.
Panie, my pouczer. Twoich
chcemy mocno trzymać się.
Ty przebywasz pośród Swoich,
więc błogosław dla nas je.

Aż wśród do - ta - dnie pro -
wśró d ja - snych dni, wśró d

wa - dził Bóg rę - ce
no - cnych trwóg tro - skli - ce wie

mi - ło - sie - mie, ta - ska - wie
chro - nił wie - mie, mie, mie

wciąż kie - ro - wał mną po - cie - szaf

mnie do - bro - cią - Swą

mo - żnie mnie wspo - ma - gał.

2. Niech Tobie wzniosę chwałę, cześć
za wierność okazaną,
żeś mnie na rękach raczył nieść,
piastował każde rano!
W mym sercu to wspomnienie tkwi,
jak wiele ja zawdzięczam Ci,
żeś dotąd mi pomagał.

3. Obrońco mój, pomagasz mi,
pomagasz w każdej chwili.
Wciąż błogosławisz hojnie Ty
i zawsze mnie posilisz.
A gdy nadejdą smutku dni,
to z serca jeszcze wyznać chcę:
Mój Pan mnie nie zapomni!

O, Pa - nie Je - zu Chry - ste, racz

w se - rea na - sze wryć Twe pra - wdę wie - ku

i - ste i — jak wska - zu - ją — żyć.

2. O, Jezu, życia Zdroju,
swą łaskę nam tu mnoż,
dopomóż żyć w pokoju
i radość w serca włoż.
4. O, dobrotliwy Panie,
w Twej łasce daj nam rość,
racz w dobrym dać wytrwanie,
co dasz, mieć na tym dość.
3. O, dobry nasz Pasterzu,
opieką Swą nas broń,
umacniaj w świętej wierze,
od grzechu wciąż nas chron.
5. O, Światłość nad światości,
świeć duszy blaskiem swym,
byśmy w Twej znajomości
wzrastali w życiu tym.

Ach, po - trze - bu - ję Cię. ła -

ska - wy Pa - nie moj. Two i - mię ska - łą

mą. W Nim jest po - cie - cny zdroj.

O. Pa - nie w ka - żdej chwi - li

po - trze - bu - je Cie - bie, i po bło - go -

sła - wie - ństwo i - de do Ciebie!

2. Ach, potrzebuję Cię, Wszechmocny Zbawco mój
i świętą łaską Swą oddalaj pokus rój.
O, Panie ...

3. Ach, potrzebuję Cię, Tyś Pan mój i mój Bóg,
bym wszystko mocą Twą pokonać zawsze mógł.
O, Panie ...

4. Ach, potrzebuję Cię, jak Ty chcesz, tak mnie wiedz,
bo wiem że ufnosć swą wciąż w Tobie mogę mieć.
O, Panie ...

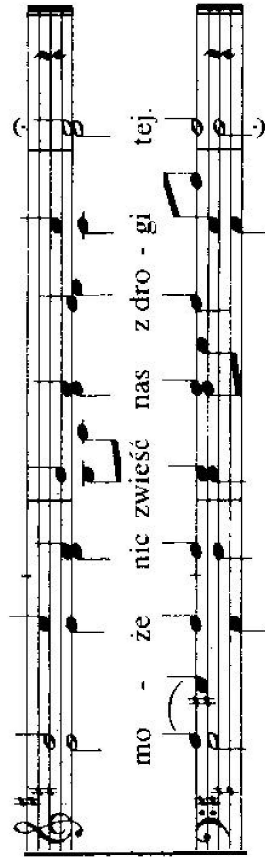
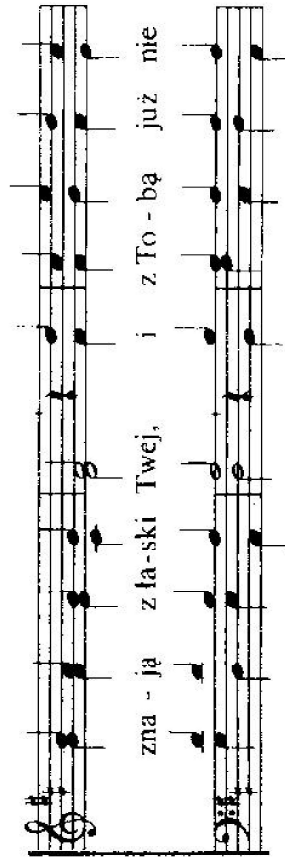
5. Ach, potrzebuję Cię, o Panie, Jezu mój,
bym został wiernym Ci przez cały życia bój.
O, Panie ...

Je - ste - śmy skła - dać w sta - nie przez

Cie - bie Bo - gu wciąż o - fia - rę

chwa - ly, Pa - nie, o - wo - ce serc i

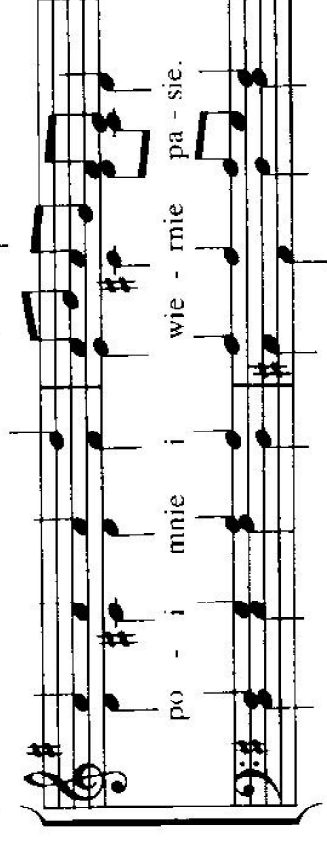
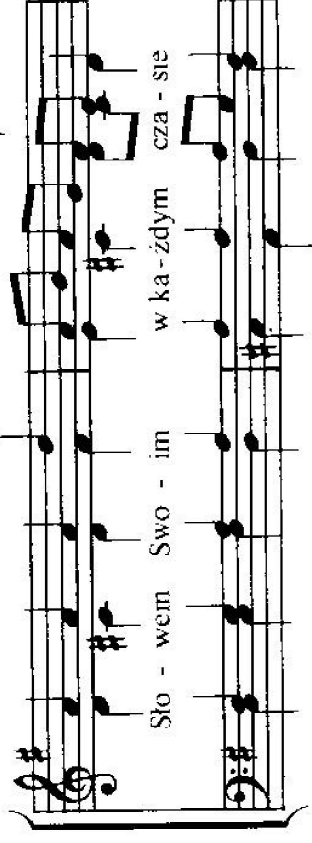
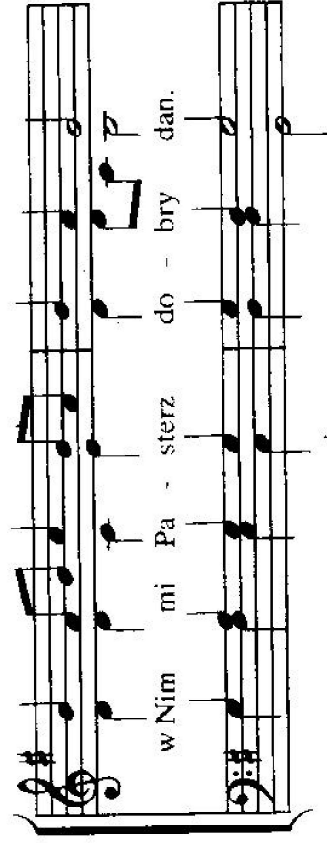
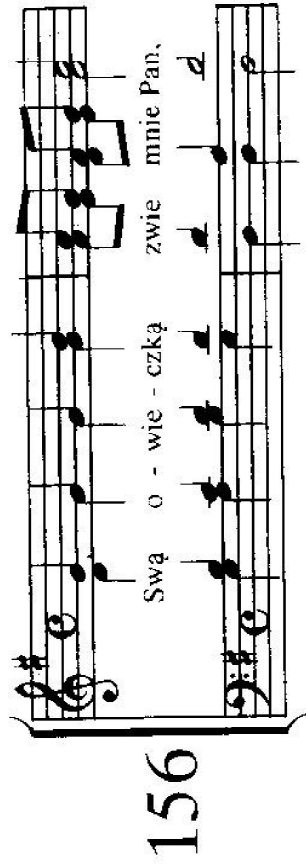
warg tych warg, co i - mię Bo - ze, wy -

2. Składamy przez Cię z wiarą,
boś jest ofiarą nam,
a razem i ofiarą,
którą złożyłeś Sam.
Za bramą ucierpiałeś,
gdys składał, Jezu, ją,
bo lud poświęcić chciałeś
Swą własną świętą krwią.

3. I my za obóz, Panie,
wyszliśmy do Cię wraz,
by Twoje urąganie
na każdy nosić czas.
Albowiem tu nie mamy
trwałego miejsca, nie!
Lecz przyszłe posiadamy,
coś Ty zgotował je.

4. Tyś wczoraj, dziś, niezmiennie
na wieki jest ten sam.
I tak też nieodmiennie
swój przykład dajesz nam.
I my się nie zmieniamy
gdy z nami łąska Twa
i z Tobą przy tym trwamy,
co od początku trwa.

On mi - lu - je mnie i zna

i w pa-mię - ci za - wsze ma.

2. Jego czujny strzeże wzrok
każdy czyn mój, każdy krok.
On mnie uczy, On mi radzi
i łaskawie mnie prowadzi.
Do wód mnie kieruje Sam
i pragnienie gaszę tam.

3. Gdy więc tyle Pan mi dał,
jakżeby się smucić miał?
Z Nim mi życie błogo płynie
i wiem, że gdy ono minie,
Pasterz mój wprowadzi mnie
w wieczne odpocznienie Swe.

157

Tu w do-świa-dcze-nia chwi - lach zma -

rtwie - nia gnę - bią nas. Wnet je - dnak to się

sko-ńczy, gdy Swo - ich we-źmiesz wraz. Two

wspa-nia - ło - ści u - jrzym tam i ja - wne o - ne

bę - dą nam, tym Dzie - ci Bo - ze cie - szą się, ich

o - czy wkró - tee u - jrzą Cię, stwo - rze - nie

też o - gła - sza chwa - łę Twą.

2. Będziemy też przebywać
w światłości, Panie, bo
Tys miejsce nam zgotował
i własność weźmiesz Swą.
I chociaż teraz w świecie tym
stoiśmy wciąż przed wrogiem złym,
to jednak zawsze Panie nasz
w pokusach siłę swoją dasz.
Gdyż, jesteś Ty
Potężnym w mocy Swej.

Spójrz ła - ska - wie na Swój lud,

o, Pa - ste - rzu nasz, Ty o

po - karm dbasz. Nas po - si - laj

wła - sce Swo - jej, by - śmy tu na

ście-żce Two-jej wie - dli ży - cie swe

ja - ko dzie-cie Twe, wciąż się u - świę -

ca - li, Cie - bie po - zna - wa - li.

2. Ty znasz głębię naszych serc,
nasze myśli znasz,
Dobry Ojciec nasz.
Gdy się pomoc ludzka kończy,
wtedy Ty się z dzieckiem łączysz.
Ty ochroną mu
w jego ciężkim dniu.
Wiediesz nas łaskawie,
ku Swej wiecznej sławie.

159

p
W nie-bie ja wła-sność mam, dom

o - bie - ca - ny tam, gdzie smu - tek,

bo - leść, lzy w ra - dość się zmie - nią

mi. Prze - mi - nie wsze - lki ból, cie -

rpie - nie, za - łość, znój. Po - ko - ju

mie - jsce to wła - sno - ścią mą.

Wła - sno - ści pię -

kna, je - steś - mą! Dla se - rca

tyś - ra - do - ścią cną.

Ro - złą - ka śmie - rei już smu - cić nie

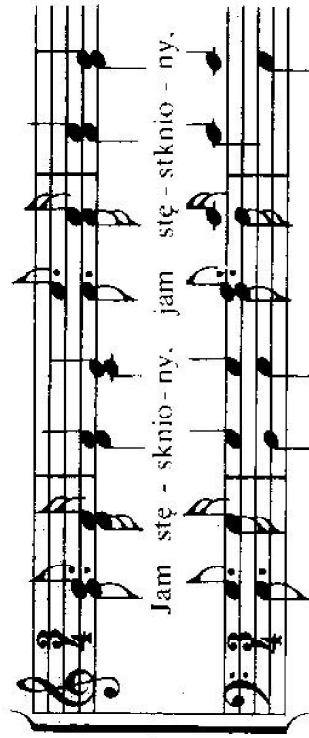
bę - dzie mnie. Rze - sze zba - wio - nych

dusz tam cie - szą się.

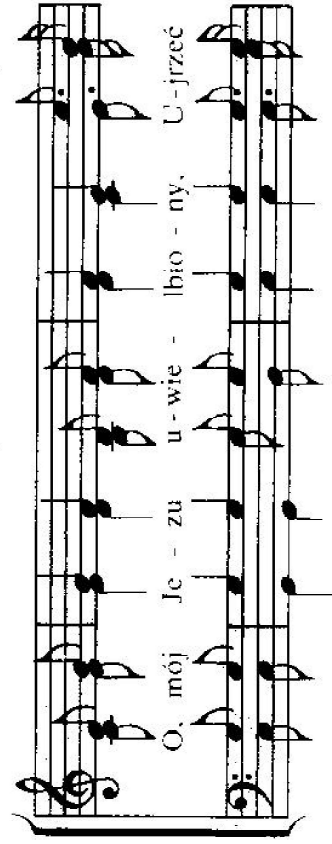
2. W nadgwiezdnej wyży tej,
w ojczyźnie górnej mej,
sławniejsze piękno snadź,
niż mogę je tu znać.
Owoce drzewa jej
i wody czyste w niej
pięknością zdobią ją
wspaniałą swą.
Własności piękna ...

3. Jezus powołał mnie,
zgotował miejsce cne,
przełatł Swą za mnie krew,
przejednał Boży gniew,
Ducha mi Swego dał,
mam w Nim swój wieczny dział.
A więc za Panem w ślad
podążam rad.
Własności piękna ...

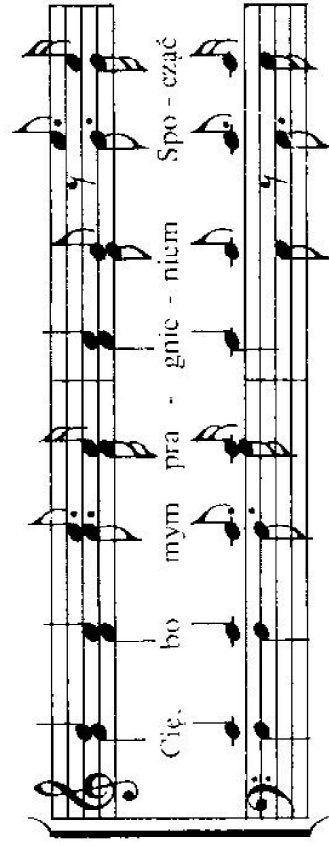
160

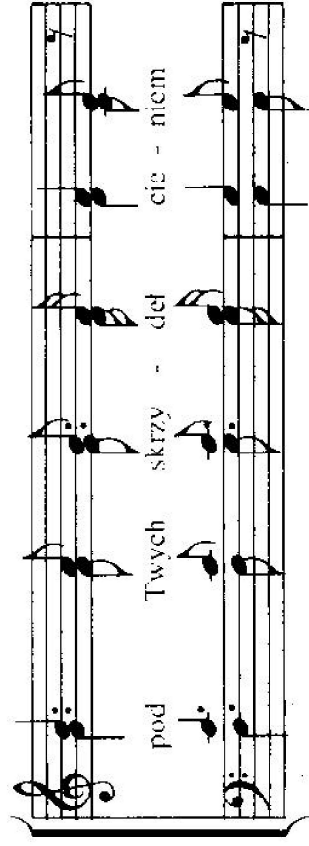
Jam stę - sknio - ny, jam stę - sknio - ny.

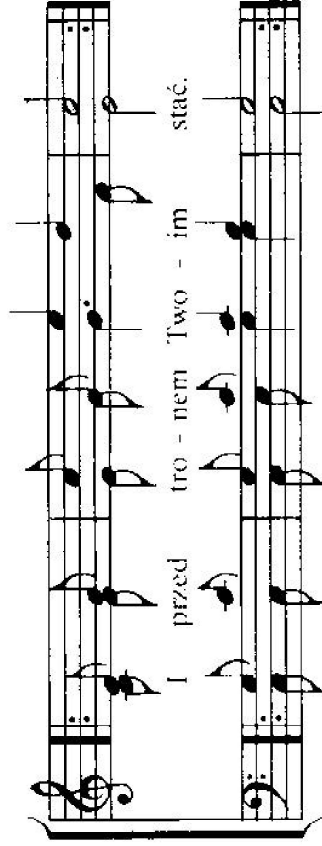
O, mój Je - zu u - wie - lbio - ny, U - jrzyć

Cie, bo mym pra - gnie - niem Spo - czać

pod Twych skrzy - deł cie - niem

I przed tro - nem Two - im stać.

2. Światło drogie, światło drogie,
co rozpraszasz chmury wrogie!
Kiedyż, kiedyż z wybranymi,
przed Twój tron dopuszczonymi
ujrzę lica Twego blask?

3. Hymn wspaniały, hymn wspaniały,
wznosi chór aniołów cały.
Ach, gdzież skrzydła do polotu,
bym od ziemskich nędz, kłopotów
wzniósł się do Syjonu wzgórz!

4. O, błogości, o, błogości!
W niebie pielgrzym, gdy zagości,
w złotym grodzie, o, mój Panie,
tego pojąć jam nie w stanie,
jaka błogość będzie tam!

Ma - ran a - ta! Jest to ha - sło

z pie-rwszych chrze-ści - ja-ństwa dni, gdyż na -

dzie - ja przy-jścia Pa - na w se-rcach

Je - go wie-rnych łśni. Być wy-bra - ną

Ba - ra-nko - wą! Ja - kież bło - gie

dla nas to! Ma - ran a - ta! Przyjdź już,

Pa - nie, po O - blu - bie - ni - cę Swą.

2. Maran ata! Niech i dzisiaj
pośród nas brzmi hasło to,
mocniej serca niech tym biją,
co własnością Jego są.
Być wybraną ...
3. Maran ata! To dla świętych
jest pociechą w czasach złych,
bo z kłopotów, zmartwień, śmierci
wkrótce Pan wybawi Swych.
Być wybraną ...
4. Maran ata! Pan jest blisko,
ostateczny jest już czas.
Więc i my gotowi bądźmy
stanać przed Nim wszyscy wraz.
Być wybraną ...

162

1. Al - bo - wiem tak Bóg świat u - mi -
2. Ze dał nam Sy - na je - dy -
3. A - że - by ka - żdy, kto Weń

ło - wał, Al - bo - wiem tak Bóg świat u - mi -
ne - go, Ze dał nam Sy - na je - dy -
wie - rzy, A - że - by ka - żdy, kto Weń

ło - wał, U - mi - to - wał, u - mi -
ne - go, Dał Sy - na, dał
wie - rzy, Nie zgi - nał, nie

to - wał, U - mi - ło - wał tak Bóg świat.
 Sy - na, Je - dno - ro - dzo - ne - go dał.
 zgi - nął, A - le ży - wot wie - czny miał.

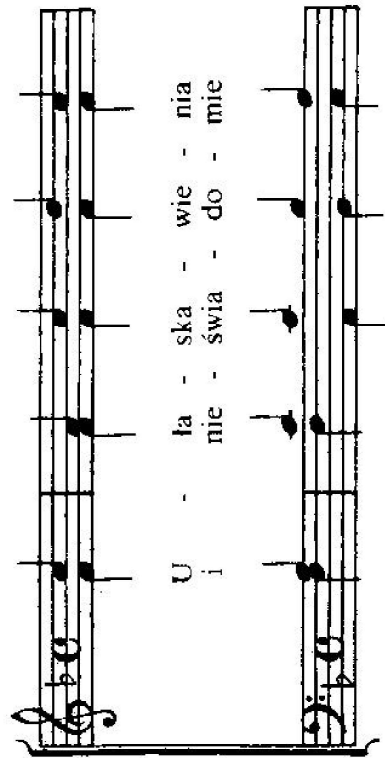
Bóg jest mi - ło - ścią, chce mnie o -

Więc mó - wię je - szcze raz: Bóg jest mi -

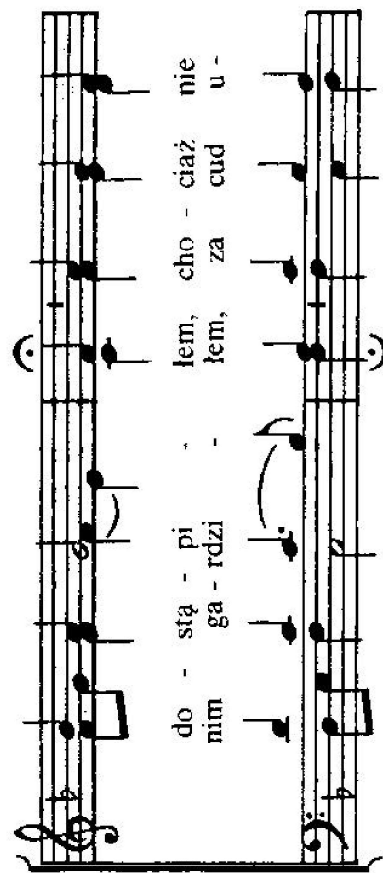
ło - ścią, Bóg jest mi - ło - ścią! Mi - łu - je mnie.

2. Związany byłem pętami grzechu,
 związany byłem więzami win.
 Więc mówię...
3. Leżałem w śmierci szatańskiej mocy,
 leżałem w śmierci, zapłacie win.
 Więc mówię...
4. Lecz Bóg mi zesłał wiernego Zbawcę,
 Jezusa zesłał, wyzwolił mnie.
 Więc mówię...

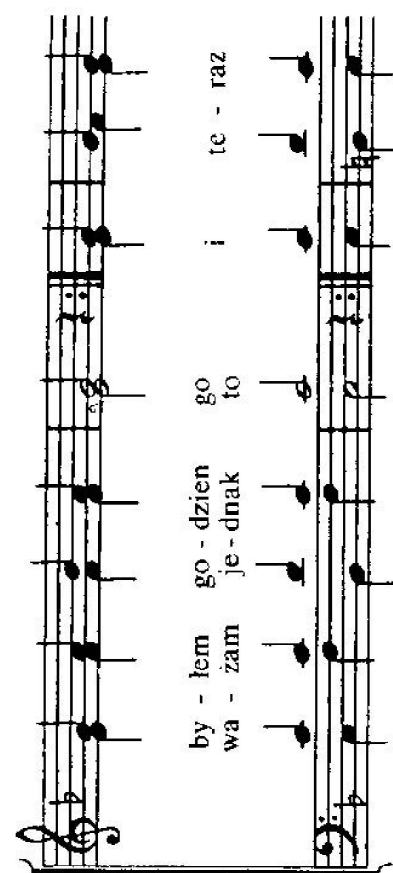
dku - pic; Bóg jest mi - ło - ścią, mi - łu - je mnie.

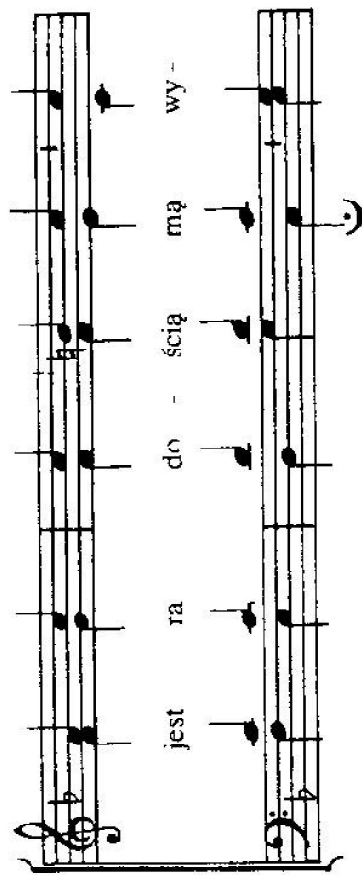
U - la - ska - wie - nia
nie - świa - do - mie

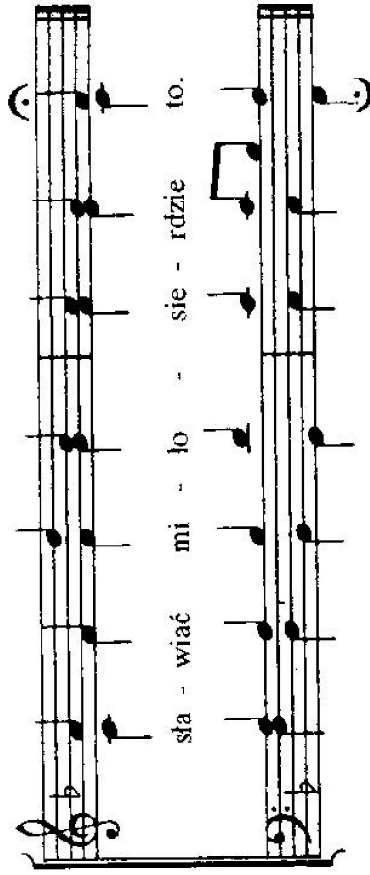
do - stą - pi - lem, cho - ciaż nie
nim ga - rdzi - lem, za cud u -

by - lem go - dzien go
wa - zam je - dnak to
te - raz

jest ra - do - ścią mą - wy -

sła - wiać mi - ło - sie - rdzie to.

2. Grzechami swymi zasłużyłem
na sprawiedliwy Boży gniew,
lecz pojednania dostąpiłem,
gdy obmył mnie przez Zbawcy krew,
jam Boże dziecko, niegdys wrogi,
to w miłosierdziu sprawił Bóg.

3. O, Boże, hojny w łaskawości,
w opiece Swej mnie ciągle masz,
słabego nosisz mnie w miłości,
aż kiedyś ujrzę Jego twarz
i wiecznie tam radując się,
wysławię miłosierdzie Twe.

165

Zba - wco i Pa - nie mój,

ży - cia mo - je - go zdrój je - steś Ty

Sam. Bez Cie - biem ni - czym był,

bom w grze - chu ty - lko żył, a w To - bie

źró - dło sił i szczę - ście mam.

2. Tyś grzech mój na Się wziął
i brzemień win mych zjął,
o, Zbawco mój!
Tobie ja służyć chcę
po wszystkie życie dnie,
śmierć już nie trwoży mnie,
bom wiecznie Twój.

3. Gdy szatan zwiść mnie chce,
Ty, Panie, wspieraj mnie
i dodaj sił,
aby mej duszy wróg
nie zwiódł mnie z Twoich dróg,
bym wciąż Ci służyć mógł
i wiernym był.

166

mf
Du - szo, niech Cię ból nie trwo - zy,

w wie-rze w Pa-na mo-cno stój. Two-im

Zba-wcą jest Syn Bo-ży, chce cię zmie-nić

w o-braz Swój. Nie ro-zpa-czaj w cię-żkiej

'chwi-li, przed zwa-tpie-niem du-szę strzeż,

co. On przy-rzekł, to wy-pe-łni,

ty-lko Je-mu u-faj, wierz!

2. Nie dajże się zmylić z drogi
przez szatańską, chytrą moc;
wiedz, że Zbawcy twego drogi
wiodły też przez ciemną noc.
Nie rozpaczaj ...
3. Chcesz za Panem iść statecznie?
Umrzeć must własne „ja”;
chcesz tu żyć Dlań użytecznie,
przez śmierć wiedzie droga twa.
Nie rozpaczaj ...
4. Rzuć więc wszelkie wątpliwości
i za Panem śmiało idź!
Wszak On tylko to dopuści,
co zbawienne może być.
Nie rozpaczaj ...

Tak chę - tnie Je - zus pro - si

Cie: O, przy-jdź do mnie już. A kto wo - lan - ie

sły - szy to, Pan nie o - drzu - ci go.

2. Wtęć jeszcze dziś brzmi Zbawcy głos:
gdyś obciążony, przyjdź.

Bo jeszcze w cudny łaski czas
Sam Zbawca prosi nas.

3. Wnet przyjdzie Jezus, Boży Syn,
czas łaski skończy się.
Sam Król i Władca przyjmie Cię
gdyś tylko wierzył Weń.

O, świę - ta, bło - ga chwi - la

ta, gdy Bóg prz - ema - wia Sam.

W po - ko - ju, w ci - szy zwró - ca

zaś mło - do - ści czas nie wró - ci

ni - gdy się. Więc wzywz ku ła - ska - we - mu

Pa - nu spojrz. Tak szy - bko czas tu mknie.

Dziś je - szcze chę - tnie wszy - stko Je - mu

się, więc o - twórz se - rce swe.

2. On droga, prawdą, życiem nam
i żywym słowem Sam.
Pochodnią jest dla naszych nóg,
On Zbawca, Pan i Bóg.

3. Kto w skrusze przyjmie Słowo to
i kto uniży się,
tam, w szczęśliwości będzie żył,
bo tak rzekł Boży Syn.

Czy Pa - nu się o - dda - leś wczas?

Jest pię - kne ży - cie twe! Stra - co - ny

złóż, swe se-ree, szczę-ście swe.

2. Nie będziesz latem żniwa miał,
gdyś stracił wiosny dni;
gdyś w porze siewu mało siał,
nic jesień nie da ci.
Więc wzywaj ku . . .

3. Czy słyszysz? Zbawca ciebie zwie!
Tak miłe woła cię!
Czy nie chcesz ująć szatana rąk,
co zgubę sieje wkrąg?
Dlatego wzywaj ku temu Panu spójrz.
Tak szybko czas tu mknie!
Dziś jeszcze chętnie wszystko Jemu złóż,
w Nim jest zbawienie twe.

Z krzy-ża stry-snął stru-mień Bo-ży,

- na-stal o - dtań ła - ski czas.
Ko - go - ko - lwick z was grzech trwo - ży,
niech tam śpie - szy ka - żdy z was.
Stru - mień ten da no - we ży - cie,

pły - nie z Zba - wcy ran o - bfi - cie,
 pij więc z nie - go i po - dzie - kuj
 za ten bło - gi Bo - ży dar.

2. Spójrz! Tysiące grzesznych ludzi
 już napilo się z tych wód,
 bo ten strumień radość budzi.
 Pójdź oglądać Boży cud.
 Strumień ten ...

3. Jeśli nie znasz mocy jego,
 przyjdź, zakosztuj, uznaj sam,
 gdyż ten strumień dla każdego
 jest od Boga z nieba dan.
 Strumień ten ...

Gło - ście ra - do - śnie wszy - scy wraz:
 Bóg ko - cha nas! Na - stał przy - je - mny
 ta - ski czas, Bóg ko - cha nas!
 O, przy - ja - cie - le, rzu - ćcie sny,

zba - wie - nie mi - nać mo - gło - by,

świt E - wa - nge - lii spę - dza mgły,

Bóg ko - cha nas! Bóg ko - cha

nas! Bóg ko - cha

nas! Gło - ście ra - do - śnie

wszy - scy wraz: Bóg ko - cha nas!

2. Głosie zgubionym wszystkich stron:

Pan kocha was!
 Opuścił Swoj niebieski tron,
 Pan kocha was!
 On umarł na Golgocie raz,
 odtąd miłośnie wzywa was,
 wykorzystajcie łaski czas!
 Pan kocha was!
 Bóg kocha nas! ...

3. Pójdźcie wy, wszyscy, ze wszystkich stron:

Pan kocha was!
 Wdzięczny i dobrotliwy On,
 Pan kocha was!
 Pocieszycielem On jest Swych,
 ufność, nadzieję wlewa w młodych,
 w cięzkich pokusach krzepi ich:
 Pan kocha was!
 Bóg kocha nas! ...

Jest zdroj. skąd po - pły -

nę - ła nam krew nasz gła -

dzą - ca grzech, cu - do - wnie

nas o - bmy - ła z plam. z trwóg

wy - zwo - li - ła wszech.

2. Spójrz, łotr na krzyżu znalazł zdroj,
o, niewymowny cud!
I z łaską Panską poszedł w raj,
w raj do żywota wód.

3. Jam niedys także w grzechach był,
On zaś wybawił mnie
i odtąd już ze wszystkich sił
radośnie śpiewać chcę.

4. Więc już na zawsze Jego krew
błogości zdrojem jest.
Niech tu i wiecznie brzmi ten śpiew:
Mnie kocha Zbawca mój!

I
 chce - muż wciąż zwle - kasz, o
 du - szo, gdy Zba - wca od da - wna Cię
 zwie? On z grze - chów u - wo - lnić chce
 cie - bie i z Bo - giem po - je - dnać cię

chce,
 Cze - mu? Cze - mu? Cze - mu ty

nie chcesz Don przyjść? Cze - mu? Cze - mu?

Do chwa - ly Je - zu - sa
 wniść?

2. Nie czujesz dzisiaj w swym sercu,
 jak Święty Duch ciągnie cię Doń?
 Czy nie chcesz być wolną od grzechów?
 Czy niebios nie wabi cię błoń?
 Czemu? Czemu? ...

3. Czy nie chciałbyś przyjąć zbawienia?
Wciąż z dala od Boga chcesz stać?

A Jezus łaskawy Zbawiciel,
chce błogi Swój pokój ci dać.
Czemu? Czemu? ...

4. Więc czemuż nie śpieszysz Doń, duszo,
nim przyjdzie twa śmierć i twój sąd?

Jezusa krew jeszcze cię zbawi,
lecz zwlekać to zgubny jest błąd.
Czemu? Czemu? ...

mf

Pójdź do Zba-wcy, dro-ga du - szo,

174

pójdź, On chę - tnie przy-jmie cię pójdź, gdy grze-chy

cie-bie gnę - bia, w Nim zba-wie - nie zna-jdziesz swe.

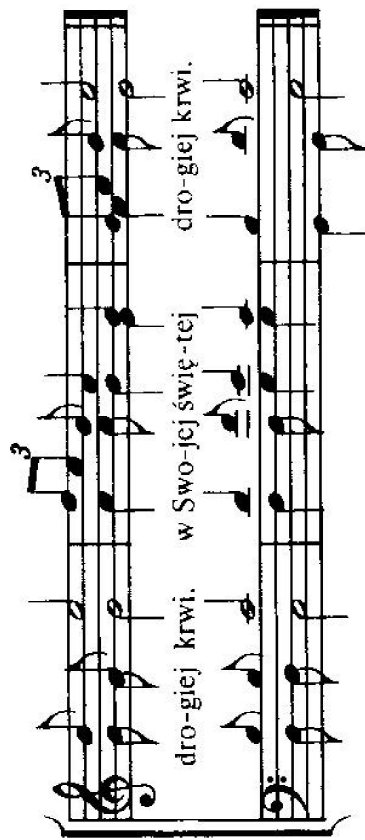
p

Pójdź zmę - czo - ny i stru - dzo - ny

mf

i gdy wie - le bra-knie ci, On ó - czy - szcza

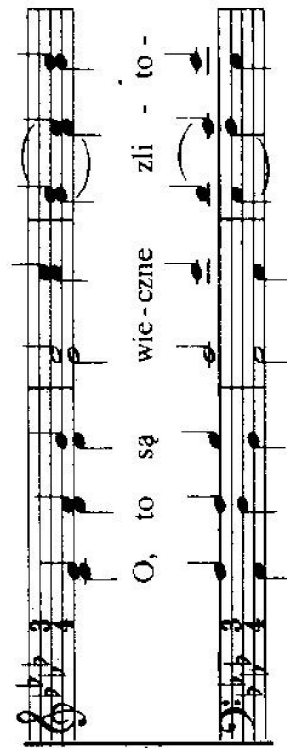
wsze-lkie wi - ny w Swo-jej świę - tej

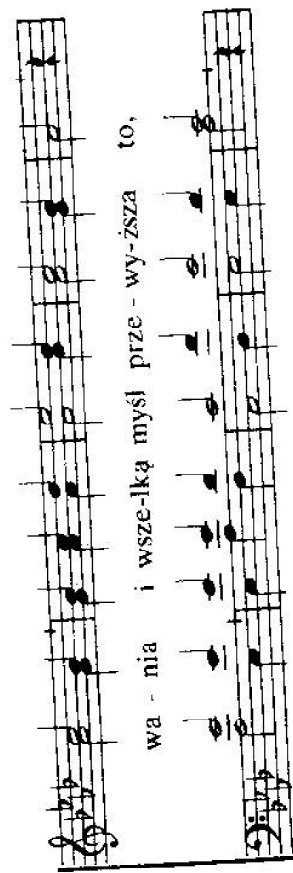
dro-giej krwi. w Swo-jej świę-tej dro-giej krwi.

2. Pójdź do Zbawcy, twoje grzechy
zglądził On z miłości Swej,
wielkiej łaski doznać możesz,
tylko Zbawcę przyjąć chcesz!
Choć zwątpiałe twe sumienie
potępienia lęka się,
Słowo święte cię upewnia,
że On zmarł za grzechy twe,
że On zmarł za grzechy twe.

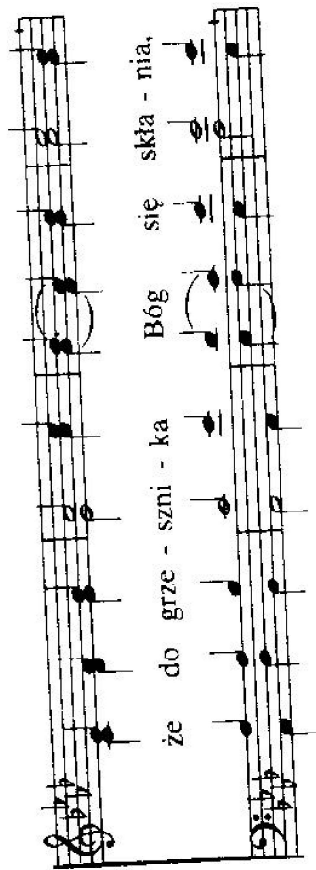
3. Pójdź do Zbawcy, Jego brzemię
będzie bardzo lekkie ci,
a cierpienia wszelkie znikną,
gdy uwierzysz w Niego ty.
Pójdź, gdy Jezus ciebie prosi,
słuchaj, jak On wzywa cię!
Pójdź na ucztę ty do Pana,
pójdźże dziś, nie wahaj się,
pójdźże dziś, nie wahaj się!

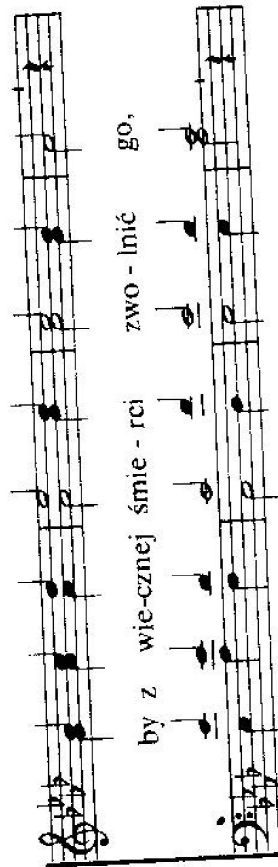
O, to są wie-czne zli - to -

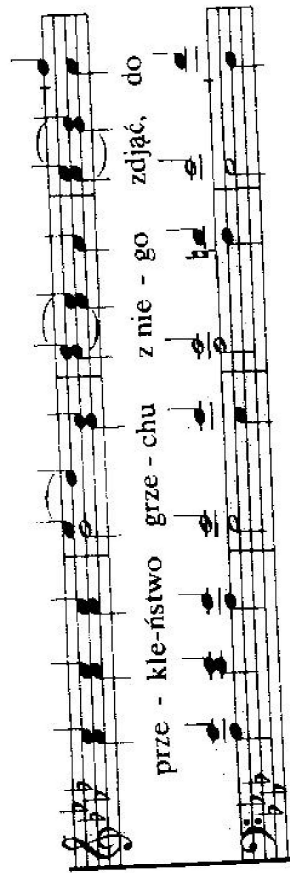
wa - nia i wsze-lką myśl prze - wy-ższa to,

że do grze - szni - ka Bóg się skła - nia,

by z wie-cznej śmie - rei zwo - lnić go,

prze - kle-ństwo grze - chu z nie - go zdjąć, do

chwa - ly. Je - zu - so - wej wziąć, do

chwa - ly Je - zu - so - wej wziąć.

2. Nie musisz iść na potępienie!
Każdemu Bóg dopomóc chce.
Dlatego zstąpił Syn na ziemię,
a potem w nicbo wzniosł On się.
Od tronu łaski Przezeń już
obfitość łaski sływa wciąż,
obfitość łaski sływa wciąż.

3. O, Łasko, która wymazujesz
przez krew Jezusa każdy grzech,
ogłaszać wszędzie nakazujesz
o odpuszczeniu przestępstw wszech,
zbawienie, pokój dając wraz.
Jak jest cudowny łaski czas,
jak jest cudowny łaski czas.

Współpraca z Wydawnictwem Muzycznym „Głosy”

176

Pójdź do Je - zu - sa, pójdź dziś - śnij Doń!

On tak jest bli - sko, wy - cią - ga dłoń,

głos Je - go u - słysz, do - pó - ki zwie,

ta - ska - wie wzy - wa cię.

Jak - że bło - go bę - dzie kie - dyś tam,
 gdy o - bmy - ty z grze - chow wsze - lkich plam
 u - jrzysz wspa - nia - łość Je - zu - sa tam!
 Po - jdziesz do Nie - go dziś!

2. Słów Jego słuchaj i przybliż się,
 w pokucie wyznaj Mu grzechy swe,
 On pewną, wieczną ochroną twą.
 Dzisiaj usłuchaj Go!
 Jakże błogo będzie ...
3. Jemu swe serce dać dzisiaj śpiesz,
 On przyjmie ciebie, mocno w to wierz,
 miłością, łaską otoczy cię,
 tylko nie wahaj się!
 Jakże błogo będzie ...

To Je - zus ty - lko ska - ła nam, o -
 po - ką, twie - rdzą On. Kto wie - rzy w Nie - go

zba - wion jest. Sam Bóg zwia - stu - je

to. Sam Bóg zwia - stu - je to.

2. Innego nie ma zbawienia
i ubłagania też.
Innego nie ma imienia,
/przez które mógłbyś żyć:/.
3. Kto wznosi dom na skale tej,
ten nie zachwieje się.
Ratunkiem wiecznym Jezus Sam,
/więc przyjmij łaskę tę:/.
4. Sam Jezus tylko światłem jest,
w Nim swój oglądać stan
i widzieć zdolny tylko ten,
/kto chodził w świetle sam:/.
5. Więć tej światłości szukaj dziś,
dopóki łaska trwa.
Wnet życie Twe zakończy się
/więc przyjm zbawienia dar:/.

1. Je - zus grze - sznych przy - jąc
2. Cho - ciał grze - szne, peł - ne
3. O, wy - zna - jcie Mu swój

chce, Zró - dło łask o - two - rzył
win, Nie od - rzu ci Bo - ży
grzech, I u - fa jcie w Zba - wcy

Swc, On ra - tu - nek wszy - stkim śle, Je - zus
Syn, Swych o - wie - czek szu - ka je,
krew, On dał za was ży - cie Swe.

chce — cie — bie przy — jąć chce weź do

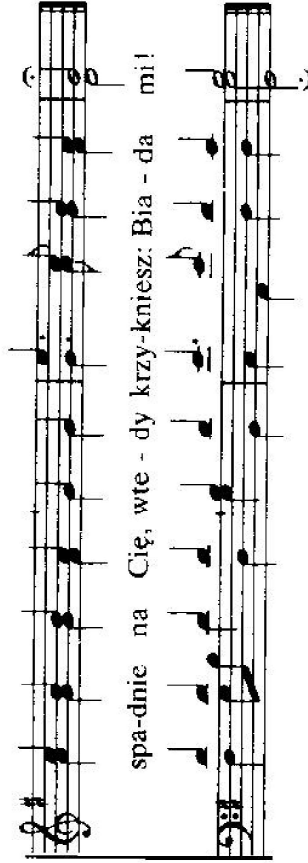
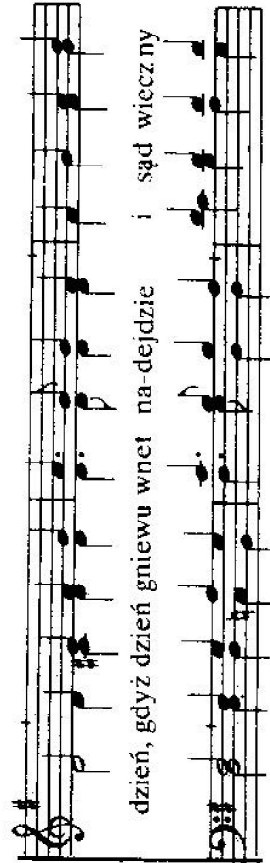
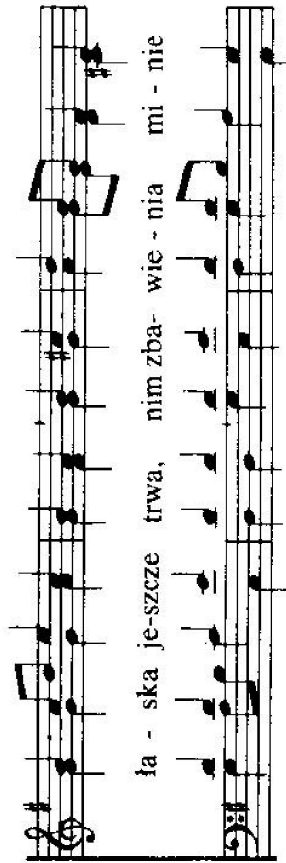
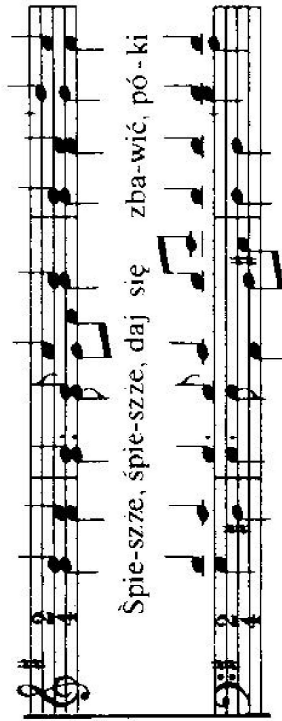
se — rca sło-wa te
Weź do se - rca weź weź do se - rca weź.

Je - zus cie — bie przy - jąć chce!

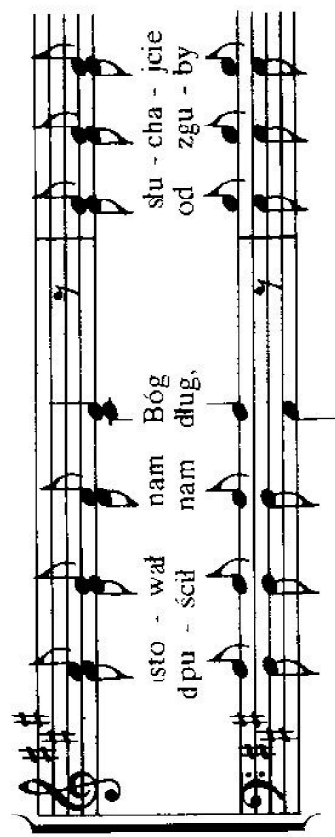
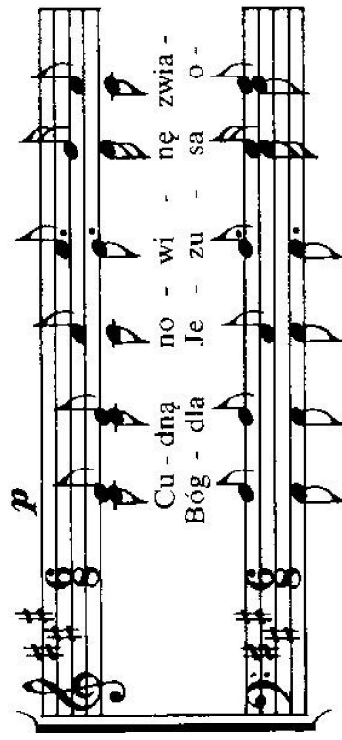
grze - sznych przy - jąć chce! Weź do

se — rca sło-wa te
Weź do se - rca weź weź do se - rca weź.

Je - zus cie — bie przy - jąć chce Je - zus

2. Nie mów teraz: Jutro przyjdę,
dzisiaj, kto głos ten słyszeć chce,
ma w Jezusie wieczny dział.
Nie wspominaj swego jutra,
i zbawienia nie odkładaj,
tylko przyjmij wielki dar.
3. W Swej miłości Jezus wzywa,
z darem Swym na Ciebie czeka,
bo za darmo chce dać Ci.
Już dzisiaj możesz przyjść do Niego,
dzisiaj jest jeszcze czas przyjemny,
więc skorzystaj, łaska trwa!

f
od zgu - by zba - wił Bóg nas.

2. Jeśli obłuda minionych tu dni
dręczy w sumieniu wciąż was,
niech w sercu wiara, jak w słońcu się śni:
Od zguby zbawił Bóg nas.
Od zguby zbawił ...

3. Gdy pod ciężarem trosk życia i mąk
nadziei płomyk już zgasił,
nie opuszczajcież zemdlonych swych rąk:
Od zguby zbawił Bóg nas.
Od zguby zbawił ...

Tyś w mo - je u - sta wło - zyl cu -
co mi - łość Twą o - gla - sza, o -
do - wnej tre - ści pieśń. O, śpie - waj du - szo
dda - je chwa - lę, cześć.

181

p
wszy - scy jej wraz: Od zgu - by
zba - wił Bóg nas.

mf
zba - wił Bóg nas, od zgu - by -

p
zba - wił Bóg nas w Je - zu - sie na

p
wie - ki o - dpu - ścił nam Bóg,

Pa - nu, z ca - ła - go se - rca chwał i

nie za-po-mnij Je - go do-bro-ci za ten dar!

2. Twą miłość sławię, Zbawco,
niech moje serce z cziłą
pieśń wznosi za łaskawość
i dobroć wielką Twą.
Więc śpiewaj Panu wdzięcznie
za wielki Jego czyn,
z świętymi wraz społecznie,
cudowny, chwały hymn.

3. Radośnie śpiewam Zbawcy
in sławię imię to.
Serdecznie pieśń wznoszę
za odkupienie krwią.
Wnet w mym chwalebnym stanie
przez nieba będzie brzmieć,
przed Pana tronem wiecznie
cudowna, nowa pieśń.

182

Gdzie mo - zna zna - leźć po - je -
Je - dy - nie Je - zus jest tu

dna - nie dla wszy-stkich grze - sznych
w sta - nie za grzech być po - je -

w świe-cie dym? Kto tu pra - wdzi - wy
dna - niem tym.

po - koj Bo - ży, spo - czy - nek du - szom

dać tu chce? Je - dy - nie Je - zus, któ - ry

zło - żył w o - fie - rze świę - te ży - cie swe.

2. Kto może dać ci wieczne życie
i kto od sądu zwalnia wraz?
Jedynie Jezus całkowicie
po wieczny odkupuje czas.
Więc spojrzęć w wierze chciej na Niego
i jakim jesteś przyjść Doń chciej.
Zaufaj też miłości Jego,
myśl oddaj Mu i serce swe.

Mas Je - zu - sa, ma - szli

po - kój? Du - szo, po - wiedz, czy Go masz?

Mas Je - zu - sa, któ - ry przy - szedł, aby

zba - wie wszystkich nas. Masz Je - zu - sa?

py - tam się. Patrz. Zba - wi - ciel kocha

Cię! Masz Je - zu - sa? py - tam
się. Patrz, Zba - wi - ciel kocha Cię!

2. Masz Jezusa, masz radość?

Czyś zbawienia pewny Ty?

Masz Jezusa-to w cierpieniu

wszelka gorzycz słodką Ci.

Masz Jezusa ...

3. Masz Jezusa, maszli życie,

które trwa na wieki już?

Masz Jezusa, co Mu dana

chwała, cześć, majestat wciąż?

Masz Jezusa ...

4. Gdy masz Jego, to masz pokój,

wtedy wciąż wysławiaj Go.

Gdy masz Jego, to w Twym życiu

On jest wciąż radością Twą.

Masz Jezusa-raduj się,

bo Twój Zbawca kocha Cię!

184

U - faj, du - szo Pa - nu, za -
u - faj Mu! Na Nim wciąż spo - le - gaj,
żyj dla Nie - go tu. Bądź wie-rnym
Mu, aż Pan wró - ci znów. No - cy
już nie bę - dzie, da - jmy chwa - łę

Mu! Z wie - lkiej nie - do - li,
ze wszy - stkich twój On Cię wy - pro -
wa - dzi - Twój wie - my Bóg!

2. Ufaj, duszo Panu, zaufaj Mu!
na Nim wciąż spólegaj, żyj dla Niego tu.
Co daje świat, pełen trwój i zdrać?
Pan z pomocą śpieszy i ochrania rad.
On wiecznie wierny, zwalczony wróg.
Chce w twym sercu mieszkac twój wierny Bóg!

3. Ufaj, duszo Panu, zaufaj Mu!
Na Nim wciąż spólegaj, żyj dla Niego tu.
Wnet skończy się twój pielgrzymki cień.
Pan zabierze Swoich i nastanie dzień.
Więc bojuj wiernie, choć groźny wróg,
smutek w radość zmieni twój wierny Bóg!

185

Kto chce, przyjdź i bierz z pe -

Ino - ści, któ - ra ci po - da - je Bóg.

Kto chce, bę - dzie na - po - jo - ny

ze stru - mie - nia ży - wych wód.

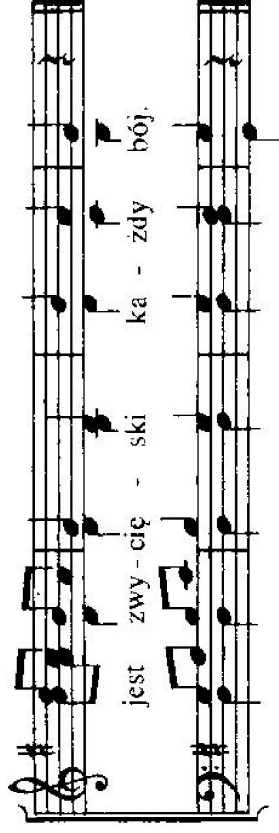
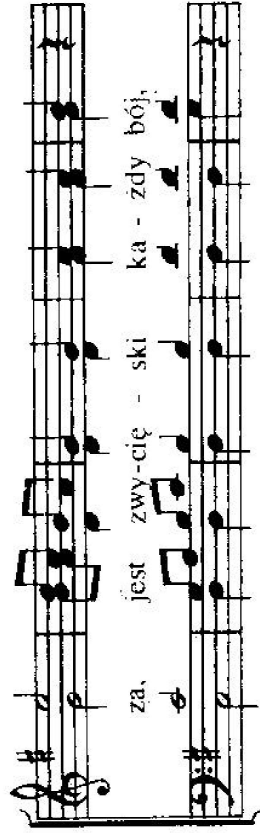
2. Kto chce, przyjdź i ty we wierz
tak, jak jesteś, słaby, młdy.
Co Bóg daje, nikt nie weźmie.
Bierz to, czego braknie ci.

3. Kto chce, niechaj to doświadczy,
jak miłuje grzesznych Pan.
Kto uwierzy, temu daje
odpuszczenia błogi stan.

4. Kto chce! Pośpiesz się i przyjmij!
Ciemna noc przybliża się!
Śpiesz się, śpiesz przyjść do Jezusa,
On grzeszników zbawić chce.

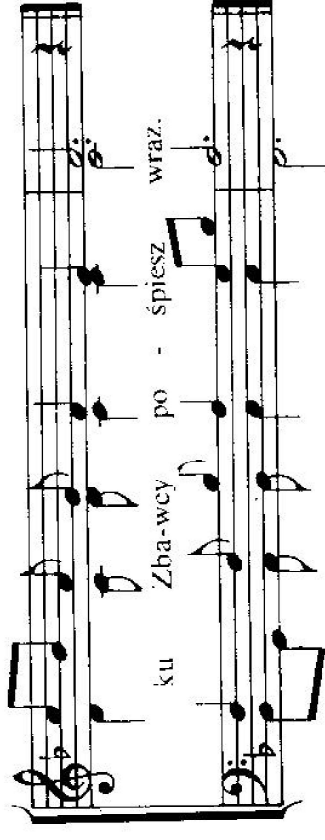
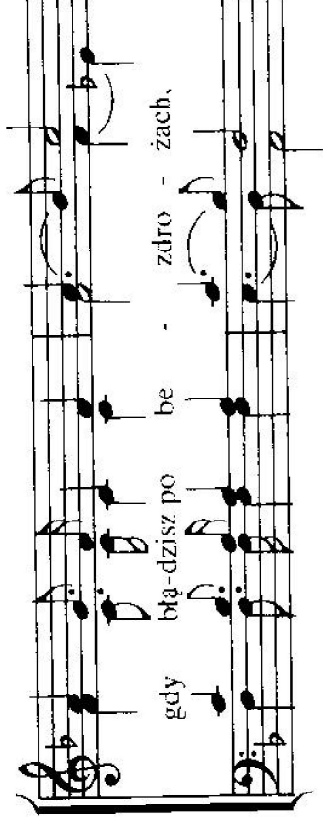
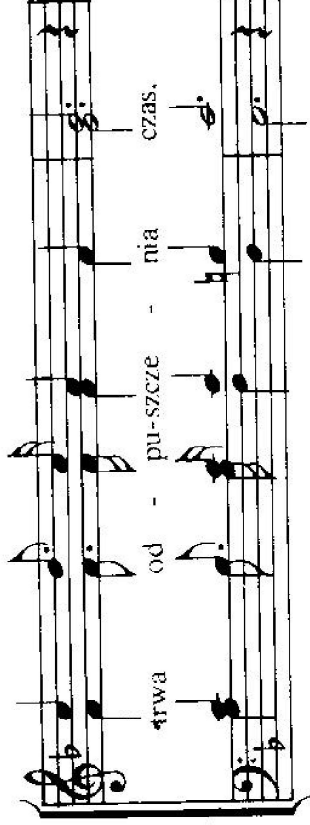
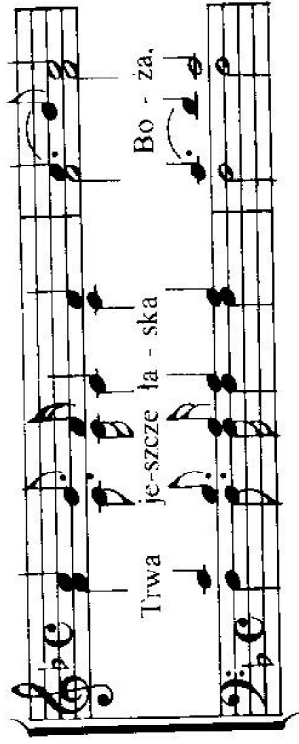
Tyś po-mo - cą w ży - ciu moim,

Pa - nie, ra - dą je - steś mi. Tyś jest
se-rcem mi o - dda - ny, za-wsze u - fam,
Pa - nie, Ci. Przez u - ci - ski ró - żne
wie-dziesz, wi - dzisz wprzód już ko - niec
mój, choć. Twa dro - ga się wy - dłu -

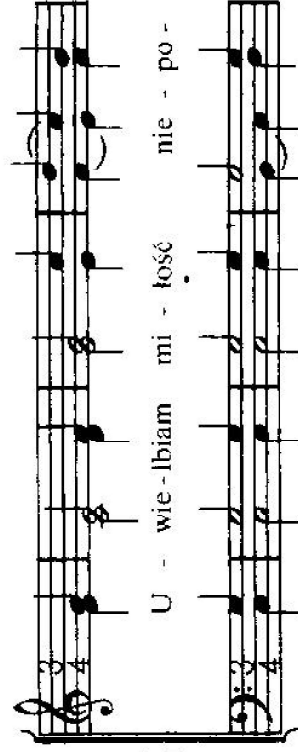

2. Słowo Twoje niemyłne,
boś jedynie Słowem Sam.
Wieczna miłość nie ustanie,
bo miłością Jezus Pan.
Panie, wszystko Ty wykonasz,
co Twe Słowo mówi nam,
kreska, jota nie przemienie –
wsze proroctwa spełnisz Sam.
Wszystkie proroctwa spełnisz Sam.

3: Panie, wiernie mnie prowadzisz,
mocą Ducha strzeżesz mnie.
Wiarę słabą też doświadczaś,
bym rósł i nie zachwiał się.
Twoim rękom się powierzam,
widzę bowiem miłość Twoją.
Przeto prowadź mnie Swą mocą
i utwierdzaj ufność moją,
i utwierdzaj ufność moją.

2. Zbawiciel jeszcze czeka,
wyciąga do cię dłoń,
twoje serce czemuż zwleka
i nie pośpiesza Doń?
3. Od Jego łaski z dala
chcesz szczęście znaleźć ty?
Ach, świat cię tylko skala,
a szczęścia nie da ci.
4. Swe serce złóż Mu w darze
i wśród zywota burz,
jak Duch ci Święty każe,
tak Zbawcy swemu służ.
5. Pragnienia twe ukoi,
gdy Weń uwierzysz ty,
da pokój duszy twojej,
da wieczne szczęście ci.

U - wie - lbiam mi - łość nie - po -

ję - tą, co w Zba-wcy mym o - bja - wia

się, u - ni - żam się, przed mo - cą świę - tą,

co z grze-chu wy - dźwi - gnę - ła mię. Już

nie chcę dłu - żej dbać o sie - bie,

Mi-ło-ści, pra-gnę to-nąć w To-bie.

2. Już mam, na wieki Cię posiadam,
 wiem, że umiłowales mnie,
 kupiles drogo moja duszę
 i Swoją łaską darzyć chcesz.
 Tyś moim pojednaniem, Panie,
 część, dzięki Tobie nieustannie.

3. Niech w moim sercu pozostanie
 wyryte Jezu, imię Twe,
 me serce Twą miłością, Panie,
 napełnij i umacniaj w niej.
 Niech będę w swoim życiu stały,
 bym był odbiciem Twojej chwały.

4. Umiłowany Zbawco, Panie,
 wybrałeś z łaski wielkiej mnie.
 Niech pieśń chwalebna nieustannie
 ku Tobie płynie dla czci Twej.
 Niech będzie imię wywyższone
 naszego Pana, Boga w niebie!

Zba-wie-ni, dzie-ci Bo-że w pod-

ró-ży tru-dzą się, lecz w ziemskich trudach,

zno-jach chce wią-ż u-wie-lbiać Cię. W tym

kra-ju też i smu-tku tak nie-u-

sta - nie brzmie ra - do - sna pieśń zba -
wie - nia ku Two - jej, Pa - nie czi.

2. Śpiewają Ci, Baranku,
wspaniała, nową pieśń.
co głosi o Twym dziele,
co serca wznosi wwyż.
Twą miłość opowiadać
znów możemy z łaski dziś,
boś spełnił dzieło Swoje -
jak Wielkim, Panie Tyś!

3. Niech już na wieki Tobie
z serc naszych chwała brzmi.
O, przyjdź już wnet, Jutrenko,
niech pokłon złożę Ci.
Gdy się objawisz w pełni,
Swą twarz ukażesz nam.
Zupełna radość wtedy
już w niebie będzie tam.

Daj O - jcze ła - skę. by Twych my - śli

pe - rły w Twym Sło - wie o - dło - ni - ły nam się

w pe - łni. Do gę - bin nas mą - dro - ści wpro - wadź.

Swych Pra - wdą i ła - ską wzmacniaj w chwilach trudnych

W pie-lgrzy-mce na - szej Sło-wem nas po - si - laj.

Przyjdź, Pa-nie wkró - tee, Swym się u-jrzyć daj!

2. Oświecaj, byśmy w światłości zostali,
gorącym sercem przy Twym Słowie trwali.
Jaśnieni tu, gdzie śmierci grozi mrok,
a szatan grzechu ukazuje urok.
I krótki czas ten wykorzystywali,
zwiastując Słowo, za Swym Panem szli.

3. Pomóż nam Syna Twego naśladować.
abyśmy mogli prawdy Twe zachować,
bo nasze dusze wzmacnia Słowo Twe.
Gdy nas posilas, rośnie serce Panie,
we wspaniałości i w pełnym zachwycie
będziemy wielbić ustawicznie Cię.

191

p
Dla - cze - go w twym o - ku tak

czę - sto jest tza, dla - cze - go twa

du - sza tak rwie się i lka?

Zwą - tpie - nie i smu - tek przy -

gnia - ta cię tak, że si - ły do

ży - cia i wa - lki ci brak.

2. Za mało masz wiary, za dużo masz trwóg,
za mało ty ufasz, że dobry jest Bóg.
Że Bóg twój jest wielki, pamiętaj to wciąż
i zawsze z modlitwą do Niego ty dąż!
Że Bóg twój jest wielki, pamiętaj to wciąż
i zawsze z modlitwą do Niego ty dąż!

3. Pod krzyż Zbawiciela śpiesz ufnie w złe dni,
zabierz two troski, osusz two łzy,
ukoł cierpienia, utuli twój żal,
a wszystkie tęsknoty odleć gdzieś w dal.
ukoł cierpienia, utuli twój żal,
a wszystkie tęsknoty odleć gdzieś w dal.

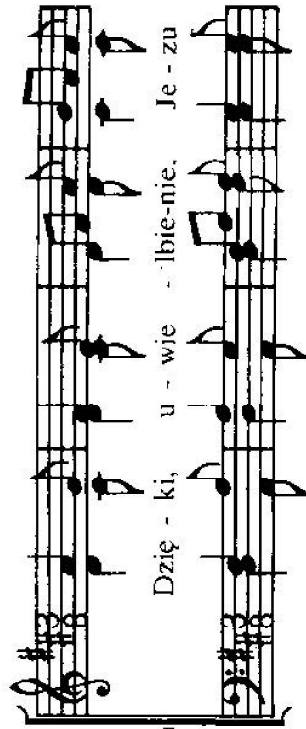
Na zie - mi tej śpie - wa - my o
Tam w nie-bie bę-dziem śpie - wać pieśń

sła - wie, Je - zu Ci. To mi - łość Bo - ża
no - wą ku Twojej czci.

chcia - ła, byś prze-szedł Sam ten bój. Niech bę-dzie

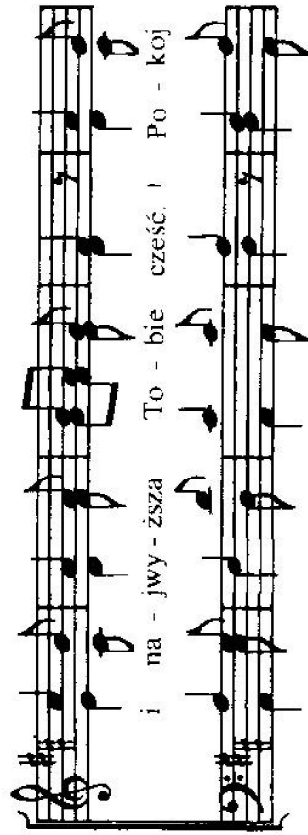
To - bie chwa - ła za wie-łkiej ła - ski zdroj.

2. Pan, który w głos zawołał
na pniu: „Spełniło się!”
jest godzin, bo zmartwychwstał,
wziąć uwielbienie, cześć.
Swe dałeś Jezu życie
z miłości wielkiej Swej,
pragniemy więc w zachwycie
o łasce śpiewać Twej.

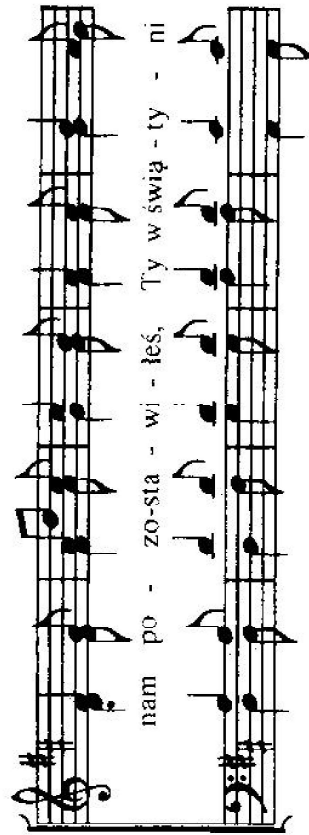

193

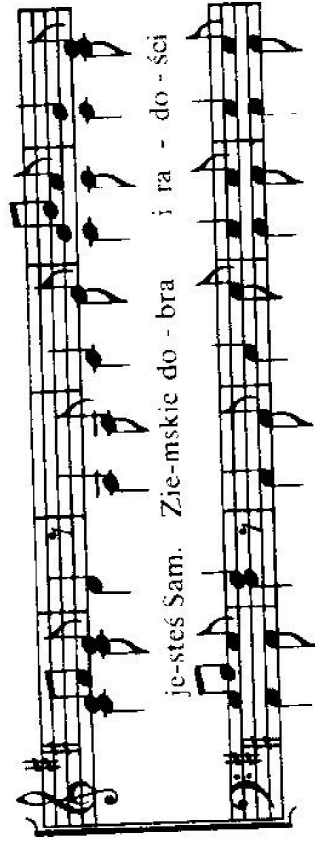
Dzię - ki, u - wie - l - bie - nie, Je - zu

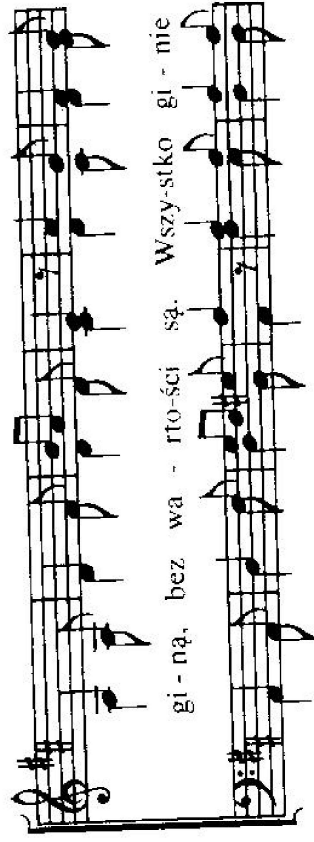
i na - jwy - ższa To - bie cześć. Po - koj

nam po - zo - sta - wi - łeś, Ty w świą - ty - ni

je - steś Sam. Zie - mskie do - bra i ra - do - ści

gi - na, bez wa - rto - ści są. Wszy - stko gi - nie

tu w ni - sko - ści - w To - bie o - dzy - ska - ne, jest.

2. Świat to wielka jest pustynia,
duszy radość kto tu da?
Serce szuka tam wytchnienia -
gdzie jest miejsce Pana Chwał.
Już niedługo trwać to będzie,
noc zupełnie zniknie wnet.
Wkrótce wszyscy święci w rzędzie
wzniosą Panu chwałę, cześć.

3. Kres nadejdzie wnet cierpieniom,
 lecz już nie będziemy znać.
 Troski w radość się przemienią –
 błogie szczęście będzie trwać.
 Ach, Ty byłeś tu wzgardzony,
 świat i nas odrzucił też.
 Wszelkie oko wśród zbawionych
 jednak Ciebie ujrzy, wnet.

Pó - jdźże du - szo, do Je -

zu - sa z błę-śnych świa - ta te - go

dróg. Szezę-ście, któ - re zna-leźć

pra-gniesz, dać ci mo - że ty - lko

Bóg. Sły-szysz, jak cię wzy-wa Je - zus,

jak za to - bą i - dzie w ślad?

A ty błą - dzisz wciąż bez Nie - go

od tak wie - lu, wie - lu lat.

2. Wieszli, czym jest miłość Boża?
Jak cię Zbawca kocha twój?
Skieruj wzrok na krzyż Golgoty,
na ten wiecznej łaski źródło,
gdzie z miłości do grzeszników
zmarł niewinny, Boży Syn.
Czy sumienie ci nie mówi,
żeś i ty jest pełen win?

3. O, zbłąkana duszo, zawróć
z błędnych świąta tego dróg,
póki słońce łaski świeci,
póki woła ciebie Bóg.
Dzisiaj na ciebie Zbawca czeka-
uwierź duszo, uwierz Weni,
nim zbawienia zorze zgasną,
nim przeminie łaski dzień.

mf

1. A - lle - lu - ja, chwa - lcie Pa - na,
2. Chwa - lcie wszy - stkie Go - na - ro - dy,
3. Lecz niech chwa - li swe - go O - jca.

Nu - ócie Je - mu chwa - le, cześć! Chwa - lcie,
Zło - zcie przed. Nim - chwa - le, swą! Chwa - lcie
Prze - de wszy - stkim Bo - ży lud, Wszak on

wszy - scy a - nio - lo - wie, Gło - sząc. Je - go ła - ski
zie - mscy Go kró - lo - wie, Niech się przed Nim gło - wy
po - znał i do - świą - dzył. Co to jest mi - ło - ści

p

wieść! Chwał Go, sło-ńce i księ-ży-cu, Chwał Go,
gną! Chwał-lcie. ko-mie, sta-rcy, Pa-na, Z głę-bi
cud. Bóg nam po-stał Sy-na Swe-go, By przez

mf

mno-stwo ja-snych gwiazd, Chwał-lcie. gó-ry, chwał-lcie,
serc i z głę-bi dusz, Chwał-lcie, dzie-ci i mło-
krew zgniół zle-go moc, 'Za to wie-cznie chce-my

drze-wa, Chwał-lcie, pta-ki, z swo-ich gniazd!
dzie-ńcy, Wszak to Pan wasz i wasz Stróż.
sła-wieć Je-go ła-skę w dzień i w noc.

Wy-sła-wia-icie i-mię Pa-ńskie. U-wie-

mf

bia-icie Je-go moc! Niech są pe-łne. Je-go

f

chwał-y, Niech są pe-łne. Je-go chwał-y, Niech są

pe-łne. Je-go chwał-y Nie-bo, zie-mia w dzień i w noc!

p

Bez Bo - ga w swych grze-chach jam

żył wie - le lat, Lecz szczę - ścia trwa -

mf

le - go mi nie mógł dać świat, Z da - le -

f

ka od Bo - żych błą - ka - tem się dróg, Nie

wie - dząc jak do - bry w Swej ła - sce jest Bóg.

2. Lecz, Jezus, mój Zbawca mi poznać się dał,
On Pasterz mój dobry, niedołą mą znał,
On wołał mnie: „Duszo zgubiona, o słysz”,
„Wierz we mnie, ja grzechy twe wzięłem na krzyż”.

3. Poszedłem, gdzie wzywał mnie dobry mój Bóg,
On dał mi Swoją pokój, wyzwołał mnie z trwóg,
On drogę ku szczęściu ukazał mi Sam,
W Nim życie mam nowe i radość w Nim mam.

4. Niech wieści tej słucha zgubiony ten świat,
ze wszystkich Bóg kocha, odpuszcza tak rad,
grzeszników chce zwolnić od kary i win
i z Bogiem pojednać ich chce Boży Syn.

Chrystus Pan Swym zmartwychwstaniem zwy-

cię-stwa do - ko - nał. Je - mu cześć,

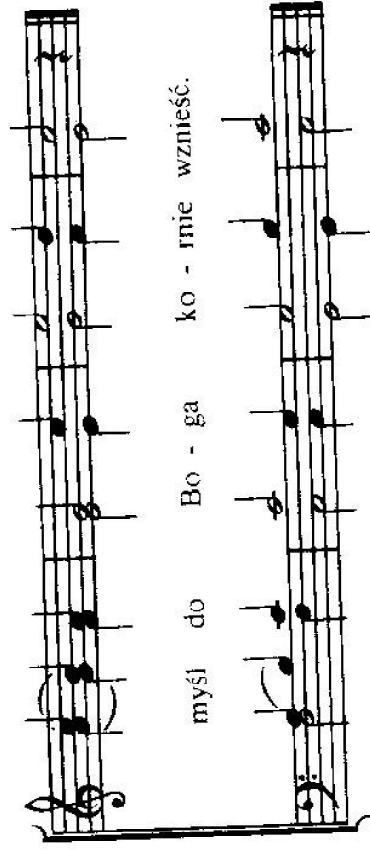
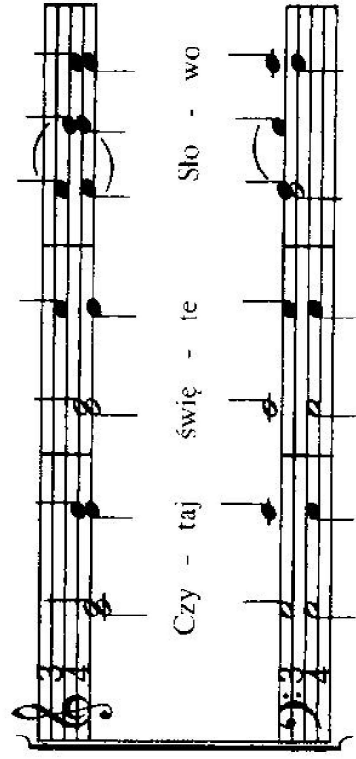
że On Wsze-chmo-cny, moc śmie - rci po -

ko - nał. Bo grze - chu

noc, pie - kła, sza - ta - na zła moc

na za - wsze jest zwy - cię - żo - na.

2. Jezus, nasz Pan i Zbawiciel
nie tylko śmierć zgładził,
nieskazitelność i żywot
na światło wprowadził.
Bóg w Synu Swym
ożywił nas i wraz z Nim
w miejscach niebieskich posadził.
3. Z twarzą odkrytą patrzymy
na Pańską tu drogę,
gdyż Jego dzieło na wieki
już jest doskonałe.
Co wsiłane tu,
Chrystus obudzi ze snu
Święte, chwalebne, wspaniałe.

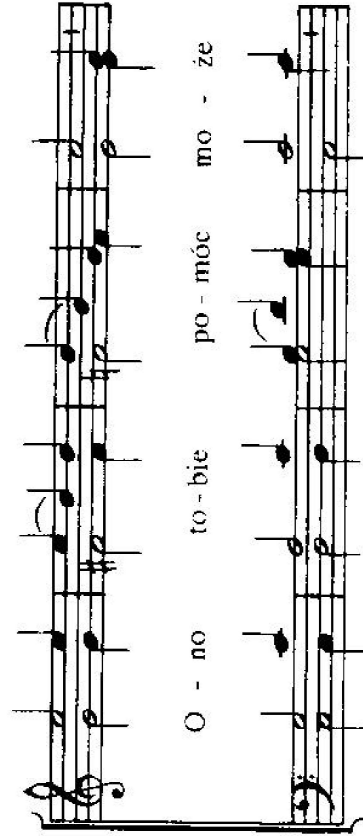
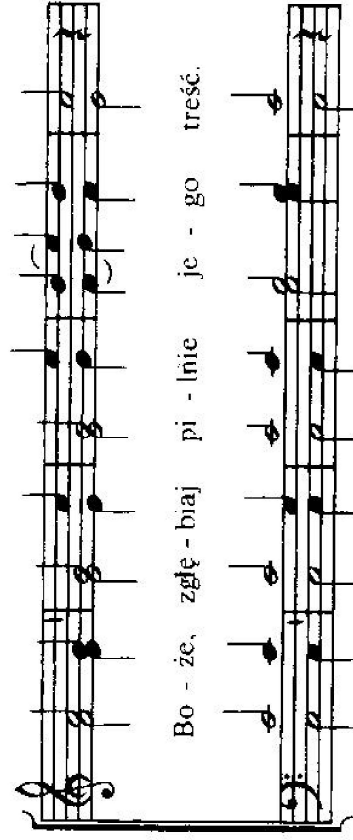
2. Czytaj je w skupieniu ducha,
abyś je rozumieć mógł
i niech serce twoje słucha,
co ci przez nie mówi Bóg.

3. „Badaj Pismo, bowiem ono
świadczy o mnie” – Pan rzekł to.
„ędzie ten błogosławiony,
kto je czyta, strzeże go”

4. Szukaj co dzień w księdze Pana,
ją za napój wieczny miej.
Znajdzie dusza skołataną
drogę, prawdę,, żywot w niej.

5. Czytaj, badaj i rozważaj,
co Bóg w nim dla ciebie dał.
Czytaj, szukaj, bacznie zważaj,
byś pożytek wieczny miał.

6. Czytaj Pismo, bo objawia
tam ratunek Pan Bóg ci.
Tobie wybór pozostawia,
gdzie chcesz wieczność spędzać Ty.

Je - zus sta - nął przed twym pro - giem,

two - im go - ściem stać się

chcę.

Sły - szysz? Pu - ka do drzwi two - ich,

o - twórz Zba - wcy se - rce swe,

Ktoż u - wie - rzy Je - zu - so - wi?

Kto Mu da dziś se - rce swe?

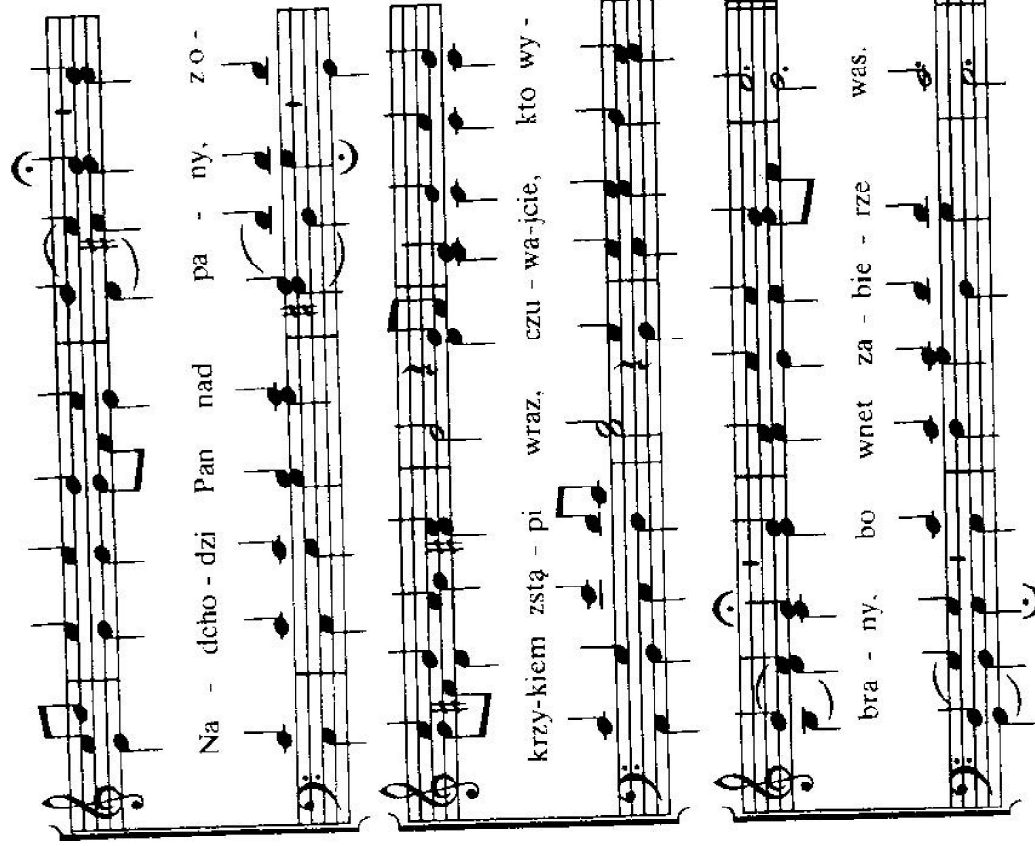
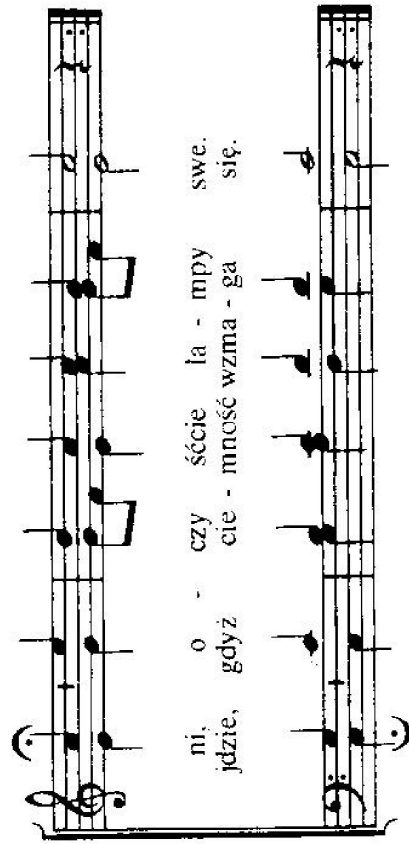
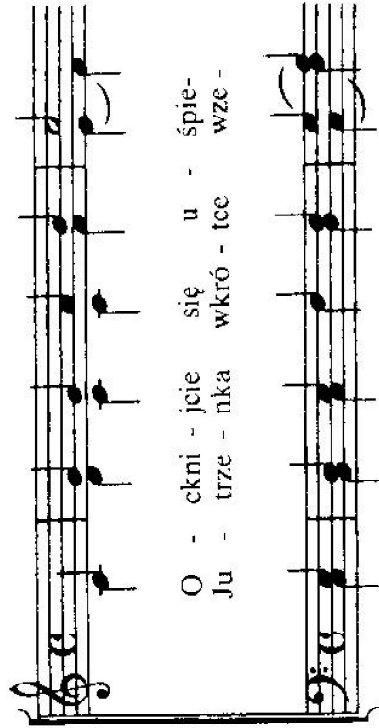
Du - szo, wierz Zba - wi - cie - lo - wi,

On bo cie - bie zba - wie chce.

2. Twoje serce tyle gości
złudnych świata tego mar.
Czyż miłości Jego świętej
nie ogarnie ciebie żar?
Któż uwierzy ...

3. Nie masz czasu dla Jezusa?
A On chce w twym sercu żyć.
Nie odlekaj z tym do jutra,
jutro może późno być!
Któż uwierzy ...

4. Oddaj serce Jezusowi,
bo czas łaski krótko trwa.
Chwila sądu się zbliża,
któż obronić ciebie ma?
Któż uwierzy ...

2. Wy, odkupieni wznóście
radości wdzięczny ton
i triumfalnie głoscie,
że wkrótce przyjdzie On.
Bo wnet się zarumieni
poranna zorza już.
Czuwajcie wy, zbawieni,
bo Oblubieniec tuż,

3. Przepaszcie biodra swoje
i przygotujcie się,
a wraz w weselne stroje
przybierzcie serca swe.
Wszak Święty Duch ogłasza,
że Oblubieniec tuż,
więc niech Go dusza wasza
powita godnie już.
4. Spotkajcie Go radośnie
wy, dzieci Boże wsze.
Niech smutek wasz rozgłośnie
w wesele zmieni się.
Już nastał czas zamężcia,
Oblubieniec On
promienną blaskiem szczęścia
przed Boży wiedzie tron!

Mój Pa - ste - rzu, mój O -

bro-ńco, któ - ryś za mnie ży - cie dał, w To-bie

pe - wną mam o - bro - nę

wie - czne - go ży - cia dział. O, tak!

tak! O, tak! W To - bie

pe - wną mam o - bro - nę

wie - czne - go ży - cia dział!

2. Jesteś wieczną mą radością,
zawsze mnie pocieszasz rad.
Chętnie świat ten porzuciłem,
gdy wskazałeś mi Swoj ślad.
/O, tak! O, tak!:/
Chętnie świat ten porzuciłem,
gdy wkroczyłem na Twój ślad.

3. Panie, użyj mnie w Swej służbie,
pomóż mi w czujności żyć,
abym święte imię Twoje
mógł tu godnie zawsze czcić.
/O, tak! O, tak!:/
Pragnę święte imię Twoje
należycie zawsze czcić.

Nie - chaj pię - kność Twa, Je - zu, się

we mnic iśni, nie - chaj

bę - da o - dbła - skiem Twym mo - je

dni. O, niech Duch mo - cą Swą

za - wsze kie - ru - je mną. O, niech

ży - cie Two, Je - zu, się we mnie lśni!

2. Niechaj pokój panuje i radość Twa
w sercu mym, gdzie przebywasz, o chlubo ma!
Niechaj moc, Panie, Twa w życiu wciąż moim trwa,
niechaj wciąż we mnie trwa pokój, radość Twa!

3. Jezu, wiernie prowadzisz w Swej łasce mnie,
abym życiem swym uczyć mógł godnie Cię.
Trzymasz Ty rękę mą, drogą mnie wiodąc Swą
tam, do chwały, gdzie wkrótce zobaczę Cię!

Je - steś Je - zu Sam

dro - gą ży - cia nam. Gdy Pa -

ste - rzem Cie - bie ma - my, śla - dem

Two - im po - dą - ża - my. Ty dłoń

na - szą mdlą trzy - masz rę - ką Swą.

2. W utrapienia czas
 Panie, wzmocnij nas.
 Kiedy boleść serce targa,
 niech w nim nie powstanie skarga.
 Wszak przez krzyż i znój
 ślad prowadzi Twój.

ma - rne two - je zy - cie pe - łne zgub!
 zu - sa, se - rce u Je - go stóp.

3. Gdy za wolą Twą
 nas ciężary gną.
 Lub gdy widok bratniej doli
 w głębi serca nas zaboli,
 wskaż nam naszych łez
 ostateczny kres.

On cię zba - wi i o - bmy - je, wszy - stkie

4. Życiem naszym rządź,
 nam nadzieję bądź.
 Gdy po cierniach każesz kroczyć,
 racz opieką nas otoczyć.
 Wkrótce przyjdzie czas,
 że zabierzesz nas.

wi - ny tve za - kry - je, wszy - stkie

Przy - ja - cie - lu, patrz, jak
 Po - śpiesz dzi - siaj do Je -

wi - ny tve za - kry - je ten ta -

ska - wy Zba-wca twój! Wszy-skie wi - ny two za -
 kry - je ten ła - ska - wy Zba-wca twój!

2. Ach, zastanów się jak pyszne
 serce two obfite w złość.

Wyznaj grzechy Jezusowi,
 w serce Go otwarte wpuść.
 On cię zbawi ...

3. Bacznie wsluchaj się, jak mile
 Jezus woła ciebie-słysz!
 Idź z ufnością do Jezusa,
 On cię chętnie przyjmie-wierz!
 On cię zbawi ...

4. Spójrz w ducha na Golgotę,
 gdzie zmarł za cię Boży Syn.
 Gdy uwierzysz w Jego Imię,
 będziesz żył na wieki z Nim.
 On cię zbawi ...

Pa - nie, Slo - wo Twe wsze -
 o - prócz nie - go nie ma

chmo - cne, dzi - wne tak, dla serc ra -
 świa - tła i - nne - go o - bja -

do - sne, Two - ja pra - wda, ła - ska
 wie - nia.

Two - ja pe - wna w dro-dze to - o - sto - ja.

Szczę-ra, wia-ra mi-łość wie-rna

To-bie, Pa-nie jest przy-je-mna.

2. Daj nam Słowem Twym się cieszyć
i na głos Twój chętnie spieszyć,
wiernie prawdy Twojej przestrzegać
i na prawach Twoich polegać.
Oprzeć się na obietnicach,
Twym świadectwom zawsze ufać,
uczcił Cię przez posłuszeństwo
i wykazać w walce męstwo.

3. Świeci Słowo Twoe w ciemności,
pocieszeniem jest w gorzkości
i ochroną w czasie boju,
i w codziennym życiu znoju.
Słowo Twooje jest nam chlubą,
wszystko inne-marną złudą.
Wszystko w świecie z trzaskiem zginie-
Słowo Twooje nie przemienie!

Wa-sze se-rca, wa-sze

dło-mie ku Swej chwa-le

Zba-wca splótn, któ-ry no-si

w Swo-im ło-mie dla was stru-mień

ja - snych wód. bło - go, bło - go

pie - lgrzy - mo - wać ra - zem z Pa - nem

dło - nią w dłoń. Z Nim się smu -

cię, z Nim ra - do - wać,

z Nim na - ra - jską zdą - zać błoń.

2. Małżeńskiego On ogniwa
trwałą spójnią musi być.
Chętnie z wami Pan przebywa,
z Nim możecie szczęście żyć.
Błogo, błogo ...

3. Z niebios wyżyn błogosławi
wam miłośnię Pańska dłoń.
Niech Go życie wasze sławi,
wasze modły wznioscie Doń.
Błogo, błogo ...

W Je - zu - sa rę - kach je - stem

do - bry, ja po - kó: da - lem ci.

D.C.

2. Bezpiecznym ja u Niego, On chroni mnie od trwóg,
 bezpiecznym ja w pokusach, bo zwyciężony wróg,
 Odtączyć nikt nie może od Pana nigdy mnie,
 ni od miłości Bożej, co w nim ujawnia się.
 Bezpiecznym ja u Niego, On chroni mnie od trwóg,
 Bezpiecznym ja w pokusach, bo zwyciężony wróg.

3. W Jezusa rękach jestem, On ofiarował się,
 bezpiecznie na Nim stale opieram życie swe.
 Na Niego ufnie czekam, aż minie nocy cień,
 gdy powtórnego przyjścia nastąpi Jego dzień.
 O, Panie Jezu, przybądź i daj się ujrzeć mi,
 hym już był w Twojej światłości, gdzie z Ojcem jesteś Ty.

mf O, wzy-waj mnie - tak mó-wi Pan do

208

be - zie-czy, bo On mój. W Nim o - dpo-cznie-nie

mo - je, w Nim sze-cę-śli-wo - ści zdroj.

Fine

Wdzię - cznie Pa-ste - rza me - go głos me - mu

se - rcu brzmi: Du - szo, jam Pa - sterz

cie - bie, gdy du - szy two - jej gro - zi

zło. O, wzy-waj mnie, a w ka-żdej twej po -

trze bie, jam Pan Bóg twój - wspo-mo - gę

cię. O, wzy-waj mnie, a w ka-żdej twej po -

trze-bie, jam Pan Bóg twój - wspo-mo - gę cię.

2. O, wzywaj mnie w dzień swego utrapienia,
ja wtedy wyratuję cię.
/: A ty za moje możne wybawienie,
wysławisz mnie, wystawisz mnie. :/

3. O, wzywaj mnie w wahania trudnej chwili,
gdy na bezdrożu stajesz ty.
/: Abyś w wyborze drogi się nie mylił.
o, wzywaj mnie, zaufaj mi. :/

4. O, wzywaj mnie-ja słyszę twe wołanie,
okaże ci oblicze Śwc.
I jako wierzysz, zawsze ci się stanie,
gdy wezwiesz mnie, gdy wezwiesz mnie.
A wówczas godnie będziesz zawsze w stanie
wystawiać mnie, wystawiać mnie.

Prze - sto - dka jest wieść o Je -

zu - sie, ty, du - szo stro - ska - na, o,

słysz Ba - ra - nek ten Bo - ży nie -

wi - nny zmarł za Cię przy - bi - ty na

krzyż. O, ja - każ to cu - dna no -

wi - na, o, ja - każ ra - do - sna to

wieść! Cho - ciaz zie - mia prze - mi - ne, to

rze - sze zba - wio - nych ku

czci Je-go bę-dą ją nieś!

2. Niebiosą opuścił dla ziemi
i krew za grzeszników Swą dał,
by każdy, kto w Niego uwierzy
swych win odpuszczenie w Nim miał.
O, jakąż to ...

3. Swą śmiercią przejednał gniew Boży
i łaski otworzył ci zdroj.
Do Niego się przybliź w pokorze
i wyznał, że Zbawca to twój.
O, jakąż to ...

p Wnet O- blu-bie-niec przy-jdzie po nas,
p

czu - wa-jcie wic-rni, czu - wa - jcie wraź!

Czu - wa-jcie po - mni prze - stro - gi słow

sf Czu - wa-jcie-przy-jdzie znów. Pa - nie, chce-my
sf

sf wciąż go - to - wi być, ba - cznie czu - wać.
sf

w świe-cie czy - sto żyć. Do - po - ki Ty nie
 po - wró-cisz Sam, by się o-bja - wić nam.

2. Wnet Oblubieniec przyjdzie, kto ma
 wciąż to na celu, tu przy Nim trwa.
 Nie tonie w świecie, choć wabi nas,
 czuwajcie wierni wraz!
 Panie, chcemy ...

3. Wnet Oblubieniec przyjdzie, nasz Pan,
 w nieskazitelnym nas oblicz stan.
 Serca kierujcie ku Niemu swe,
 czuwajcie, zbliża się!
 Panie, chcemy ...

4. Wnet Oblubieniec przyjdzie po Swych,
 by się uwielbić na wieki w nich.
 Niech serca wasze gotowe są
 powitać w chwale Go.
 Panie, chcemy ...

5. Wnet Oblubieniec przyjdzie, bo chce
 z oblubienicą Swą złączyć się.
 Jakiż to dla nas szczęśliwy los!
 Cześć Mu wzmiesiemy w głos,
 Panie, chcemy ...

211

Chcę prze - by - wać wciąż przy To - bie.
 tam, gdzie Tyś jest, spo-cząć już, wszy - siko bę-dę
 z To - ba dzie - lić w Do - mu O - jca Two - go wciąż.

Bę - de ty - lko żył dla Nie-go. za-wsze

wzno-sił u-wie - łbie-nie, Tyś mi w se - ree

szczę-ście wiał, Tyś mi w se - ree szczę - ście wiał.

2. Przy Twym boku znika boleść,
Ty pragnienie gasisz me.
Jakże mógłbym się napoić
tu, gdzie wszystko pustką tchnie?
W świecie tym samotny jestem,
ma ojczyzna w górze-w niebie.
/: Ukojenie znajdę tam. :/

3. Jesteś życiem moim, Panie,
moją Tyś radością jest.
W darze dałeś mi zbawienie,
okazałeś miłość też.
Tu na ziemi nie osiągnie
odpoczynku serce moje.
/: W Tobie odpocznienie nam. :/

4. Tyś jest niebios wiecznym słońcem,
wszystko przez Cię dane nam
i po całą wieczność jesteś
Zbawicielem moim Sam
Zabierz Jezus własność swoją,
połącz wkrótce ją ze sobą.
/: Wieczna radość będzie tam. :/

212

Za Je - zu - sem chę - tnie tu wę -
dru - je, z Nim ra - do - śnie spędzam ży - cia

dni. Ty - lko w Nim ceł dro - gi swej zna -
 jdu - je, w dom i w se - rce wno - si ra - dość
 mi, w dom i w se - rce wno - si ra - dość mi.

2. On mnie strzeże, gdy się do snu kładę,
 rano On rozprasza chmury trwóg.
 Na rozdrożach zbawcza daje radę.
 /: On mnie cieszy wśród ciernistych dróg. :/
3. Z Nim chcę w życiu swoim wciąż obcować,
 On pokarmem, On napojem mym.
 On też raczy w łasce mnie zachować
 /: I prowadzić w miłosierdziu Swym. :/

Wkró - tee sko - nczą się
 bło - gie ła - ski dnie. Dziś chce
 Je - zus dać zba - wie - nie, z pię - sza -
 ta - na wy - ku - pic - nie Pan za -

pe - wnia nas. Dzisiaj jest ta - ski czas!

2. Gdy On za nas zmarł,
dał zbawienia dar.
Wzniósł się do niebieskiej chwały,
stamtąd wróci On wspierać
z wielką mocą Swą,
przyodziany czią.

3. Wkrótce przyjdzie dzień
pełen zgrozy i tchnień,
gdy Pan Jezus się objawi,
grzesznych On na sąd postawi,
sprawiedliwy sąd,
nikt nie ujdzie stąd!

4. Spadnie Boży gniew,
sprawiedliwy gniew!
Dotknie wtedy on każdego,
kto nie obmył grzechu swego
Jezusową krwią.
Straszne będzie to!

U - fam ja - ko dzie - cię

To - bie. u - fam Zba - wco mój!

U - fam, bo mam wie - cznie z Cie - bie

wie - lkiej ła - ski zdroj. U - fam, Pa - nie mo - cy

Twey i w tru - dno - ściach u - fam

je-j. bo mnie strze-żesz z ła-ski

Swej, u - fam, Zba-wco mój!

2. Ufam tylko Tobie, Jezuu,
Twojej świętej krwi,
co zbawiła mnie od złego,
dała radość mi.
Ufam, Panie ...

3. Ufam tylko łasce Twojej,
co ochrania mnie,
czyni silnym, daje pomoc
mi przez życia dnie.
Ufam, Panie ...

4. Ufam jako dziecię Tobie,
ufam, Panie, Ci,
bo mnie do zwycięstwa stale
wiedziesz z łaski Ty.
Ufam, Panie ...

Jak szczę - śli - wy je - stem w rę-kach

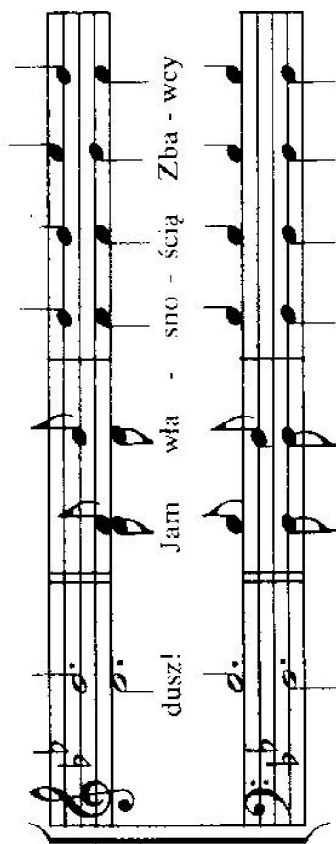
Zba-wcy dusz! Jak szczę - śli-wy, jak szczę -

śli - wy, U nóg Je - go wszy-stko ja zło -

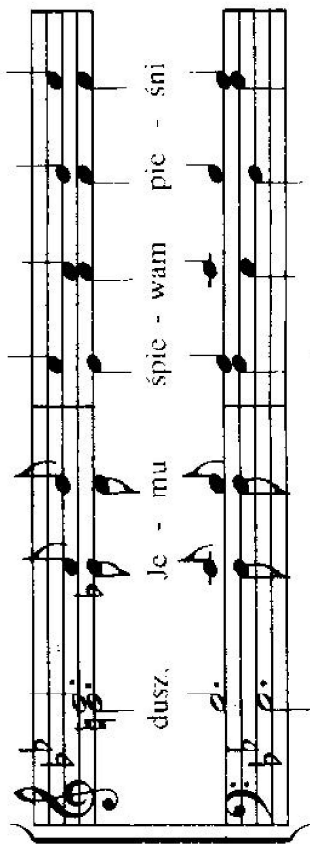
ży - tem - już. Je - stem w rę-kach Zba-wcy

2. Jak szczęśliwy jestem w łasce Zbawcy dusz!
 Jak szczęśliwy, jak szczęśliwy!
 W dniach słonecznych, jak i w czasie prób i burz
 jestem w łasce Zbawcy dusz.
 Jam własnością Zbawcy dusz...

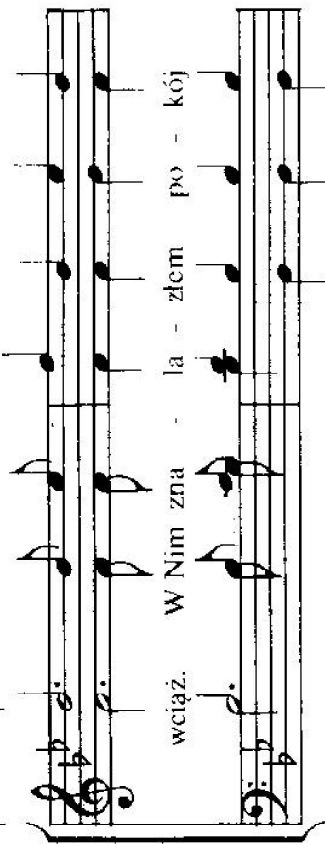
3. Jak szczęśliwy jestem w służbie Zbawcy dusz!
 Jak szczęśliwy, jak szczęśliwy!
 Z poświęceniem chętnie Dlań pracuję wciąż,
 będąc w służbie Zbawcy dusz.
 Jam własnością Zbawcy dusz...

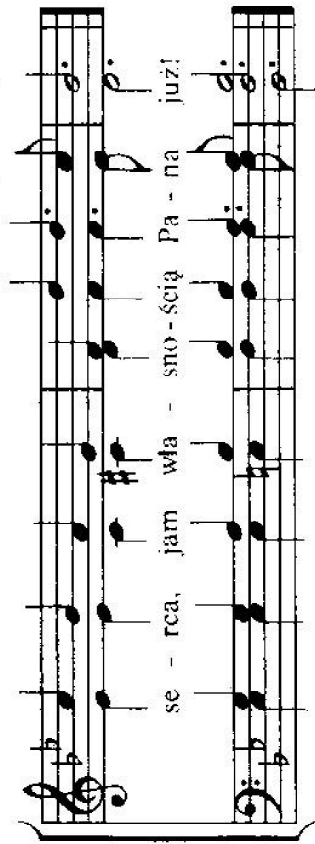
dusz!
 Jam wła - sno - ścią Zba - wcy

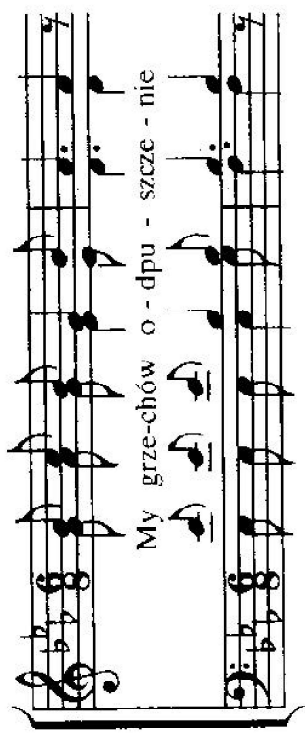
dusz,
 Je - mu śpie - wam pie - śni

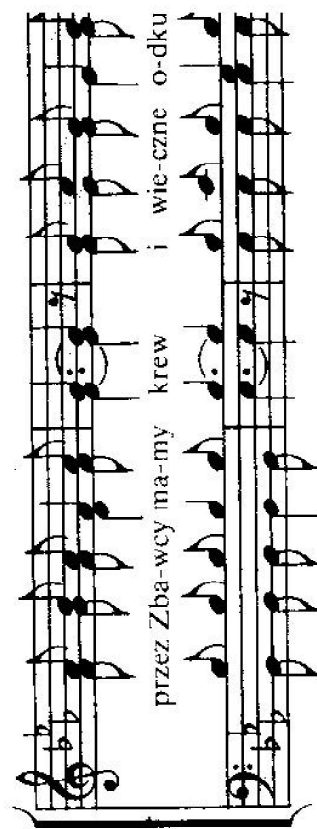
wciąż. W Nim zna - la - złem po - kój

se - rea, jam wła - sno - ścią Pa - na już!

My grze - chów o - dpu - szcze - nie

przez Zba - wcy ma - my krew i wie - czne o - dku

pie - nie - po - chwa - lny wznie - śmy śpiew!

Ka - płą - na Na - jwy - źsze - go, co za - jał w nie - bie

tron, lecz prze - dtem z ży - cia Swe - go

o - fia - re zło - żył On. Je - ste - śmy wszy - scy
Je - dne - go ma - my

je - dno zła - cze - ni Zba - wcy krwia
Pa - na. co w me - kach za nas zmał

je - dne - go ma - my Oj ca, z ra - do - ści se - rea
i śmie - rcią tą wy - je - dnał

drża! zba - wie - nia dla nas dar.

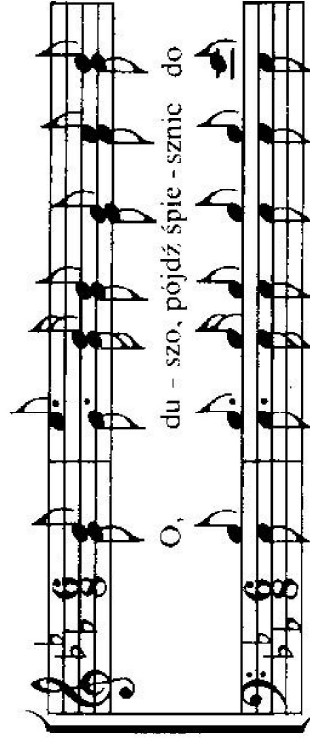
2. My w sercach pokój mamy, bo Jezus dał nam go,
pociechę posiadamy, choć życiu grozi zło.
Pasterza też Dobrego, co paszę daje nam,
do żywych wód prowadzi i strzeże stada Sam.
Jesteśmy wszyscy ...

3. Prorockie mamy Słowo, pochodnię naszych nóg,
co wiedzie drogą nową, jak chce nasz Pan i Bóg.
Ze Słowa tego wiemy, że wkrótce przyjdzie Pan,
że wtedy oblecemy nieskazitelny stan.
Jesteśmy wszyscy ...

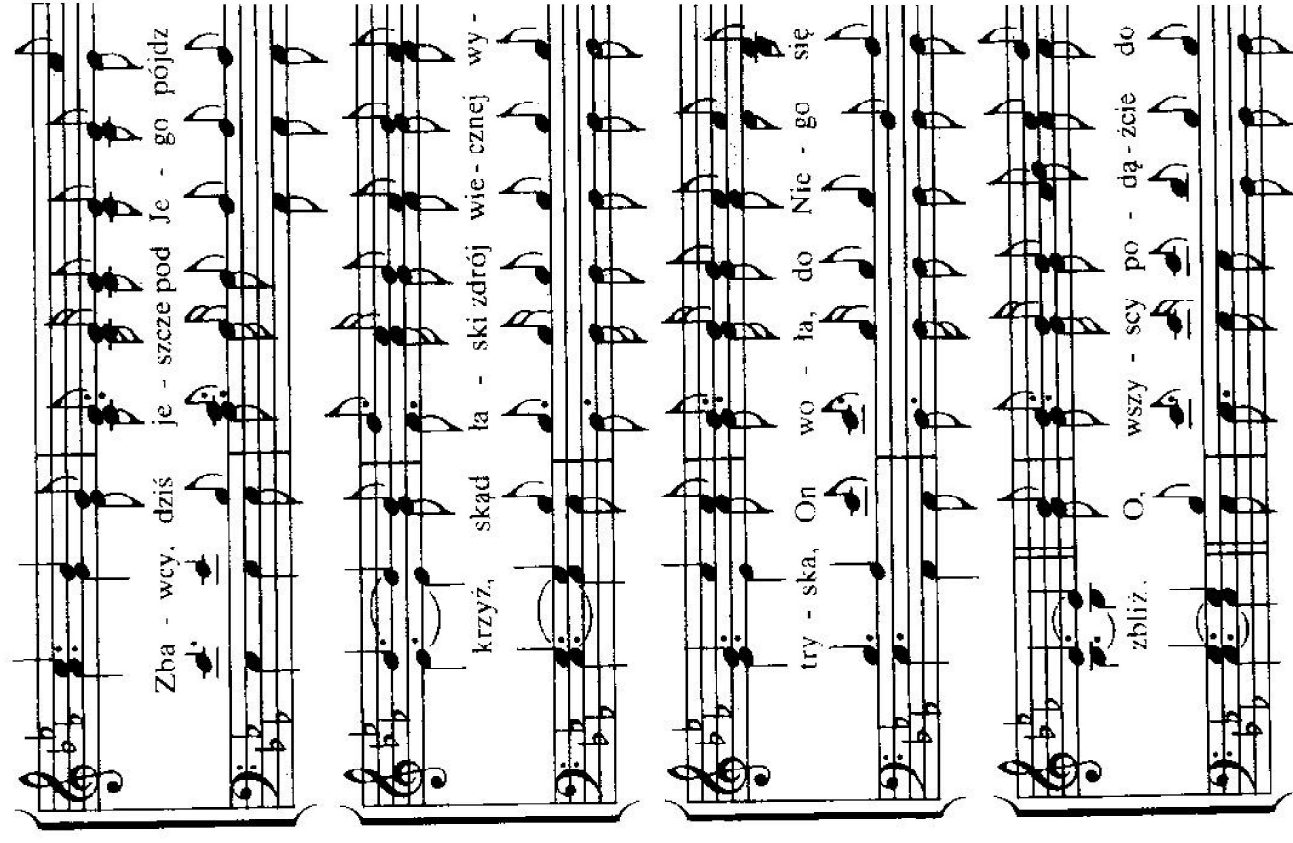
4. W czas każdy dostęp dany do tronu łaski nam,
więc śmiało się zbliżamy, by pomoc znaleźć tam.
A po skończonym boju koronę życia da
ten Książę nasz Pokoju, co chroni nas od zła.
Jesteśmy wszyscy ...

5. Śpiewamy: „Maran ata!” – Pan blisko jest, u wrót,
by zabrać nas ze świata do Siebie, w niebios gród.
On dał nam obietnicę: „Ja przyjdę po was znów”,
po Swą oblubienicę, nie zmieni Swoich słów.
Jesteśmy wszyscy ...

6. Czekamy przyjścia Jego z tęsknotą w każdy czas,
wołamy więc do Niego: „O, weź do Siebie nas!”
Prosimy w każdej dobie: „Nasz Panie Jezu, przyjdź!
O, Alleluja Tobie! Po Swą wybraną znijdź!”
Jesteśmy wszyscy ...

O, du - szo, pójdz śpie - sznie do

Zba - wcy, dziś je - szcze pod Je - go pójdz
krzyż, skąd ła - ski zdroj wie - cznej wy -
try - ska, On wo - ła, do Nie - go się
zblíž, O, wszy - scy po - dą - żcie do

Zba - wcy, gdy se - rce skru - szo - ne w was

drga. Dziś je - szcze li -

to - śnie was przy - jmie i

win o - dpu - szcze - nie wam da.

2. Ach, szukaj zbawienia u Boga,
skąd łaski bezmiernej brzmi zew.
Ze wszystkich twych grzechów obmyje
Baranka Bożego cię krew.
O, wszyscy ...

3. Ach, szukaj pokoju u Zbawcy.
nie znajdziesz wśród świata go dróg.
Zbawiciel zagoi twe rany,
wyzwoli cię z trosk twych i trwóg.
O, wszyscy ...

4. Błogostan wiecznego zbawienia
zgotował u Boga Sam Pan.
O duszo, pójdz śmiało do Zbawcy,
On czeka i woła cię Sam.
O, wszyscy ...

218

Pię - knyś ty, wdzię - cznyś ty
kra - ju gó - rny mój! Ku to - bie

rwie się se - ree me i tę - sknych

my - śli rój. Wszak nie jest świat o

jezy - zną mą choć wa - bi ży - cia maj.

Tam w gó - rze, gdzie się gwia - zdy

lśni ją jest mój o - jczy - sty kraj.

2. Wznoszę wzrok, tęskny wzrok
do niebieskich sfer,
gdzie odkupionych wiele jest
przez Zbawcy świętą krew.
Tu częsty bój i skwarne dni
zburzyły życia wdziek.
/: Wdzięk świata wciąż wyciska mi
żałosny z piersi jęk. :/

3. Wkrótce już skończy się
doświadczenia czas.
Już wnet wejdziemy w górny dom,
gdy stąd Pan weźmie nas.
Nie chwycił jeszcze żaden słuch,
nie dostrzegł ludzki wzrok,
nie pojął śmiertelnika duch,
co Swym zgotował Bóg.
Lecz nam objawił Święty Duch,
co Swym zgotował Bóg!

Co - ko-lwiek mam, wszy - stko

Sam Bóg

mi dał, gdyż dzie - ckiem Bo - żym

jam

się w To-bie stal. O, Pa - nie Je - zu,

jak cie - szę się, że zbłą - ka - ne -

go szu - ka - leś mnie, Zba - wco, ja - kże mam

wie - lbić Cię! Zba - wco, ja - kże mam

wie - lbić Cię! Me se - rce pa - ła,

wie - czna Ci chwa - ła, że z ta - ski

Swej tak mi - lu - jesz mnie!

2. Daremny byłby żal mój i me tży,
gdybyś grzeszego mnie nie zbawił Ty!

Serce radośnie ku Tobie lgnie,
że zgubionego znalazłeś mnie!
Zbawco, jakże mam ...

3. Ubogi szedłem i sam przez ten świat,
gdy promień łaski w moje serce wpadł,
bo wyciągnąłeś ku mnie dłoń Swą,
odtąd się stałem własnością Twą.
Zbawco, jakże mam ...

4. Godziłeś, Jezu dziękczynień i chwał,
żeś mi żywota drogę poznać dał.
Na wieki wieków będę Cię,
gdy w dom Ojcowski wprowadzisz mnie!
Zbawco, jakże mam ...

mf
Je - zus, le - karz nad le -

ka - rze, wszy-stkich le - czył co Doń szli.

Wszy-stkim zdro - wie da - wał w da - rze, idź z u

fno - ścią Doń i ty. Ko-go dłoń do -

tknę - ła Je - go i u - pe - wnił Sło-wem

Swym, ten u - zdro - wion wnet przez

Nie - go krok kie - ro - wał swój za Nim.

Chry - stus Pan le - czy Sam pó - ki

Ia - ska Je - go trwa. Le - czy On, le - czy

On, wszy - stkim cho - rym zdro - wie da.

2. Brak spokoju ci i siły, wiary i nadziei brak?
Ach, to grzechy osłabiły duszę twą i ciało tak.
Wiedz, że każdy grzech uśmierca, ale żyje Chrystus Pan!
Przyjmij Go do swego serca i czerp życie z Jego ran.
Chrystus Pan ...
3. Choć głębokie to są rany, które grzech zadaje ci,
masz w Jezusie lek podany, uwierz, będziesz zdrów i ty.
Jego pieczy powierz śmiało wszystko, o co troskę masz:
ducha, duszę swą i ciało pod Chrystusa oddaj straż.
Chrystus Pan ...
4. I nie tylko, że ukoi Lekarz ten cierpienia twe,
wszystkie rany On zagoi, w duszę siłę nową tchnie.
Całe życie twe odnowi, tylko w Nim ufanie złóż,
kogo bowiem On uzdrowi, ten na wieki zdrowy już.
Chrystus Pan ...

Ma - le pta - szki ma - ja swo - je

gnia - zda, li - sy chro - ni w ja - mach cie - mny bór.

Dzi - ki zwierz be - zie - cznie mie - szka w la - sach

i w do - li - nach i na szczy - tach gór.

2. Jezus nie miał, gdzie by głowę skłonił,
bo własnego dachu nie miał On.
/: Ten, co ziemię i niebiosa stworzył
nie własnością nie nazywał Swą. :/

3. Gdy u Ojca szukał pokrzepienia,
na osobne miejsce chodził tam.
/: Władca niebios i całego świata
swej komórki nie posiadał Sam. :/

4. Wielkie tłumy wciąż Go otaczały,
bez wytchnienia niósł On ulgę im.
/: Nigdy ludziom nie był niedostępny,
nikim nie pogardzał Boży Syn. :/

5. Czemuż my tak często się żalimy,
że niejasne drogi życia są?
/: Nie narzekaj, lecz zaufaj Temu,
który hojnie daje łaskę Swą. :/

mf

Du - szo, słu - chaj cu - dnej

wie - ści, Je - zus zmarł za cie - bie

Sam, wsze - lki grzech i twe bo -

le - ści za - niósł na krzyż, przy - bił

tam. Dla na - sze - go prze - wi - nie - nia na śmierć

po - dał Go Sam Bóg, by nas, sy - nów po - tę -

pie - nia, za Swą wła - sność przy - jąc mógł.

f Zstał - pił z nie - ba, by nas zba - wić

z wię - zów grze - chu, świa - ta, émy

i w wo - lno - ści Swej po - sta - wic. Pójdź do

Nie - go więc i Ty! Pójdźże dziś,

pójdź już dziś, bo czas ta - ski sko - ńczy

się! Pójdźże dziś, pójdź już

du - szo - Zba - wca wo - ta cię!

2. Myśl o Bogu odrzuciłeś,
w grzechach zaś trawiłeś czas,
drogą życia pogardziłeś,
żyjąc trybem ludzkich mas.
Ugnij się, o duszo biedna,
do Jezusa pośpiesz ty,
z Bogiem Świętym cię pojedna,
oczyszczając cię w Swej krwi.
Zstąpił z nieba ...
3. On wybawić pragnie ciebie,
z mocy grzechów twych i wad,
tylko, gdy Mu oddasz siebie,
będziesz wolnym ty i rad.
Złóż na Niego swe starania,
z całej duszy uwierz Wcń,
On się do grzeszników skłania,
spędza z serc ich smutku cień.
Zstąpił z nieba ...

Przed To-bą prze-by-wa-my dziś, by
W Twym świe-tle się ja-wi-my, byś ka-

To - bie słu - żyć Bo - że. Bo
płą-ństwa wziął cześć w da-rze.

eny nasz Pan, ku Twej czci Sam, w o-fie-rze-zło-żył

sie-bie, nam ży-cie dał, dział w nie-bie.

2. Twój święty gniew uderzył tam,
za nasze zło Czystego.
Na Swe oblicze upadł Pan,
tę roniąc za każdego.
On podjął bój, cel widząc Twój,
okrutne znosząc rany.
Syn Boży, Pan, nad Pany.
3. Posłuszny był do krzyża męk,
przekleństwem uczyniony.
W milczeniu znoś straszny sąd,
Twym mieczem uderzony.
W śmierć za Swoją lud iść musiał w grób.
Gdy z Tobą nas pojednał,
koronę swą odebrał.
4. Na Tego patrząc ślemy cześć,
co Twoją jest wonnością.
Więc w uwielbieniu chcemy nieść
pieśń chwały, hołd z radością.
Więc Ojciec nasz, w ten błogi czas,
cześć, dzięki Ci składamy.
Za dar Twój w łasce dany.

U stóp Twych, o Pa

nie, ze - bra - li - śmy się,

by w ra - do - ści sta- nie

znów o - gla - dać Cię.

2. Niech Twój pokój Panie,
tu napelni nas.
Gdy nam w swej dobroci,
dobre Słowo dasz.

4. Niech Twe słowo Panie,
wskaże wolę Twą.
Byśmy byli w stanie,
godniej spełniać ją.

3. Daj pragnienie słuchać,
w ciszy pilnie słów.
Co przez Twoje usta
chcesz powiedzieć znów.

5. Dodaj siły chodzić
według Twoich słów.
Byśmy mogli wielbić
życiem Ciebie tu.

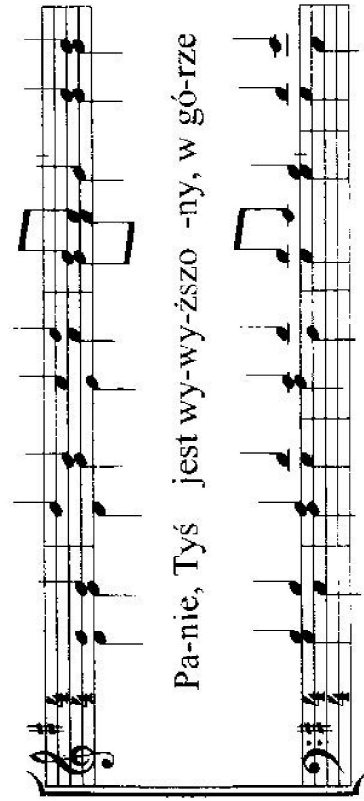
Twój krzyż, o Pa - nie

Je - zu, dziś wspo-mi - na - my

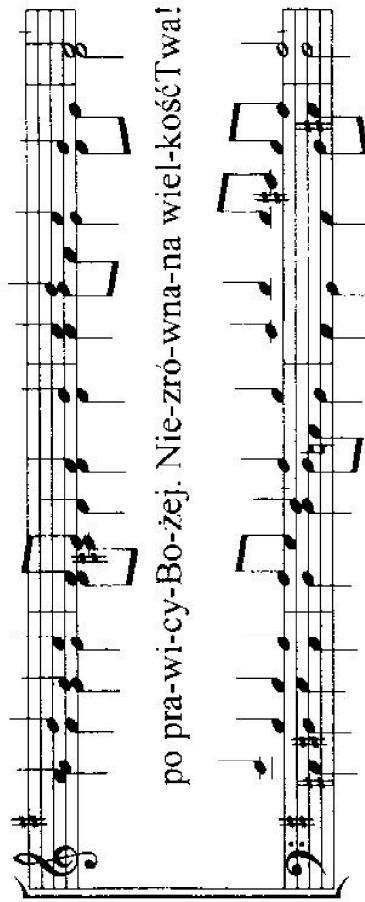
znów. Tam dzie-ła Swej mi - łości

naj - więk-szy nio - słeś trud.

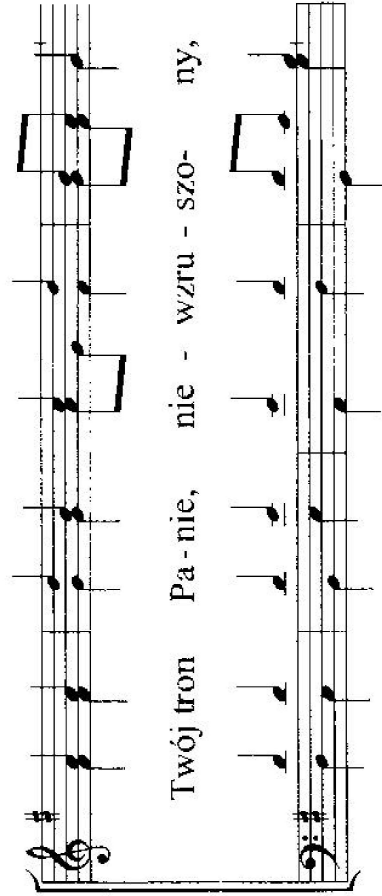
2. Przez tłumy opuszczony,
co z łask czerpały Twych,
wyśmiany i zelżony,
dotknięty gniewem złych.
5. Przez Boga opuszczony,
staczałeś wielki bój,
Tyś w sercu był strwożony,
któż pojmie mękę, znój?
3. Ty ciemniem uwieczony,
w pokorze szedłeś Sam,
przez wrogów pohańbiony,
wydrwiony byłeś tam.
6. To kara za nas winnych,
dotknęła Panie Cię.
Poszedłeś w śmierć za innych -
tak nastał sądu dzień.
4. Tak wiemy Sługo Boga,
posłusznie na krzyż Ty,
miłością kierowany
sam szedłeś, prawy, cny.
7. To dla nas biednych, nędznych,
Tyś tenże sprawił cud,
sławimy dobroć Twoją,
padamy do Twych nóg.

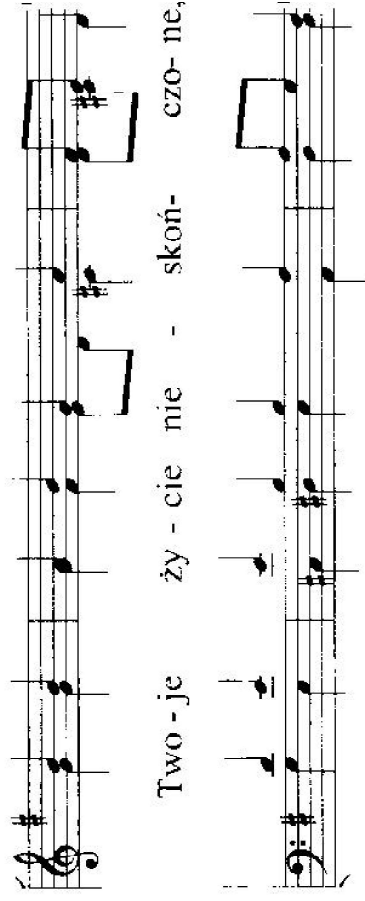
Pa-nie, Tyś jest wy-wy-ższo -ny, w gó-rze

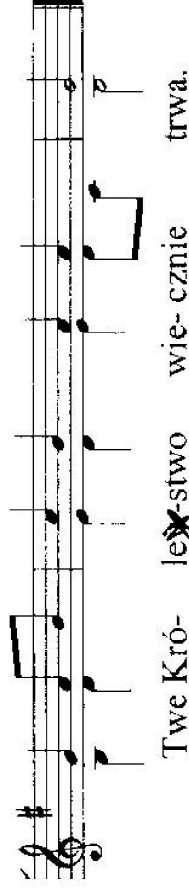
po pra-wi-cy-Bo-żej. Nie-zró-wna-na wiel-kość Twa!

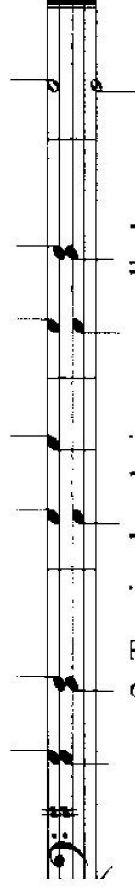
Twój tron Pa-nie, nie - wzru - szo-ny,

Two - je ży - cie nie - skoń- czo- ne,

Two Kró- le~~stwo~~stwo wie- cznie trwa.

2. Twoją chwała i moc wszelka!
Sławi Ciebie rzesza wielka,
aniołowie służą Ci.
Wszystkie dziela rąk Twych Panie,
aż po krańce ziemi całej,
oddał Ojciec w ręce Twoe.

3. Myśmy także dani Tobie,
ku Twojej chwale i ozdobie,
aby być przy boku Twym.
Z Tobą chcemy chwałę dzielić,
po prawicy się weselić,
wiecznej sławy wznosić hymn.

Od zie - mi by - łeś pod - wy -
By ten, kto wie - rzy, był zba -

ższó - ny, tam na krzyż, tam na krzyż.
wio - ny, przez ten krzyż, przez ten krzyż.

Po - dda - ny w stra - szną cier - pień noc, do -

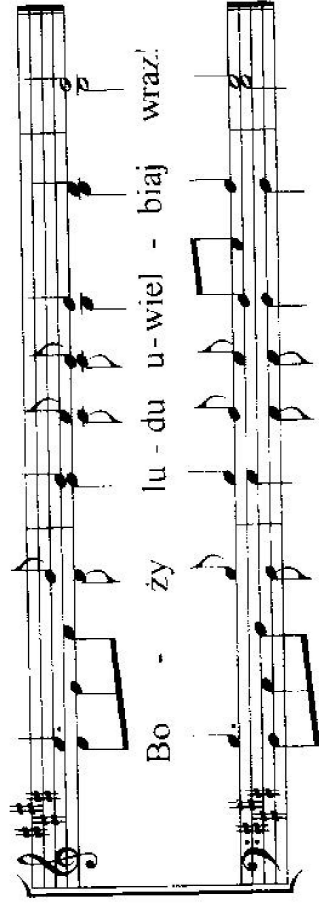
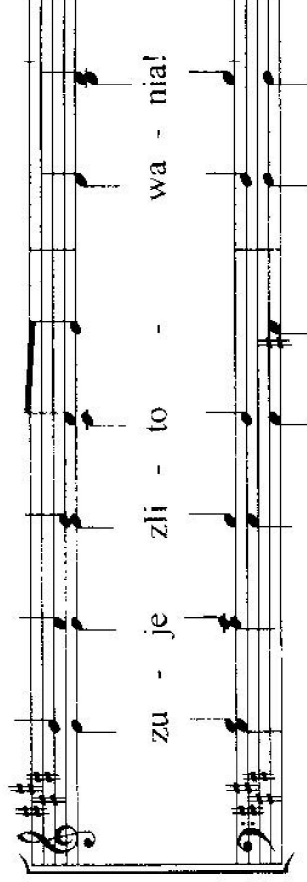
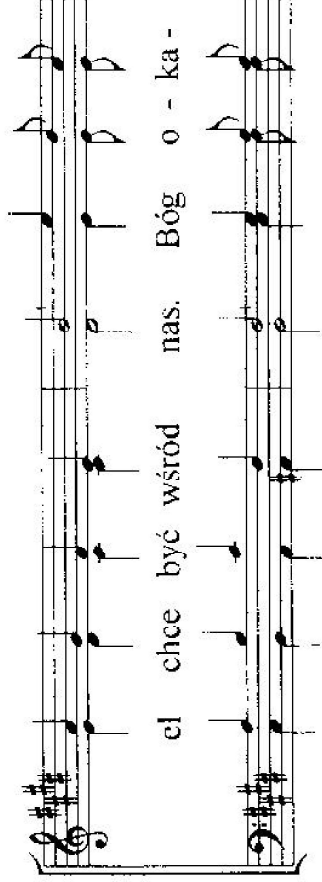
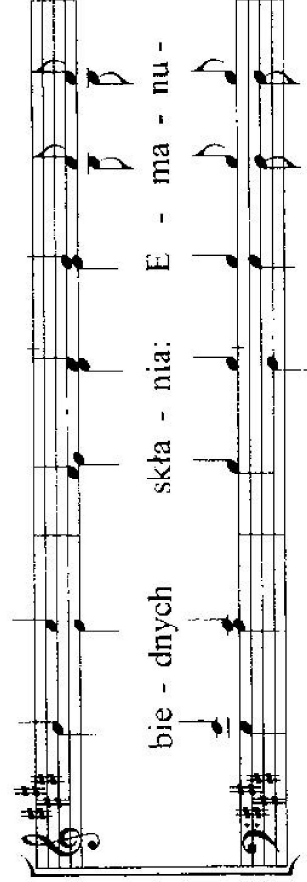
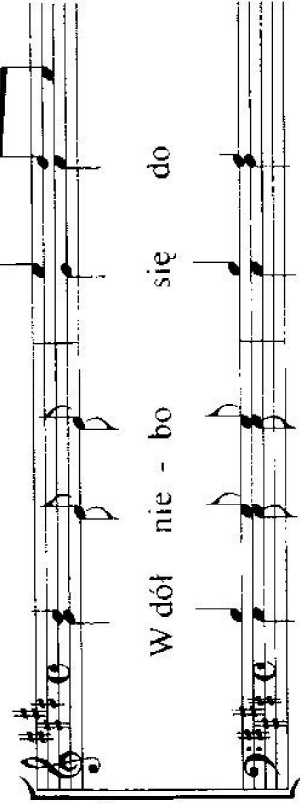
tknię - ty też przez są - du moc.

Ty - da - łeś za nas krwi Swej

dar, przez ten krzyż, przez ten krzyż.

2. Baranek Boży poszedł za nas,
na ten krzyż, na ten krzyż.
Zasłona teraz rozerwana,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.
Nam do przybytku dostęp dan,
możemy Boga wielbić tam.
On dzieło Syna przyjął Sam,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.

3. Triumf! Nasz wróg jest zwyciężony,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.
Z pięć jego grzesznik uwolniony,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.
Pieśń uwielbienia, Jezu Ci,
przez całą wieczność z serca brzmi.
Zwycięstwo wywalczyłeś Ty,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.

2. Któż może miłość w pełni pojąć,
co wśród grzeszników zjawia się?
Wszchświat Go wszak nie może objąć,
a On sługą tu zostać chce!
3. Ta miłość jeszcze głębiej sięga,
na naszym miejscu staje wnet.
Na krzyżu umarł w hańbie, w mękach,
by zgubionym dać życie swe.
4. Boże! Co Tobie w zamian damy,
jaką ofiarą cieszysz się?
Więc o Jezusie zaśpiewamy.
tylko On zadowolił Cię.
5. W dół niebo się do biednych skłania:
Emanuel chce być wśród nas.
Bóg okazuje zlitowania,
Boży ludu uwielbiaj wraz!

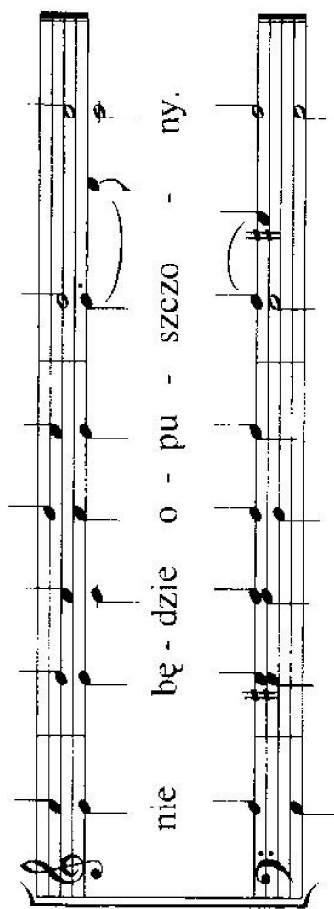
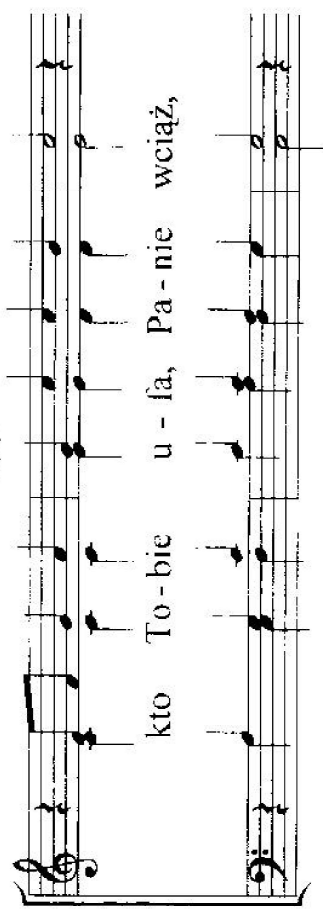
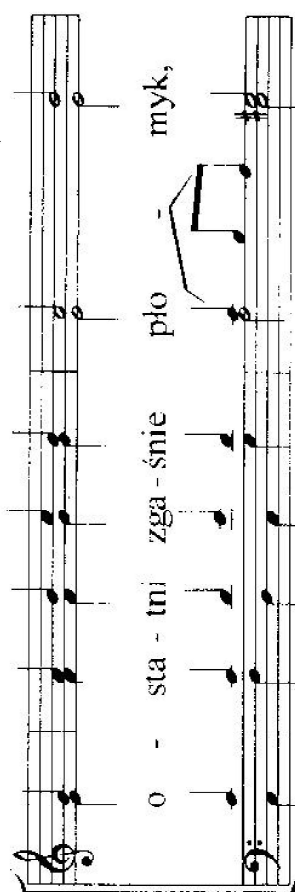
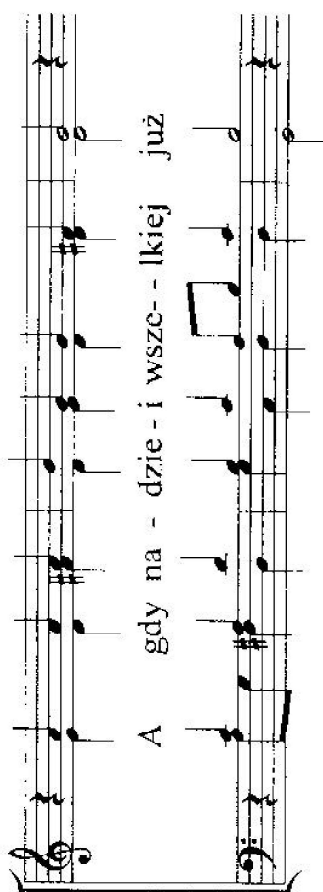
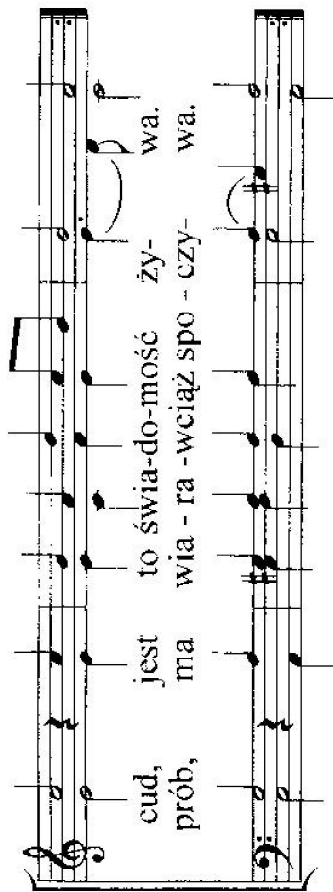
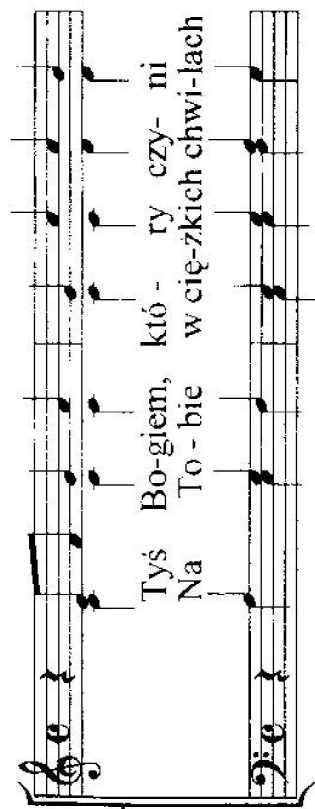
O Ba - ra - nku, Tyś zra -

nio - ny pod cię - za - rem cie-rpień,

win! Przez nas by - łeś tak ze -

lżo-ny, zra-nił Cię nie - pra - wych - czyn.

2. W śmierć złożyłeś życie Swoje,
w pełni je oddałeś tu.
Duszę swoją tam, za winy,
na ołtarzu - krzyża pnu.
3. Z cierpień żaru, z sądu ognia,
gdy w boleści trwałś Sam.
Wzniosła się przyjemna, błoga,
woń do Boga wtedy tam.
4. Drogi Zbawco, pozwoliłeś,
na Się włożyć męki te.
Jeńców krocie uwolniłeś,
w Tobie mają szczęście swe.
5. Za nas grzechem uczyniony,
krzyż wycierpiał tutaj Syn.
Przez miriady wywyższony,
wiecznie, za ten wielki czyn.

2. Tyś Bogiem, który czyni cud,
radośnie ogłaszamy!
Więc Ciebie w chwilach trosk i prób,
ufnością obdarzamy!
A gdy cierpliwość kończy się,
nam siły odbierając,
Ty w chwilach zwątpień pomoc ślesz,
swą wszechmoc objawiając.

3. Tyś Bogiem, który czyni cud,
to chcemy wciąż powtarzać!
To siłę daje w walce znów,
by się z Twą wolą zgadzać!
Tyś jest ten sam, po wszystkie dni,
"Tak, Amen" - Twoje słowo,
więc chwałę, Ojczy, wznosim Ci,
w Jezusie wciąż na nowo!

Tyś Pa-nie, na-sze wi - ny stał;

na krzy-żu Tyś się grze - chem stał, po-

dda - łeś się cie - rpie - niu. Dziś

je - steś już w swią - ty - ni Swej, któż

jest Ci ró - wny w sła-wie Twej, w o-

dnie- cznym Twym i stnie - niu?

2. Ty jesteś dziś kapłanem swych,
i zastępujesz stale ich,
niebiosa wypełniłeś!
Od śmierci wiecznej wolni są
Bo Ty kupiłeś ich Swą krwią,
tam w górze tron zdobyłeś.
3. Kto pojmie czym miłości Twej,
kto zgłębi wielkość łaski tej
i wierność okazaną?
Anioły wciąż przy tronie Twym,
w podziwie wznoszą z nami hymn,
za miłość w Tobie daną!
4. Wnet służbę swą wypełnisz Ty,
pragnienia zaspokoisz, gdy
powrócisz znów po Swoich.
Zabierzesz w górę własność Swą,
wprowadzisz w radość wieczną ją,
dla chwały czynów Twoich.

Chwalmy Go za mi - łość

Je - go, On nie rzu - ci ni - gdy

nas. Gdy do - ko - ła si - ły

złe - go, mi - le lśni nam

Je - go twarz, mi - le

lśni nam Je - go twarz!

lśni nam Je - go twarz!

2. Chwalmy Go za dar pokoju,
wziął na siebie On sąd nasz.
Sam tu stanął w strasznym boju,
: mile lśni nam Jego twarz! :
3. Chwalmy Go za łaski pełność.
Moc, cierpliwość, światło dasz,
gdy na drodze ciemnie, ciemność,
: mile lśni nam Twoja twarz! :
4. Wysławiamy Twoją wierność.
Ty w Swej ręce lud swój masz.
Błogosławieństw dajesz pełność,
: mile lśni nam Twoja twarz! :

Two- i mi - li w jed- nej

chwi - li bę - da już u Cie - bie tam,

Ty po - wró - cisz, nie za - smu - cisz,

ni - gdy Swo - ich nie po - rzu - cisz

wpro - wa - dzisz w dom ich Sam.

wpro - wa - dzisz w dom ich Sam.

2. O Radości! Precz trudności!

Ty nadzieję świecisz nam!
Wkrótce w niebie, obok siebie,
wysławimy Panie Ciebie.
: Uwielbiając miłość Twą! :

3. Tu cierpienia, utrapienia -
nie ma nic dla naszych dusz.
Posileni, pocieszeni,
myśmy wiarą uniesieni
: tam, gdzie łez nie będzie już:

4. Wzięci z dołu łez, mokołu,
zobaczmy Twoją twarz.
Gdy w koronie przy Twym tronie,
już wejdziemy w niebios błonie,
: wieczne odpocznienie dasz! :

O Bo-że, mi-łość Two-ja po-

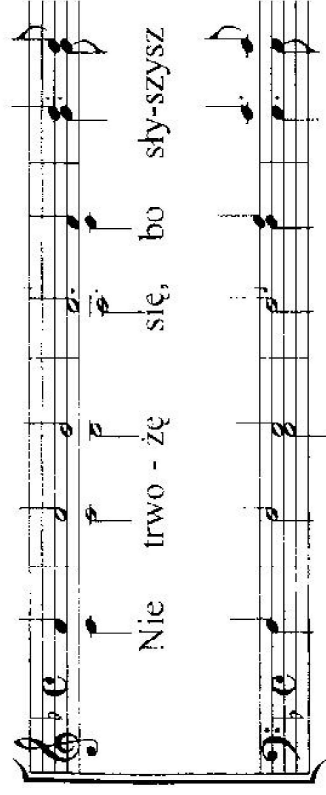
cie-chy to o - sto - ja, gdy stro-ma

dro-ga ma. Gdy tro - ski tu - się

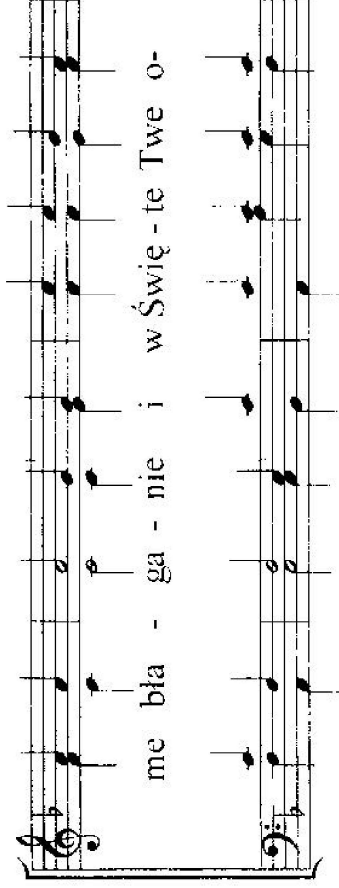
mno - ża, bez wyjść kło - po - ty gro-

ża, mam po-kój, gdyż Twa mi - łość trwa!

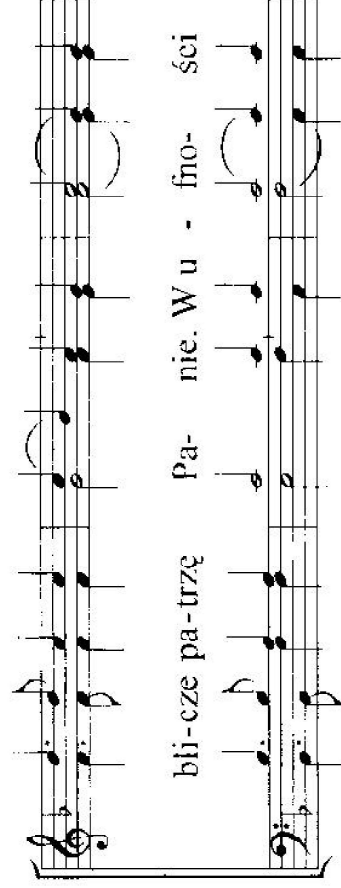
2. Możemy śmiało głosić,
że Ty nas będziesz nosić
do Swego przyjścia dnia.
Choć wróg próbuje zwodzić,
zwątpieniem nam zaszkodzić,
mam pokój, gdyż Twa miłość trwa!
3. Twa miłość niezrównana,
jest wieczna, niezachwiana,
choć chytre moce zła.
Możemy patrzeć w górę,
i wołać wszyscy chórem:
mam pokój, gdyż Twa miłość trwa!

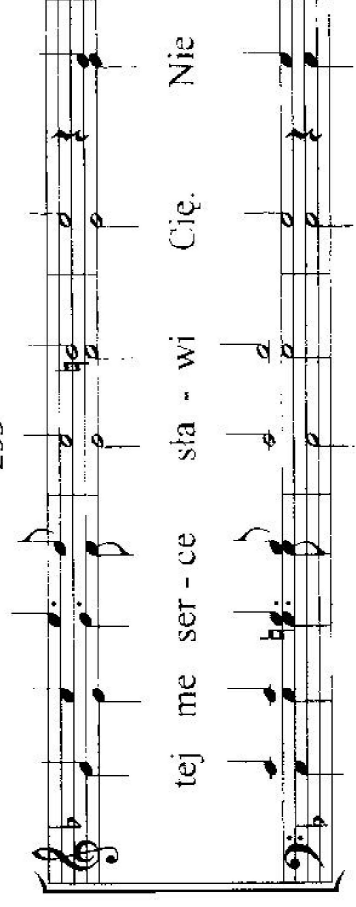
Nie trwo-żę się, bo sły-szysz

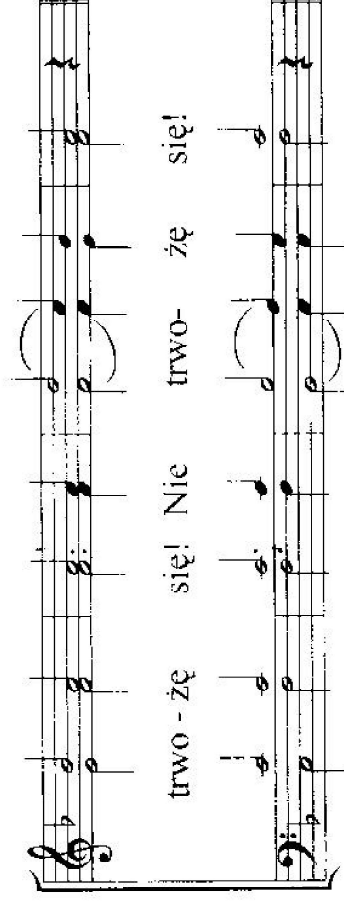
me bła - ga - nie i w Świą - te Twe o -

bli - cze pa - trzę Pa - nie. W u - fno - ści

tej me ser - ce sła - wi Cię. Nie

trwo - żę się! Nie trwo-żę się!

2. Nie trwożę się!

Choć wrogie płyną fale,
bo w walce Sam posilas Swoich stale.
Tyś laską mą niezłomną, ja to wiem.
: Nie trwożę się! :

3. Nie trwożę się!

Bo z Tobą zniosę wszystko,
pocieszasz duszę, zawsze jesteś blisko.
W miłości Swojej Ojcie tulisz mnie.
: Nie trwożę się! :

236

GL.36

Aż do skoń-cze - nia

bie - gu, o Pa - nie Je - zu

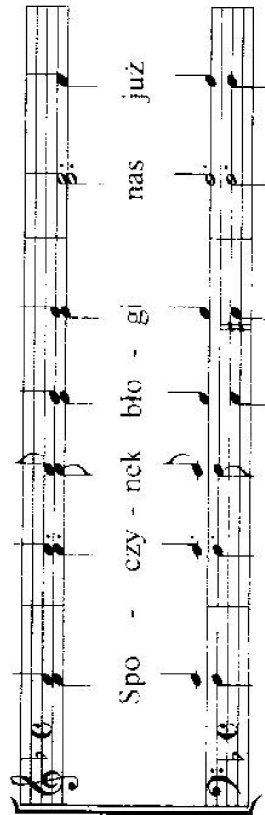
nasz, Two rę - ce są wznie-

430

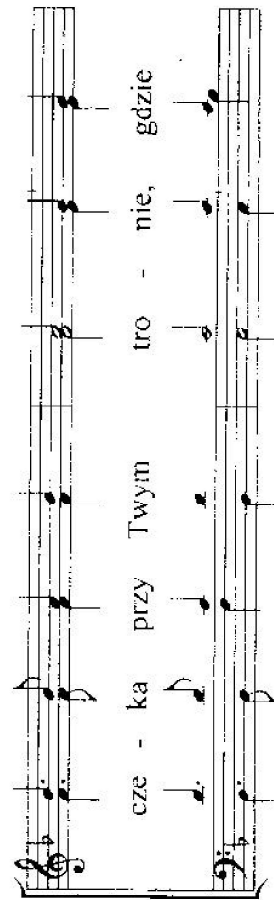
sio - ne, by bło-go-sła-wić nas.

2. Nas Panie zawsze bronisz,
jak pasterz trzodę swą.
Jak brat Ty braci chronisz,
jak Miły - miłą Swą.

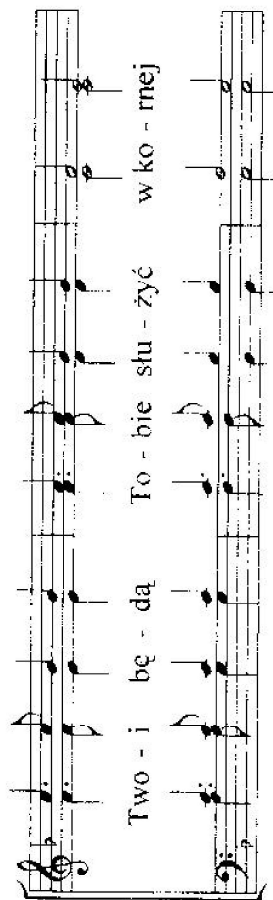
3. Ach, czy porzucisz Panie
tych, co błagania ślą?
To nigdy się nie stanie,
więc idą drogą Twą!

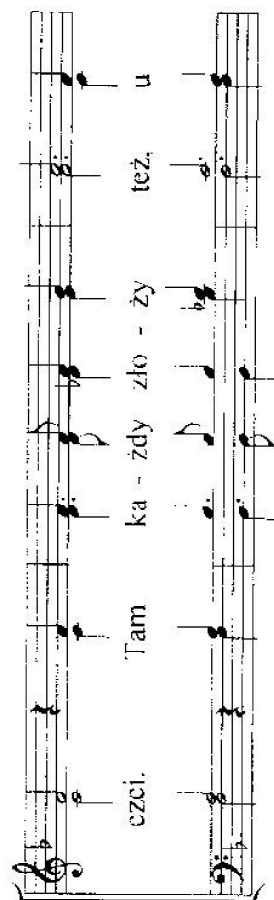
Spo - czy - nek bło - gi nas już

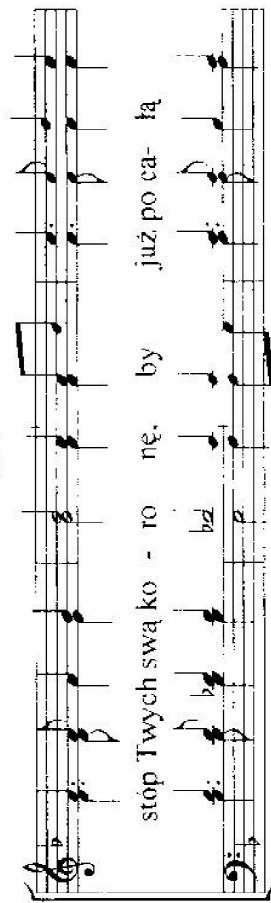
cze - ka przy Twym tro - nie, gdzie

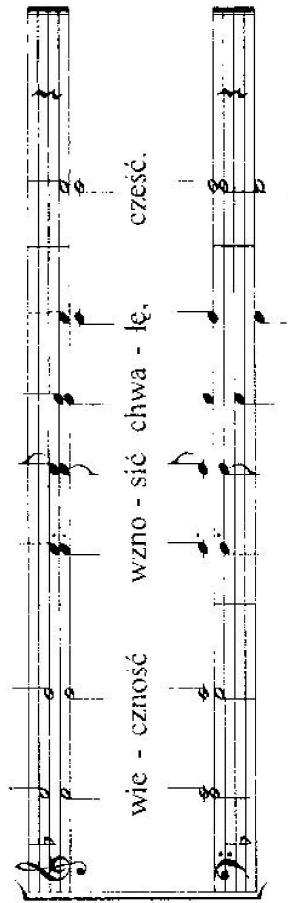
Two - i bę - dą To - bie słu - żyć w ko - rnej

czci. Tam ka - żdy zło - ży też, u

stóp Twych swą ko - ro - nę, by już po ca - łą

wie - czność wzno - sić chwa - łą, cześć.

2. A gdy wybraną już blask majestatu ołśni,
tam Oblubieniec będzie tylko szczęściem jej.
Miłości, łaski też, niezmiernie tajemnice,
tam jawne, zrozumiane dla niej staną się.

3. A gdy spowije ją już blask cudownej zorzy,
to świecić tylko będzie już na Twoją cześć.
Dom Ojca się napelni pięknem tej ozdoby,
gdy Twej doskonałości suknię będzie nieść.

4. Z mąk duszy owoc wnet Ty ujrzysz już dojrzały,
Ty oń walczyłeś Sam, na krzyżu w sądu noc.
Wyrośnie on przed Tobą, święty, doskonały,
na zawsze zaspokoi mile serce Twe.

Tyś Bogiem, co mi - łu - je nas
u - bo - ga - cać ca - ty czas

i ła-skę wciąż nam da - je, Tak
se - rce nie prze - sta - je.

mi - łość Swą wy - le - wasz wciąż by

nas tu u - szczie - śli - wiać, po

cie - sząc i o - ży wiać.

2. Kto szcześnie to zrozumie, kto?

Początek w Tobie mamy.
Cudowny los Tyś sprawił to,
że dom Twój jest nam dany!
Obcymi tu, my w każdym dniu
z radością wraz wolamy,
że Ciebie Ojca znamy!

3. Za miłość, łaskę, dobroć Twą,
wielbimy imię Twoje!
Nasz Ojcie, oglądamy wciąż
Twój ciepłiwości źródło.
Więc wkrótce tam, u niebios bram,
u Ciebie się spotkamy,
cześć, chwałę Ci oddamy.

Mój Zba-wco, ja - każ ła- ska,

mi -łość, jak wie- lkie zmi -ło - wa-

nie Tve. Kto pojmie Twą pa - ster- ską tkli-wość,

gdy pie -le- gnu- jesz o - wce Swe?

Ty za nie swo - je ży - cie da - łeś,

tak ba - rdzo je u - mi - ło - wa - łeś.

2. W słabościach i cierpieniach moich,
schronieniem pewnym jesteś Ty.
Prowadzisz mnie do pasz zielonych
i wieczne szczęście dajesz mi.
Pragnienie zawsze gasisz moje,
posilasz duszę swym pokojem.

3. Ty wciąż obficie błogostawisz,
Tyś sam na wieki skarbem mym.
Mnie w smutku nigdy nie zostawisz,
więc chcę Cię chwalić życiem swym.
Choć w drodze tutaj widzę Ciebie,
Twą miłość pragnę wielbić w niebie.

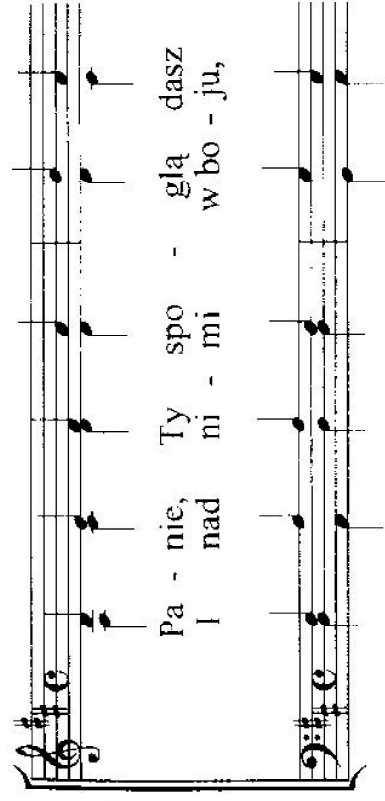
4. O Twojej miłości pragnę śpiewać,
to me bogactwo, szczęście me.
Chcę wielbić wierność i opiewać,
bo w dzień i w noc ochrania mnie.
Me serce ciągle się raduje,
gdyż miłość, wierność Twą znajduje.

Me ży - cie za pie - lgrzym-kę
mam, po - dą-żam do oj - czy-zny tam. O
Pa-nie Je - zu mój do Cie - bie. Przy-
go - to - wp-jesz mie-jscę mi, gdy mi - na
wsze-lkie smu - tne dni, za - śpie - wam Ci pieśń

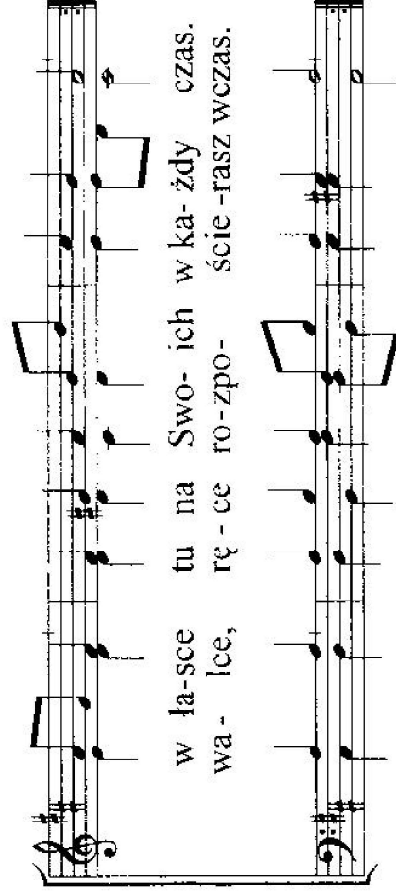
chwa-ty w nie - bie, me ży - cie za pie-
grzy-mkę mam, po - dą-żam do oj - czy - zny tam.

2. Ty prowadź Panie Duchem Swym,
i daj wytrwanie w życiu tym,
ach, nie daj potknąć się moim nogom.
Bez Ciebie nic nie zdziałam, nie,
zachowaj więc i wzmacniaj mnie,
a w chwilach próby bądź ochroną.
Daj promień słodki łaski Twojej,
by cieszył w wąskiej ścieżce tej.

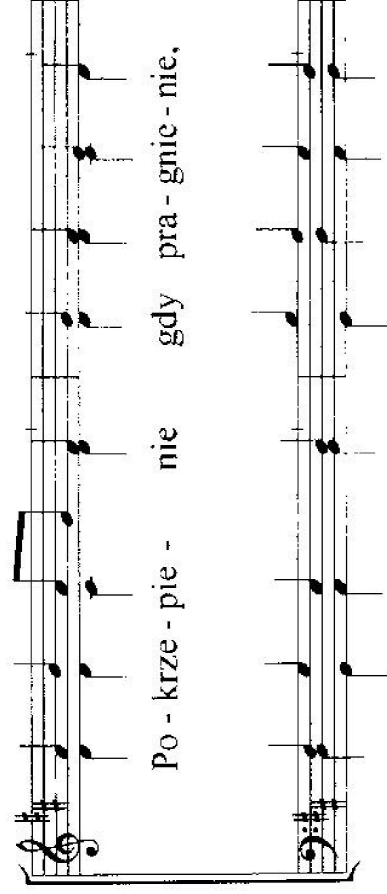
3. Tak jestem obcy w kraju tym,
niechciany, nieuznany w nim,
lecz wiele pociech mam od Ciebie.
Do Pana śpieszę w górę tam,
gdzie w świętych rzędzie miejsce mam,
uwielbiać Go już wiecznie w niebie.
Mój Jezu, przyjdź, nie zwlekaj, nie,
bo w tej obcoźnie jest mi źle!

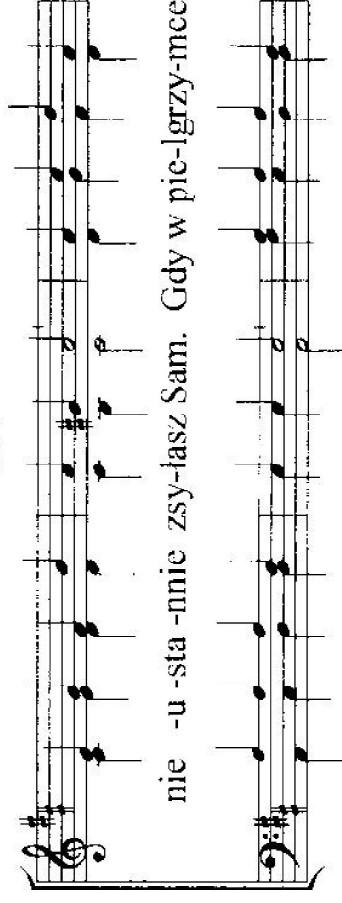
Pa - nie, Ty spo - głą dasz
I nad ni - mi w bo - ju,

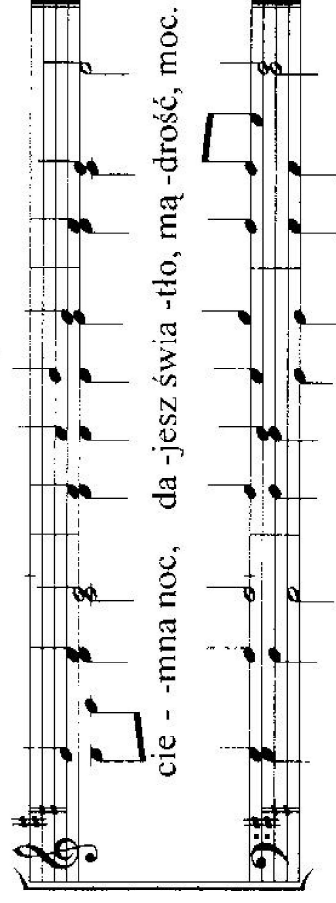
w ła-sce tu na Swo-ich w ka-żdy czas.
wa - lce, rę - ce ro-zpo- ście-rasz wczas.

Po - krze - pie - nie gdy pra - gnie - nie,

nie - u - sta - nnie zsy-łasz Sam. Gdy w pie-lgrzy-mce

cie - mna noc, da - jesz świa - tło, ma - drość, moc.

2. Swym owieczkom okazujesz
miłość, łaskę swą bez miar.
Miejsce bujnych łak wskazujesz,
dzięki Ci za szczodry dar.
Błogosławisz! Nie zostawisz!
Chronisz też od wpływów zła,
Tyś jest mocą, twierdzą nam,
drogim słowem uczysz Sam.

3. Kieruj Panie w tej godzinie
serca nasze na Cię też.
Ucz, pocieszaj, karm, pielęgnuj,
bo wiesz, co potrzebne jest.
I w tym znoju, daj w pokoju
teraz dobrą cząstkę tu.
Tak jak Marii pozwól znów,
cicho u Twych spocząć stóp.

Sy-nem Tyś Naj-wy-
Sła-wi świat spra-wcę ży-cia

ższe-go, w któ-re-go mo-cy
wsze-go, stwo-rze-nie wsze-łkie

ca-ły wsze-chświat trwa.
swe-go Pa-na zna.
O-bra-zem

Bo-ga Two o-bli-cze nam, to

cud mi-ło-ści Tyś o-bja-wił Sam.

2. W każdy dzień, Ty u Ojca w niebie
rozkoszą byłeś i wonnością Mu.
Panie nasz, co skłoniło Ciebie,
żeś wybrał biedę, ból i hańbę tu?
Boś Ty przejrzanym był Barankiem Sam,
by Boży gniew na krzyżu ponieść tam.

3. W czyszy serc, Jezu Cię widzimy,
gdys' Ty na krzyżu się przekleństwem stał.
Niosłeś tam wszystkie nasze winy,
"spełniło się" z triumfem rzekłeś Sam.
O, przyjmij dziękczynienie z naszych serc,
bo Tobie je na wieki chcemy nieść.

Twa gło - wa krwią zbro-
Dla drwin też o - ple-

czo - na, zbo- la - ła, pe - łna ran.
cio - na ko - ro - na z cie-rni tam.

Czym Pa- nie za- wi- ni- łeś, co

Cię za cię-żar gniótk, że ha-ńby krzyż zno-

si - łeś, co Cię do śmie-rei wiódł?

2. Mój Boże! O mój Boże!
Czemuś opuścił mnie?
Wołałeś w wielkiej trwodze,
gdy wyszydzano Cię.
Od złego Ty stroniłeś,
a tutaj sąd i gniew.
W czystości zawsze żyłeś,
nie znałeś grzechu, nie!
3. Ty Panie doświadczyłeś,
czym Boży sąd i gniew.
A ogrom grzechów za mnie
musiałeś w bólu nieść.
Ty miejsce to obrałeś,
z miłości, łaski swej.
Swą własną duszę dałeś -
tak poświęciłeś się.
4. Tak Jezu wypchniłeś,
co Ojciec w sercu miał.
Swe dzieło zakończyłeś,
gdyś w mocy z grobu wstał.
Już pojednanie mamy,
na wieki z Bogiem Twym.
Tyś chwałą uwieńczony,
na tronie siedzisz z Nim.

Dzień hań-by, znie-wag, krzy-wdy,

bó-lu, mę-ki. Dzień pe-lny stra-chu,

dzień nie-do-li, łez. Ty, Pa-nie Je-zu,

wte-dy z Bo-żej rę-ki cier-pia-leś

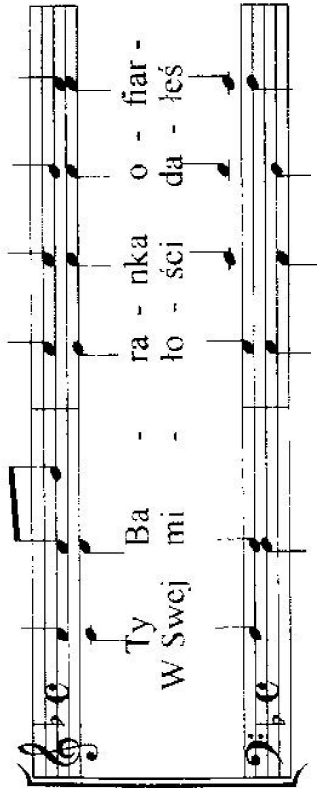
w cie-le i Swej du-szy też.

2. Ludzkiej litości wyglądałeś wszędzie,
kto w Twoich cierpień głębię wczuje się?
W czas Twojej śmierci kto przy Tobie będzie?
Nikogo serce nie znalazło, nie!

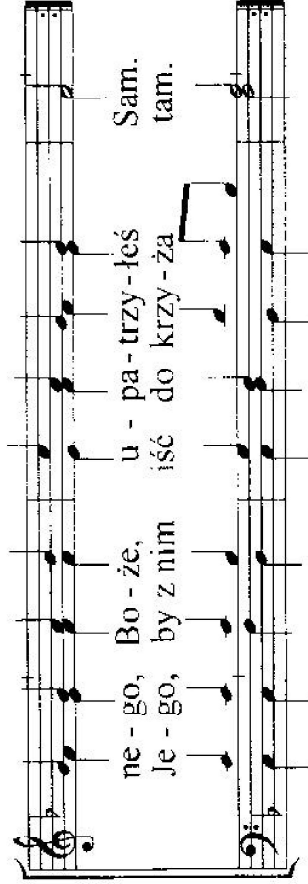
3. Cierpiełeś sam, nikt nie mógł Cię pocieszyć,
gdy wróg się sycił hańbą męki Twojej.
Szydzono, drwiono, aby Cię ośmieszyć,
a w sercach krył się mrok natury złej. .

4. W pokorze trwałeś wierny Bogu swemu,
Ty dzieło Ojca wypełniłeś tam.
I powierzyłeś Ducha swego Jemu,
Ty w grób i śmierć poszedłeś za nas Sam.

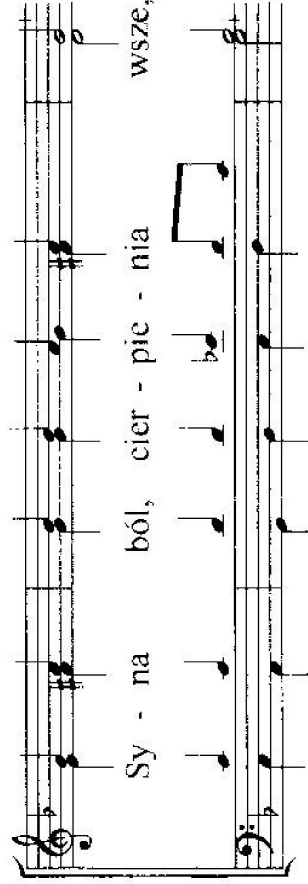
5. Niech Tobie brzmi dziś hymn naleznej chwały,
bo dzieci swoich wroga Tyś moc zmógł.
Do nóg więc Twoich pada lud dziś cały,
to Ciebie Panie tak wywyższyl Bóg!

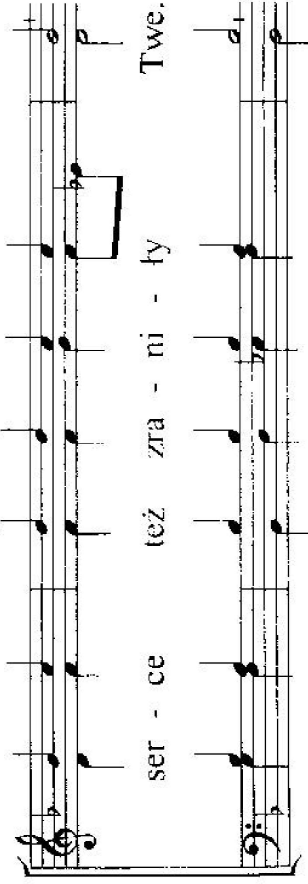
Ty Ba - ra - nka o - fiar -
W Swej mi - ło - ści da - łeś

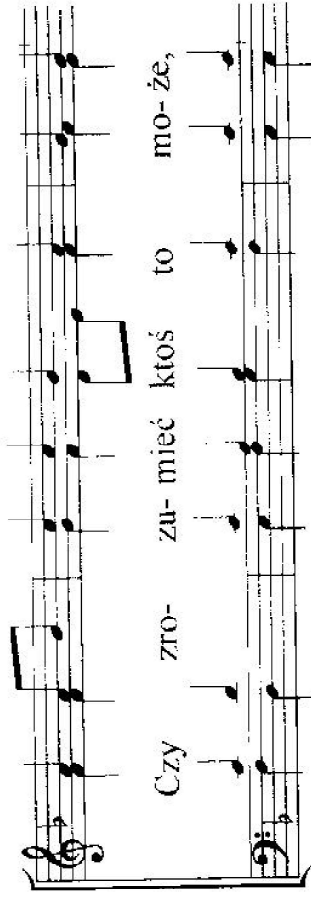
ne - go, Bo - że, u - pa - trzy - łeś Sam.
Je - go, by z nim iść do krzy - ża tam.

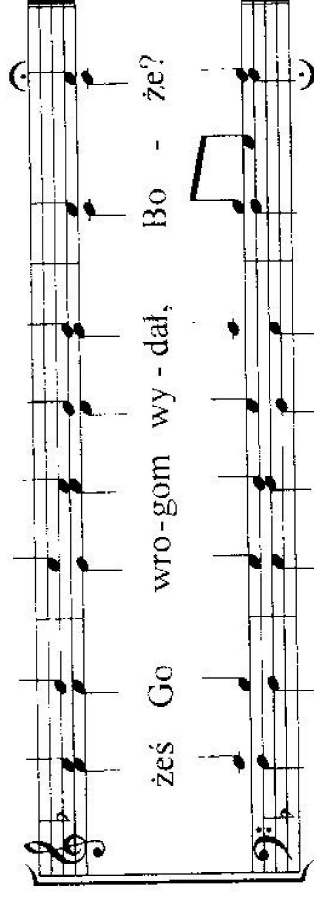
Sy - na ból, cier - pie - nia
wsze,

ser - ce też zra - ni - ty Twe.

Czy zro - zu - mieć ktoś to mo - że,

żeś Go wro - gom wy - dał, Bo - że?

2. A w ciemności trzech godzinach, Twój najmiłszy wielbił Cię.
Najdotkliwiej był zraniony, gdyś oblicze zakrył swe.

Gdy błagania wznosił sam, Ty milcząłeś Boże tam.

Aby grzesznik był zbawiony - On był grzechem uczyniony.

3. On swe życie podarował, by na krzyżu grzechy nieść.

Za nas tak się ofiarował, by Ci Boże wonność wzniesić.

Twe pragnienia spełnił tam, wypełniając wieczny plan.

Stawił dzieci przed Two serce - owoc bólu, strasznych cierpień

4. I na zawsze już z błogością, wciąż na Syna patrzysz Ty.

Najwspanialszy przed wszystkimi, siedzi On na tronie Twym.

Chwały pieśń w nas ciągle brzmi, Tobie aż po wieczne dni.

Ojcie, przyjm w Jezusie sławę, hołd i uwielbienie, amen!

Pa-nie Je-zu Tve cie-rpie-nie,
Ty w ci-cho-ści bez sze-mra-nia,

to Twej chwa-ty o-bja-wie-nie.
nio-słeś ból i wy-szy-dza-nie.

Za tych się u-mia-łeś mo-dlić, co na

krzy-żu Cię prze-bo-dli, co Ci zgo-to-wa-li

ha-ńbę, mi-lcząc nio-słeś lu-dzką wzga-rdę

2. A największą głębię męki
wycierpiąłeś z Bożej ręki.
Bożym gniewem obciążony,
Ty na krzyżu zawieszony.
Jego sąd i razy wszelkie
w cierpliwości zniosłeś wielkiej.
Swoje życie w śmierć oddałeś,
pojednanie zgotowałeś.

3. Z serca hołd niesiemy za nie,
boś boleści Mężem, Panie.
Wspominamy Twe udreki,
Twej Baranku śmierci męki.
Wielkie dzieło sam spełniłeś,
dla czci Bożej nas zbawiłeś.
Tak, Imieniu Twemu Panie
chwała, cześć i sława! Amen.

Je - ste - śmy zno - wu wo - kół

Cię, Twą o - be - cno - ścią cieszyć się,

Twym sło - wem się ra - do - wać.

O Pa - nie, jak to dro - gie nam,

że po - śród nas prze - by - wasz. Sam,

racz sło - wem Swym kie - ro - wać!

2. W Twej prawdzie wierniej utwierdź nas.
W ufności iść za Tobą wraz,
daj siły nam na nowo!
Byś w sercach i w sumieniach był,
by owoc nasz w wieczności lśnił -
przez Twoje wieczne słowo.

Cie - bie eze - ka koś - ciół Twój,

i chce już być w nie - bie, zni - knie ja - rzno,

wsze - lki znój, tam u - wie - lbi Cie - bie.

O - bcy i sa - mo - tny jest, przez świat

od - rzu - co - ny, tak, o Je - zu,

a - le Twój, z To - bą po - łą - czo - ny.

2. Swój spoczynek mamy tam,
gdzie już wróg nie czeka.
Tam obecnyś Jezu Sam,
nikt już nie narzeka.
Gdzie nie rozstaniemy się,
serce nie oziębnie,
i miłością wszystko tchnie,
gdzie ujrzymy Ciebie.

3. Przyjdź Jutrzenko Jasna, przyjdź
po swych wykupionych!
O, czekamy tęsknie, znijdź,
weź nas utrudzonych.
Nie zostawisz członków swych,
mocno w to ufamy.
Sam wprowadzisz w dom wnet ich,
hołd Ci tam oddamy.

Ach, Pa - nie Je - zu mój,

Tyś - mej mi - ło - ści zdroj, Ba - ran - ku

cny. Przez tej mi - ło - ści żar,

przez krwi ko - szto-wny dar, Tyś mo - je

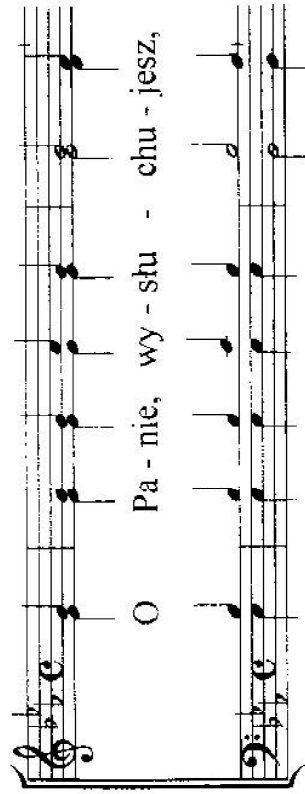
grze - chy starł, na krzy - żu. Ty!

2. Sprawiedliwością swą,
szatą - ozdoba Twą,
odziałeś mnie.
Jedynie w Twojej krwi,
obmyty z grzechów swych,
jam czysty, zawsze Twój,
w tym świecie drwin.

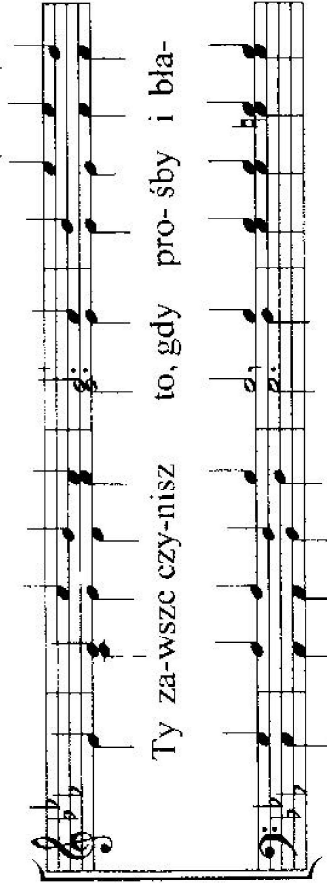
3. Ufnością moją Tyś,
siłą i światłem dziś.
O, Jezu mój!
Gdy wiary stawiam krok,
do Ciebie wznoszę wzrok.
Początkiem, Końcem Tyś -
mam pokój Twój.

3. Gdy ktoś potępia mnie,
czyż nie znieważa Cię,
o, Jezu mój?
Bo już nie żyję ja,
tylko mój Bóg i Pan,
Chryste - tyś we mnie żyw,
jam zawsze Twój.

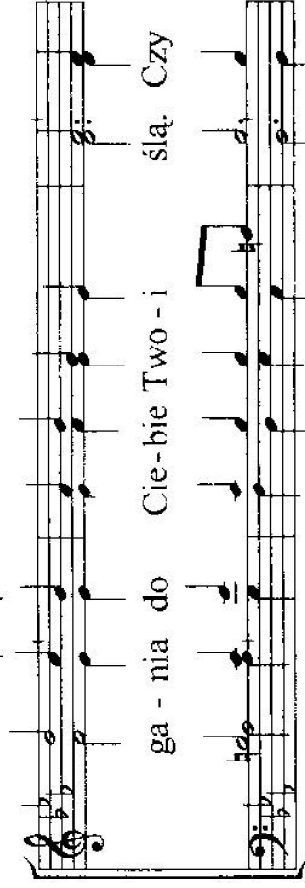
4. Cześć, uwielbienie Ci,
niech nieustannie brzmi,
przez życie me.
Choć teraz w czasie bied,
w doskonałości wnet,
wzniosę Ci chwały śpiew,
po wieki wsze.

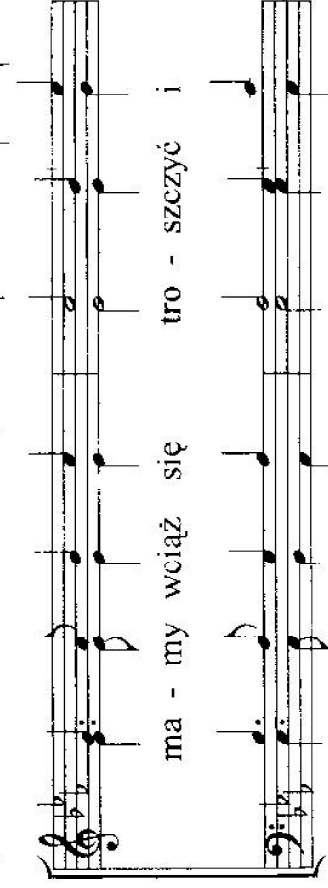
O Pa - nie, wy - stu - chu - jesz,

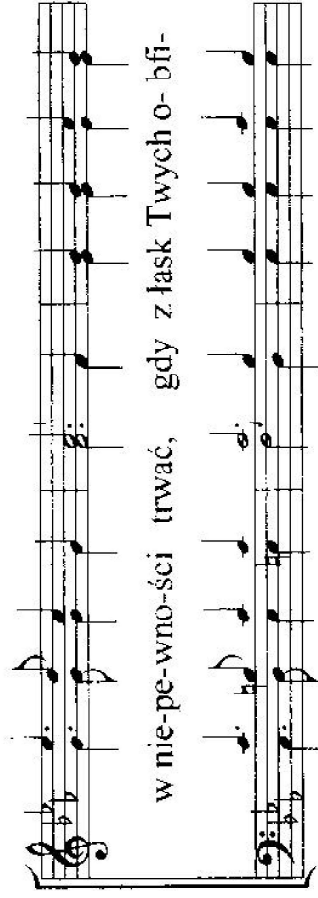
Ty za-wsze czy-nisz to, gdy pro-śby i bła-

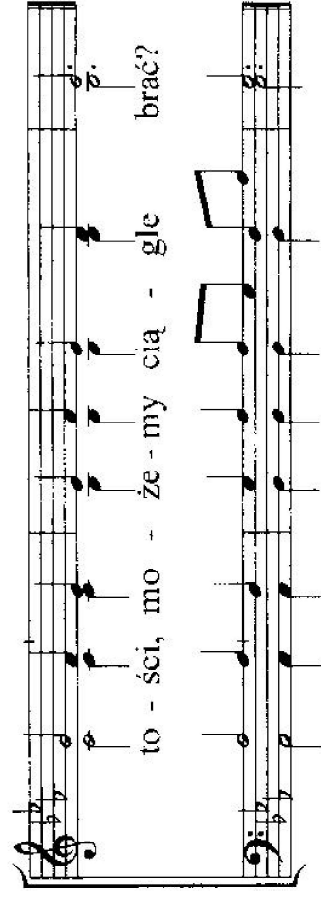
ga - nia do Cie-bie Two-i ślą. Czy

ma - my wciąż się tro - szczyć i

w nie-pe-wno-ści trwać, gdy z łask Twych o-bfi-

to - ści, mo - że - my ciał - gle brać?

2. Ty zawsze akceptujesz, gdy z Twoim zgodny plan.
Od błędnych dróg ratujesz, przeszkode kładąc nam.
A gdy już nie wadzi, byś Ty otworzył drzwi -
o, któż nas poprowadzi? Ty Panie, tylko Ty!
3. Wsiewamy nasze trudy jak ziarno w rolę tu,
by krocie błogosławieństw w dom każdy zanieść mógł.
Tak często też niepewność w uciskach dręczy nas,
lecz w Tobie nasza ufność, że cel osiągniesz w czas.
4. Gdy coś się nie układa, choć ścieżki proste są,
Ty wiernie nas prowadzisz, otaczasz łaską swą.
Więc już się nie trapimy, choć droga pośród skał,
w radości zawołamy: Ty nas prowadzisz Sam!

Pa - nie, Ty kie - ru - jesz

Sam, tu - taj w ka - żdym po - ło-

że - niu, wie - mie wie - dziesz w po - cie

sze - niu, rę - ką co ra - tu - nkiem

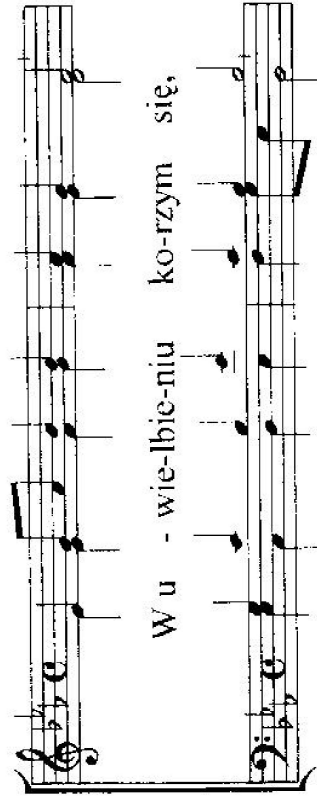
nam. Pa - nie, Ty kie - ru - jesz

Sam, Pa - nie, Ty kie - ru - jesz Sam.

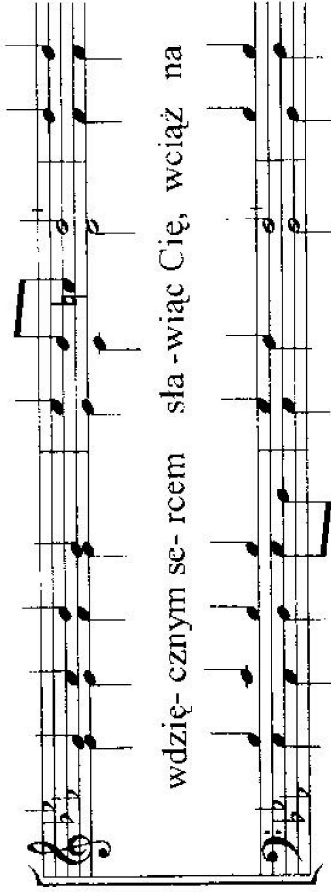
2. Panie, wierne serce Twe.
W Tobie pewne jest schronienie
i od zmartwień uwolnienie.
Każdy ból ukoisz wnet.
: Panie, wierne serce Twe :

3. Panie, w Tobie siła, moc.
Cały świat i skarby jego,
nie przyłumią szczęścia tego,
które mamy w dzień i w noc.
: Panie, w Tobie siła, moc :

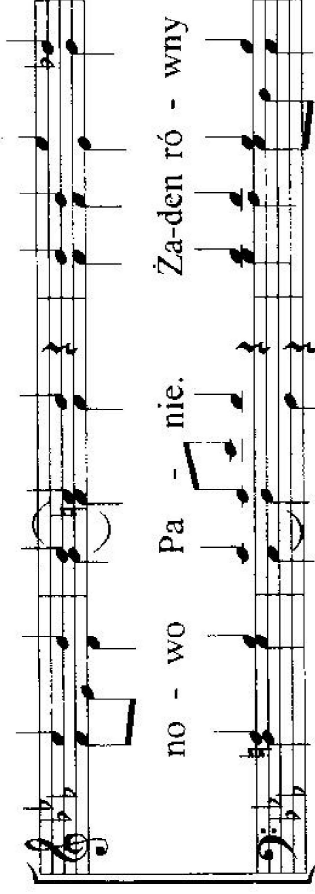
4. Panie, niebo domem mym.
Uwolniony z trosk i cierpień,
wkrótce sławić będę Ciebie,
z serca wznosił wdzięczny hymn.
: Panie, niebo domem mym :

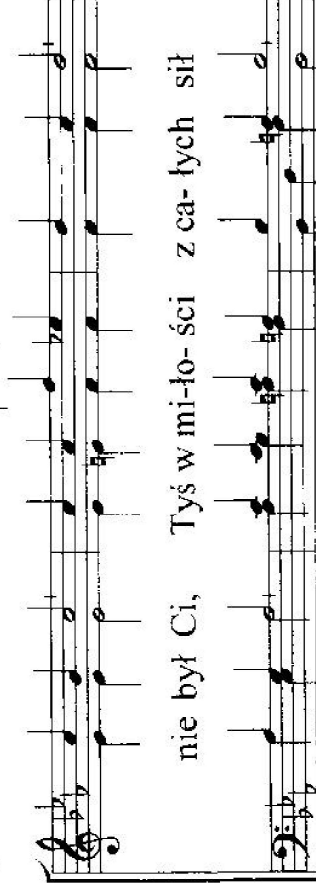
W u - wie-lbie-niu ko-rzym się,

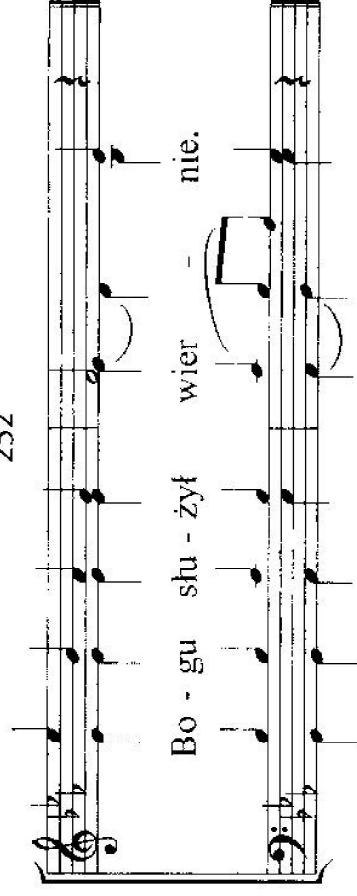
wdzię- cznym se-rcem sła-wiać Cię, wciąż na

no - wo Pa - nie. Ża-den ró - wny

nie był Ci, Tyś w mi-ło-ści z ca-łych sił

Bo - gu słu - żył wier - nie.

2. Miłą woń i słodycz wraz,
niosłeś Bogu w każdy czas,
wśród okrutnych cierpień.
Tyś ochotnie przyjął to,
posłuszeństwem uczcił Go,
ku radości wszelkiej.
3. Jak z ołtarza miła woń,
zawsze się wznosiła Doń -
tak się poświęciłeś.
O, Baranku cny, bez plam,
na pniu krzyża zmarłeś Sam,
mamy życie w niebie.
4. Co przeżywał Ojciec Twój,
gdy Ty mostes sądu znój -
kto zrozumie Panie?
Poświęciłeś Bogu się,
choć i śmierć czekała Cię,
którą ogłaszamy.
5. Drogi Panie, czcimy Cię,
w hołdzie dziś składamy się,
Imię Twoje sławne!
Ciebie Ojciec godnie czci,
od nas niechaj chwala brzmie -
Tyś jej godzien. Amen!

Dziś Ciebie, Je-zu, Zba-wco

nasz, wie-lbi-my z-se-rea znów, bo

wie-my żeś Ty zba-wił

nas, przez śmierć na krzy-ża pniu.

2. Twą miłość dzisiaj znamy już,
co wiodła Ciebie tu.
By ponieść dla zbolących dusz
śmierć tam, na krzyżu pniu.
3. I teraz naszym Panem Tyś,
Two miłość wiecznie trwa.
Pieśń wiecznej chwały wznosi dziś,
tak droga własność Two.
4. Wysławiam także łaskę Twoą,
bo miłość w niej Two lśni.
Dla bied opuszczasz chwałę Swą,
by wolność przynieść mi.
5. Cześć, sława, uwielbienie brzmi,
wciąż od własności Twojej.
Two piękność w naszych sercach lśni,
Ty nas ogładasz w niej.
6. Przedmiotem chwały jesteś nam.
Za słowo, krzyża czyn,
za łaskę, miłość Twoą bez miar -
wznosimy chwały hymn.

Ku To-bie Bo-że mój, ku To-bie wzwyż!

Przez cie-żki ży-cia ból, przez trud i krzyż.

Choć mi wśród ży-cia dróg, za-gła-da grozi wróg,

Ku To-bie Bo-że mój, ku To-bie wzwyż!

2. Nastanie wkrótce dzień - radości, łask.
Rozproszy nocy cień, wnet słońca blask.
I ujrzę smuku, też już ostateczny kres.
Ku Tobie, Boże mój, ku Tobie wzwyż!

3. Choć ciężko widzieć śmierć, choć straszny mrok,
na Ojca mego tron kieruję wzrok.
Zwycięstwa nucę psalm, naręcze niosę palm.
Ku Tobie Boże mój, ku Tobie wzwyż!